

10540

தமிழ்மரபு

பகுதி 1

10540

10540

வித்துவான்

த்துக்குமாரன் பி. ஓ. எஸ்.

40

CPL

10540

ரதர் வெளியீடு

தமிழ் மொழி நூல்
புத்தகம்
தமிழ் மொழி நூல்
புத்தகம்

10540

தமிழ் மொழி

உயர் வகுப்புக்காய் மொழி நூல்

40

இல: ஈ பி பி | சி / 451

1952 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 29 ஆந் திகதி வெளிவந்துள்ள இலங்கை வர்த்தமானப் பத்திரிகையில் உதவி நன்கொடை பெறும் தன்மொழிப் பாடசாலைகளுக்கும், இருபாஷைப் பாடசாலைகளுக்கும் ஆங்கில பாடசாலைகளுக்குமான ஒழுங்குச் சட்டத்தின் 19 (A)-ம் பிரிவில் பிரசுரிக்கப்பட்டதற்கமைய இப்புத்தகம் க. பொ. த. (சாதாரண) (உயர்தர) வகுப்புக்களில் தமிழ்பாஷை படிப்பிப்பதற்கு ஒரு பாடப் புத்தகமாக 1971-ம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் 31-ந் திகதி வரை உபயோகித்தற்கு வித்தியாதிபதி அவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒப்பம்: ஹே. பெ. வீரசேகர,

செயலாளர்,

பாடநூற் பிரசுர ஆலோசனைச் சபை

மலாய் வீதி, கொழும்பு-2

9 - 10 - 1966

CPL

10540

வித்துவான்

பேன். முத்துக்குமாரன் பி. ஓ. எல்.

முதற் பதிப்பின்
பதிப்புரை

முதற் பதிப்பு: தை, 1953
எட்டாம் பதிப்பு: சித்திரை, 1995

○ 'நாவலர்' என்ற சிறு நூலை வெளியிட்டு எமது பதிப்பகத்தை ஆரம்பித்தேன். அது மிக நல்ல ஆரம்பம். இன்று நன்னூலுக்கு விளக்கம் வெளியிடுகிற அளவுக்கு 'வரதர் வெளியீடு' வளர்ந்து விட்டது.

★

விலை ரூபா 60/-

○ 'நன்னூல்' படிக்கிற அளவுக்குக்கூட இன்று நமது மாணவர்கள் இல்லை; அவர்களுடைய இன்றைய தேவைகளெல்லாம் நன்னூலிலும் இல்லை. இந்தக் குறையைப் போக்க ஒரு 'மொழி நூல்' வெளிவரவேண்டுமென்பது எனது நெடுநாளைய விருப்பம். இந்த விருப்பம் எனக்கு மட்டும் உரிமையல்ல; இன்னும் சில நண்பர்கள் இதில் பங்கு கொண்டிருந்தார்கள் என்பது பின்னர் தெரிந்தது. நான் விரும்பியதைப் போன்ற சில மொழி நூல்களை நல்ல நூல்களை அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். ஆனால் அதற்காக எனது முயற்சியைக் கைவிட நான் விரும்பவில்லை. தமிழுக்கு இன்னும் எவ்வளவோ வரலாம்.

★

பதிப்புரிமை:
வரதர் வெளியீடு

○ இந்நூலை எழுதிய ஆசிரியர் இதை எழுதுவதற்கு எவ்வளவு தகுதி வாய்ந்தவரென்பதை நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. நூலைப் படிக்கும்போது நீங்களே தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

★

ACC. NO 10540
C. NO 400
சிடி

— தி. ச. வரதராசன்

யாழ்ப்பாணம்
12 - 1 - 55

அச்சுப்பதிவு:
ஆனந்தர் அச்சகம்
யாழ்ப்பாணம்.

முடிவுரை

இலக்கிய வளமுள்ள மொழிகளுக்கு வரம்பமைந்த இலக்கணமும் அவ்வம் மொழிகளுக்குச் சிறப்பாயமைந்த மரபும் உண்டு. நமது தமிழ்மொழி இலக்கிய வளத்தில் மிகவும் சிறந்தது. இதற்கும் அத்தகைய இலக்கணமும் மரபும் அமைந்துள்ளன. சீர்திருத்தத்திற்கு குறைந்த பிற மொழிகளில். இவை காலத்துக்குக் காலம் திருத்தமும் மாற்றமும் பெற்று வழங்கி வந்துள்ளன. சங்கமிருந்து பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகப் பயின்று திருத்தத்தின் எல்லையைக் கண்ட தமிழ் மரபு என்றும் திரியாததாய் நின்று நிலவுகின்றது.

ஆங்கிலம், வடமொழி போன்ற பிற மொழிகளின் சேர்க்கையினாலே, காலத்துக்குக் காலம் அம்மொழிச் சொற்கள் பல தமிழிற்குக் கலக்கலாயின. அச்சொற்களைத் தமிழ்மரபு தழுவி வழங்குவதே தக்கதாம். அவ்வாறின்றி வரை துறையில்லாது பலமொழிகளையும் கலந்து, வழங்குவது அம்மொழிகள் அனைத்தையுமே இகழுவதாக முடியும் அன்றியும், உள்ளமொழி அழிந்து புதுமொழியொன்று தோன்றுதற்கும் இடமாய் விடும். இம்முறையிலேயே தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் முதலிய மொழிகள் தோன்றித் தமிழினம் சுருங்க நேர்ந்து விட்டது.

இனி, பேசுவது போலவே எழுதுதலும் வேண்டுமென்பர் சிலர். அறிஞரையிற் பேசுவதுபோல எழுதல் நன்று. ஒருவரோடொருவர் அளவளாவி உரையாடும் போது பல கொச்சைச் சொற்களும் பிற மொழிச் சொற்களும் கலந்திருக்கும்; ஆதலால் அவ்வாறு எழுதுவது நகை விளைப்பதாகும். பிறமொழியாளரின் பெயர்கள், இடப்பெயர்கள் முதலானவற்றை உள்ளவாறே வழங்குவதே விளங்குதற்கு ஏற்றதாகும். மாணவர்கள் இவற்றைக் கருத்தினிவிருத்தி, நம்மொழியின் பன்மையையும் அதனைக் கையாளும் வகையையும் அறிந்து பயின்று வல்லுநராதல் வேண்டுமென்ற நோக்கமே இந்நூல் தோன்றக் காரணமாகும்.

கன்னி பயிலும் மாணவர்கள் மட்டுமன்றி எழுத்தாளர் சிலருங்கூட ஒருத்தன், ஒருவன், புலவி, வெய்யில், முயர்சித்தான் இவை போன்ற சொற்பிழைகள் மலிய எழுதகின்றார்கள். இவை தமிழ் மரபுப்படி முறையே ஒருவன் ஒருத்தி, புலமையன், வெயில், முயன்றான்

என்றே எழுதப்படல் வேண்டும். பாவித்த புத்தகம், ஒரு சில மனிதர், அருவிவெட்டு, சுடுதண்ணீர் என்ற தொடர்கள் முறையே உபயோகித்த புத்தகம், மனிதர் சிலர். அரிவு வெட்டு, வெந்நீர் என வருதலே மரபாம். கால்க்கட்டு, வாள்ப்போர், தேனீர் என்னும் புணர்ச்சிகள் காற்கட்டு, வாட்போர், தேநீர் என்றிருத்தலே தக்கது. வாழைபழம் தின்றான், மாதுளைப்பழம், அங்கு சென்றான், என்பனவற்றினை வாழைப்பழந்தின்றான், மாதுளம் பழம், அங்குச் சென்றான் என எழுதினாலே பொருள் விளக்கம் உண்டாகும். 'சூரியன் உதிக்கும் நேரம்' 'உச்சி கொதிக்கும் வெப்பம்' 'வகுப்பில் முதலிடம்' இவை போன்று பயனில்லாதவற்றையும், 'அவன் ஏன் வந்தானென்று தெரியவில்லை' என்பது போன்று எழுவாயில்லாதவற்றையும் வாக்கியங்களாக எழுதும் நவீன எழுத்தாளர்களும் இருக்கிறார்கள். சிலர், ஆங்கிலச் சொற்களை அப்படியே தமிழிலும் எழுதுகின்றனர். 'எல்லாம் ரெடியாயிற்று' 'பிறிள்சிபலிடம் போ' 'என்ன நொன்சென்ஸ் பேசுகிறாய்' என்று எழுதுவதைப் பார்க்க எப்படியிருக்கிறது? இத்தகைய கலப்பு மொழி வாக்கியங்களைப் பயிலுவினாலே ஆங்கிலச் சொல் எது தமிழ்ச் சொல் எது என்று அறியாது மாணவர் சிலர் இடர்ப்படுகின்றார்கள். இந்நிலையில் 'அண்டருலகம்' என்ற தொடருக்கு 'கீழலகம்' என்று பொருள் எழுதும் மாணவரும் இருப்பது வியப்பாகாது. பாஷையைப் பாய்சையென்றும், உத்தியோகத்தை உஸ்தியோகமென்றும் சர்வசாதாரணமாகப் பலரும் எழுதுகிறார்கள். இவ்விதமாகச் சொல், சொற்றொடர் வாக்கியம் இவற்றின் மரபு வழுவாது மாணவர் எழுதப் பயில எட்டாம், ஒன்பதாம் (J. S. C. Pre. G. C. E.) வகுப்புக்களிலும் அவற்றிற்கு மேல் வகுப்புக்களிலும் பயிலும் மாணவர்களுக்கும், பயிற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் பெரிதும் பயன்படும் வண்ணம் புதிய பாடத்திட்டத்தைத் தழுவி இந்நூல் எழுந்தது. மாணவர்க்கு எவ்வெப்பகுதிகளில் விசேட பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதை அநுபவ வாயிலாக அறிந்து, அவர்க்குத் துணைபுரியும் நூலாக இதனை அமைப்பதற்குத் துணைபுரியுமினேன்.

தமிழிலக்கணம் கடல் போலப் பரந்தது. மேல் வகுப்புக்களில் பயிலும் மாணவர்கள் அவசியமாக அறிந்திருக்கவேண்டிய பகுதிகளில் சிலவற்றை மாதிரிக்காகக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். சொல், சொற்றொடர் இவற்றை ஓரளவு உணர்த்தியபின், வாக்கிய மரபில் தனி வாக்கியம் கலப்பு வாக்கியம், குறியீடு முதலாயின உணர்த்தப்பட்டன. அடுத்து விளக்கப் பயிற்சிகள், கடிதம், கட்டுரை எர்பவற்றுக்கப் பல மாதிரிகளும் குறிப்புக்களும் காட்டப்பட்டன. ஆங்கிலத்தைத் தமிழ்ப்படுத்தும் போது மரபு வழுவாது பெயர்த்தெழுதுவதற்கு உதாரணங்கள், குறிப்புக்கள், பயிற்சிகள் உள்ளன. விடய அறிவு

எவ்வளவு இருப்பினும் தக்க பயிற்சி இல்லையாயின் எதிர்பார்க்கும் அளவு பயன் கிடைப்பதில்லையாதலால், ஆங்காங்கு மாதிரிப் பயிற்சிகள் பல கொடுக்கப்பட்டன.

இந்நூல் இனிது முடிவதற்குப் பல்லாற்றானும் துணைபுரிந்த எனது நண்பர் பண்டிதர் திரு. அ. ஆறுமுகம் அவர்களுக்கு யான் என்றும் செய் நன்றியறியும் கடப்பாடுடையேன்.

‘அரியகற் றாசற்றார் கண்ணும் தெரியுங்கால்
இன்மை யரிதே வெளிறு’.

‘குணம் நாடிக் குற்றமும் நாடி யவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.’

சுழிபுரம்

ஜய, தை.

—பொன். முத்துக்குமாரன்

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

அவர்கள் அளித்த அணிந்துரை

— ௦ —

“வழக்குக்களா, வழக்குகளா அடிப்பட்ட சான்றோர் வழக்கு?” என்று ஒருவர் ஒரு தினங் கடாயினார். மற்றொருவர் “பொருள்களா, பொருட்களா? முட்களா, முள்களா? அடிப்பட்ட வழக்கு என்னையோ?” என்று வினாயினார். இன்னுஞ் சற்றே இடங்கொடுத்தால், ‘சுவரா’, ‘சிவரா?’ ‘திறப்பா’, ‘துறப்பா?’ என்று எண்ணிறந்த கேள்விகள் எழலாம். இந்தச் சம்பவம் ஒரு வகுப்பில் நடந்தது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்பொழுது ஆசிரியர் கண்மூடி மெளனியாய்ச் சும்மா இருந்தார். இந்தக் கடாக்கள், வினாக்கள் கேள்விகள் ஆகிய இவைகளுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வாராதா என்று அவர் சிந்தித்தார். சிந்தனை உலகத்தில் அந்த ஆசிரியர் சமாதிநிலை அடைந்தார். அவருடைய மனசு பறங்காலத்துக் திண்ணைப் பள்ளிகளிற் சஞ்சாரஞ் செய்தது. திண்ணைப் பள்ளிகள் இரைப் படங்கள் போலத் தோன்றி மறைகின்றன.

அந்தப் பள்ளிகளிலே மாணவர்கள் இரு என இருந்து. ஏன் அவிழ் என அவிழ்த்து, நிகண்டு பாடம்பண்ணி ஒப்பிக்கின்றார்கள். நிகண்டு பன்னிரண்டு தொகுதி கொண்டது. முதற் பத்துத் தொகுதி ஒரு பொருட்குப் பல பெயர் வருவது. பதினோராந் தொகுதி பல பொருட்கு ஒரு பெயர் வருவது. பன்னிரண்டாந் தொகுதி ஒரு பொருள் இது; இரு பொருள், முப்பொருள் இவை என்றிங்ஙனம் தொகைப்பொருள் பற்றியது. மூன்று பெரும் பிரிவுகளும் உட்பிரிவுகளுங்கொண்ட ஒரு நூதன அகராதி நிகண்டு. இப்படிப்பட்ட நிகண்டு திண்ணைப் பள்ளியில் தலையிடுந்நது கால்வரை, காலி வீருந்து தலைவரை மனனஞ் செய்யப்படுகிறது. மனனம் பண்ணுதலுக்குப் பாடம் பண்ணுதல் என்பது மற்றொரு பெயர். ஒருவர் ஒன்று பாடம் என்றால், கரைந்த பாடமா? என்று ஆசிரியர் வினவுவார். பாடம் பண்ணுதல் அவ்வளவு தூரம் நடந்தது. இந்த நிகண்டளவிலும் திண்ணைப் பள்ளிகள் அமையவில்லை.

நிகண்டுக்கு மேலே திரிபு யமக அந்தாதிகள், சிலேடைகள், மடக்குக் கள், பல்வேறு சொற் சித்திரங்கள் ஆகிய பாடங்கள் நடக்கும். சொற்கள் சொற்றொடர்களின் முட்டறுத்தற்கு இவைகள் கருவிகள். இவற்றுக்கு மேலே நல்ல பாட்டுக்கள் வசனங்கள் மனனஞ் செய்யப்படும். அப்பால் இலக்கண பாடம் இலக்கண வினாவிடையிலிருந்து நடக்கும். நன்னூற்காண்டிகையிலுள்ள வினாக்களுக்கு விடையிறுக்கப்படும். இறுத்த பின் விடை எழுதப்படும். அவ்வளவிலும் அமையாமற் படித்த இலக்கணங்கள் இலக்கியங்களில் அப்பியாசிக்கவும் படும். இவ்வாறு கருவிநூலுணர்ச்சியைத் திண்ணைப் பள்ளிகள் வருவிக்கும்.

கருவி நூலுணர்ச்சி கைவந்த மாணவர்களின் கைகளிலே, 'செவ் துளைத்த துளையன்றி மெய்ப்புள்ளி விரவாந் செந்நாளேடு' எத்தனையும் கொடுக்கலாம். அந்த ஏடு, 'கற்றறிந்தார் ஏத்துங்கலித் தொகை' யும் ஆகலாம். கலகமிடு மமண்முருட்டுக்கையர் பொய்யே கட்டி நடத்திய' சிந்தாமணியுமாகலாம். அவைகளைத் தங்கு தடையின்றி அந்த மாணவர்கள் பொருளுணர்ந்து, வாசிக்க வல்லவர்கள் ஆவர்கள். அன்றி எழுத்துப் பிழை, சொற்பிழை, தொடர்ப்பிழை, வாக்கியப் பிழை, பொருட்பிழை, மரபுப் பிழை இன்றி எழுதவும் பேசவும் வல்லவர்களுமாவர்கள்.

இந்த நிலை இந்தச் சினிமா உலகத்திலே, இனியும் வருமா என்று, அந்த மௌனிபாய்ச்சும் மா இருந்த ஆசிரியர் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, கண்களை விழித்தார். அவர் எதிரில்,

தமிழ் மரபு

என்கின்ற மொழி நூல் காட்சியளித்தது. அந்தப் பழைய மனுஷர் "இன்னுந் தமிழ் மரபா" என்கின்ற அலக்கிய புத்தியுடன் அந்த நூலை அங்கம் இங்கும் புரட்டிப் பார்த்தார். மெல்ல மெல்லப் படித்தும் பார்த்தார். படிக்க படிக்கப் அவருடைய அலக்கிய புத்தி குறைந்து போனது: அவருடைய முகம் மலர்ந்தது. ஒரு நல்ல மூச்சு விட்டார்.

தமிழ் மரபு

1 சொல்மரபு, 2 சொற்றொடர் மரபு, 3 வாக்கிய மரபு, 4 கட்டுரை மரபு என நான்கு அத்தியாயங்கள் கொண்டது. சிறு பிரிவுகள் மிகப்பல. நிகண்டினாலும் இலக்கணங்களாலும் மற்றும் கருவி நூல்களாலும் வரக்கூடவ பேறுகளை இத்தமிழ் மரபு அகராதிக்கிரமத்தில் ஒருங்கு திரட்டித் தந்திருக்கிறது. அன்றித் தூய

சொற்கள், தொடர்கள், பழமொழிகள், உவமைகள் என்றிவைகளை யுங் கிரமஞ் செய்திருக்கின்றது. நல்ல கட்டுரைகள், கடிதங்கள், விஞ்ஞாபனங்கள் எழுதுதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புக்களை வழங்குகின்றது. வட மொழிகளை உரிய முறையில் தமிழாக்கஞ் செய்திருக்கின்றது.

சில தினங்களுக்கு முன் ஒரு கட்டுரை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் போது ஒரு சந்தேகம் குடிக்கொண்டது. தகழியா? தகளியா என்பது. அந்தச் சந்தேகம். அந்த இழவு சந்தேகத்தை அந்த ஸ்ணமே இந்தத் தமிழ் மரபு தீர்த்து வைத்தது. இன்னும் எத்தனையோ வகையான சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு எத்தனையோ புத்தகங்கள் தேடியலையாமல் தானே தனித்து நின்று உதவுதற்குத் தமிழ் மரபு ஒர் ஊன்று கோலாய் முன்னிற்கின்றது.

இவ்வாற்றால், தமிழ் மரபு உயர் வகுப்புக்காய் மொழி நூல் மாதிரிமன்று. என்போன்றவர்களுக்கும் உபகாரியானதொரு கைந்நூலுமாம்.

இந்நூலையுதவிய வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன் B. O . L தமது உபகார விசேஷத்தினால் உள்ளூர்ப் பழுத்ததொரு பயன் மரம் ஆயினார். தமிழ் உலகு அந்தக் கனிதரும் மரத்தைப் பேணி வளர்த்துப் பயன் செய்வதாக.

—சி, கணபதிப்பிள்ளை

பொருளடக்கம்

1 செரல் மரபு

பெயர்ச்சொல்

பக்கம்

(அ) உயர் திணை ஆண்பால், பெண்பாற் சொற்கள்	13
(ஆ) அஃறிணைப் பொருள்களில் ஆண், பெண்பாற் பெயர்கள்	15
(இ) விலங்கின் பிள்ளை மரபுப் பெயர்கள்	16
(ஈ) தாவரங்களின் சினைகள் பற்றிய மரபுப் பெயர்கள்	17
(உ) எதிர்ப்பொருள் கொண்ட சொற்கள்	17
(ஊ) எதிர்மறையில் தமிழ்மரபும் வடமொழி மரபும்	19
(எ) வடவெழுத்துக்கள் தமிழில் வழங்கும் முறை	21
(ஏ) சில வடசொற்களுக்கு ஏற்ற தமிழ்ச் சொற்கள்	23
(ஐ) ஆகுபெயர்	25
(ஓ) அறுவகைப் பெயர்கள்	27
(ஔ) வினையாலணையும் பெயர்	28

வினைச்சொல்

(அ) வினைமுற்று	29
(ஆ) பெயரெச்சம் (இ) வினையெச்சம்	30
(ஈ) தன்வினை பிறவினைகள்	32
(உ) செய்வினையும் செயற்பாட்டுவினையும்	32
(ஊ) பொது வினைகள் (எ) ஏவலும் வியங்கோளும்	33
(ஏ) மரபு பற்றிய சில வினைச் சொற்கள்	34
(ஐ) பெயராகவும் வினையாகவும் வழங்கும் சொற்கள்	38

பேதச் சொற்கள்

(அ) லகர முகர ளகரங்கள்	40
(ஆ) ரகர றகரங்கள்	44
(இ) ணகர னகரங்கள்	49
(ஈ) வல் - மெல்லொற்றுக்களால் பொருள் வேறுபடும் சொற்கள்	51
(உ) போலிகள்	53

2. சொற்றொடர் மரபு

(அ) தொகைச் சொல் வர்க்கம்	54
(ஆ) பல சொற்களுக்கு ஒரு சொற் பிரயோகம்	57
(இ) இணை மொழிகள்	62
(ஈ) தொடர்ச் சொற்கள்	66
(உ) புணர்ச்சி	72
(ஊ) உவமைச் சொற்றொடர்	83
(எ) உவமைகள்	87
(ஏ) பழமொழிகள்	90

உடுவில் மகளிர் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர்

பண்டிதர் சோ. இளமுருகனார்

அவர்கள் அளித்த

அணிந்துரை

— 5 —

கீழைக் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற திருவாளர் வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன் (பி. ஓ. எல்) எழுதிய தமிழ் மரபு என்னும் நூல் எல்லாச் சிறப்பியல்புகளும் நன்கு அமைந்த தொன்றாகும். இலக்கண வரம்பும் மரபும் இகிற பெரிதும் பேணப்பட்டுள்ளன.

இந்நாளிலே வடமொழிகளைத் தமிழோசைக் கிசையத் திரித்து வழங்கும் முறைமை அழிந்து வருகின்றது. அதனால் தமிழின் ஒலித் தூய்மை அழியும். அழியவே சில்லாண்டில் செந்தமிழ் வழக்குமாறிக் கொடுந் தமிழ் வழக்குத் தலையெடுக்கும். அதனைத் தடுத்துத் தூய செந்தமிழ் மரபினைப் பாதுகாத்தற்கு ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் பவணந்தி முனிவரும் அவ்வக் காலங்களிற் சில வரம்புகளையுண்டாக்கினர். அவற்றைச் சுண்ணைக் குமாரசாமிப் புலவர் மிகத் திட்பநுட்ப மாயாராய்ந்து தமிழ்ப் பாதுகாப்புச் செய்தனர். அவருக்குப் பின்னர் 'தமிழ் மரபு' என்னும் இந்நூலாசிரியரே அவ்வரம்புகளைப் புதுப்பித்துச் செந்தமிழ்ப் பாதுகாப்புச் செய்திருக்கின்றார்.

இந்நாளிற் பாடநூல்கள் எழுதுவோரும், பண்டிதர்களும் தமிழ் மரபினைக் கற்றுக்கொண்டால் செந்தமிழிற் றங்கருத்துக்களை வெளியீட்டுத் தமிழுக்கு ஆக்கம் செய்வர்.

செவ்வையான உரைநடையெழுக்கற்கு வேண்டப்படும் விதிகளையும், வழிகளையும் சொற்பயிற்சியையும் தமிழ் மரபு கற்பகம் போல வழங்குகின்றது. பக்கலைக் கழகப் புகழக வகுப்பு (H. S. C) மாணவரும், பொதுக்கல்வித் தேர்வு (G. C. E.) வகுப்பு மாணவரும் தமிழ் மரபினைக் கற்பாராயின் நற்பயன் பெறுவர் என்பது புனைவாகாது.

ஆசிரியர், நூலினை அமைத்துக்கொண்ட முறையும் பொருட்கூறுகளை விளக்குந் திறமும் மொழிநூல் எழுதுவோரார் றமுவுப்படுந் தகையன.

நவாவி.

சோ. இளமுருகனார்.

—* இலக்கண மரபு வழிநின்று தற்காலப்
 படிப்பித்தல் முறைகளுக்கேற்ப இந்நூலை வகுத்த
 ஆசிரியரைப் பாராட்டுகிறோம். — — — நல்ல அம்
 சங்கள் நிறைந்த இந்நூலை வரவேற்போமாக*

—இலங்கை வானொலி

1. பெயர்ச் சொல்

பொருளைக் குறிக்கும் சொற்கள் பெயர்ச் சொற்கள். அவை உயர் திணையைக் குறிப்பனவும் அஃறிணையைக் குறிப்பனவும் என இருவகைப்படும்.

ஆண்பாற் பெயர், பெண்பாற் பெயர், பலர்பாற் பெயர் ஆகிய மூன்றும் உயர்திணைப் பெயர்களாம்.

ஒன்றன்பாற் பெயர், பலவின்பாற் பெயர் ஆகிய இரண்டும் அஃறிணைப் பெயர்களாம்.

அன், ஆன் முதலிய விசுதிகள் ஆண்பாலைக் குறிக்க வரும்.

அள், ஆள், இ, ஐ முதலிய விசுதிகள் பெண்பாலைக் குறிக்க வரும்.

அர், ஆர் முதலிய விசுதிகள் பலர்பாலைக் குறிக்க வரும்.

து விசுதி ஒன்றன்பாலைக் குறிக்க வரும்.

வை, கள் முதலிய விசுதிகள் பலவின்பாலைக் குறிக்க வரும்.

இவற்றுள் ஆண்பால் பெண்பாற் சொற்களுக்கு மாத்திரம் சில உதாரணங்கள் இங்கே தரப்பட்டுள்ளன.

(அ) உயர்திணை ஆண்பால் பெண்பாற் சொற்கள்

<u>ஆண்பால்</u>		<u>பெண்பால்</u>
அடியான்	—	அடியாள்
ஆண்டான்	—	ஆண்டாள்
இரவலன்	—	இரவலள்
இனையன்	—	இனையள்
(இத்தன்மையன்)		(இத்தன்மையள்)
கையன்	—	கையள்
பிறன்	—	பிறள்
பெரியன்	—	பெரியள்
மணமகன்	—	மணமகள்
('ன்' விசுதி)		('ள்' விசுதி)

பெண்பாலில் இகரவிகுதி பெறுவன

<u>ஆண்பால்</u>		<u>பெண்பால்</u>		<u>ஆண்பால்</u>		<u>பெண்பால்</u>
அரசன்	—	அரசி		குமரன்	—	குமரி
அழகன்	—	அழகி		குரவன்	—	குரத்தி
இடையன்	—	இடைச்சி		குரு	—	குருத்தினி
இயக்கன்	—	இயக்கி		கூனன்	—	கூனி
இறைவன்	—	இறைவி		கூத்தன்	—	கூத்தி
ஈசுவரன்	—	ஈசுவரி		சீலன்	—	சீலி
உத்தமன்	—	உத்தமி		தலைவன்	—	தலைவி
உபாத்தியாயன்	—	உபாத்தியாயினி		தாசன்	—	தாசி
உலுத்தன்	—	உலுத்தி		திருவாளன்	—	திருவாட்டி
உழவன்	—	உழத்தி		நடன்	—	நடி
எசமானன்	—	எசமாட்டி		நாடகன்	—	நாடகி, நாடகத்தி
எயினன்	—	எயிற்றி		நிசாசரன்	—	நிசாசரி
ஒருவன்	—	ஒருத்தி		நீலன்	—	நீலி
(ஒருவன் என்பது பிழையானது)				பகவன்	—	பகவதி
காதலன்	—	காதலி		பாட்டன்	—	பாட்டி
காமுகன்	—	காமுகி		பெருமான்	—	பெருமாட்டி
காரணன்	—	காரணி		கிழவன்	—	கிழவி, கிழத்தி

பெண்பாலில் ஐகர விகுதி பெறுவன

<u>ஆண்பால்</u>		<u>பெண்பால்</u>		<u>ஆண்பால்</u>		<u>பெண்பால்</u>
ஆசிரியன்	—	ஆசிரியை		தமையன்	—	தமக்கை
ஐயன்	—	ஐயை		தனயன்	—	தனயை
கநிட்டன்	—	கநிட்டை		நிபுணன்	—	நிபுணை
சிவன்	—	சிவை		பிரியன்	—	பிரியை

ஒத்த பகுதியிற் பிறவாத ஆண்பாற் பெண்பாற் சொற்கள்

<u>ஆண்பால்</u>		<u>பெண்பால்</u>		<u>ஆண்பால்</u>		<u>பெண்பால்</u>
ஆடு	—	மகடு		தபுதாரன்	—	விதவை
ஆண்	—	பெண்		பாணன்	—	விறவி,
கணவன்	—	மனைவி				[மதங்கி, பாடினி]
தந்தை	—	தாய்				

தமக்கினமில்லாத ஆண்பாற் சொற்கள்

அண்ணல், ஏந்தல், செம்மல், தோன்றல், அமைச்சன், மகிழ்நன் கொழுநன் இவை போன்றன.

தமக்கினமில்லாத பெண்பாற் சொற்கள்

பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை.

வினாக்கள்

1. பெண்பாலைக் குறிக்கும் விசுவகன் யாவை? ஒவ்வொன்றுக்கும் இவ்விரண்டு உதாரணம் தருக.
2. பின்வரும் சொற்களின் எதிர்ப்பாற் சொற்கள் யாவை?
தாசி, பாட்டி, பிரியன், மகநீஉ, விதவை,
3. இனமில்லாத ஆண்பாற்சொற்கள் சில தருக.
4. இனமில்லாத பெண்பாற் சொற்கள் சில தருக.

(ஆ) அஃறிணைப் பொருள்களில்
ஆண்பால் பெண்பாற் பெயர்கள்

அஃறிணைப் பெயர்களில் ஆண் பெண் பால்களைக் காட்டற்கு விசுவகன் இல்லை. ஆண் மிருகத்தையும் பெண் மிருகத்தையும் தனித் தனி குறிக்கும் சொற்கள் மாத்திரம் சில உள்ளன. அவை வருமாறு:
ஆண்பாற் பெயர்கள்

கடுவன் என்பது குரங்குக்கும் பூனைக்கும் ஆண்பாற் பெயராம்.
மா என்பது யானை, பன்றி, குதிரை என்பவற்றுக்கு ஆண் பாற் பெயராம்.

ஒருத்தல் என்பது கரடி, மான், யானை, எருமை, பன்றி, புலி, மரை என்பவற்றுக்கு ஆண்பாற் பெயராம்.

போத்து என்பது மரை, பசு, புலி, பூனை என்பவற்றுக்கு ஆண் பாற் பெயராம்.

கலை என்பது முசு, மான் என்பவற்றுக்கு ஆண்பாற் பெயராம் களிறு என்பது யானை, சுறவு, பன்றி என்பவற்றுக்கு ஆண் பாற் பெயராம்.

சே என்பது குதிரை, பெற்றம், புல்வாய் என்பவற்றுக்கு ஆண் பாற் பெயராம்.

பகடு என்பது எருமை, யானை, பெற்றம் என்பவற்றுக்கு ஆண் பாற் பெயராம்.

உம்பல் என்பது யானைக்கு ஆண்பாற் பெயராம்.

ஏறு என்பது பசு, எருமை, பன்றி, மான், மரை என்பவற்றுக்கு ஆண்பாற் பெயராம்.

“ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆண்பாற்கெல்லாம்
ஏற்றறைக் கிளவி உரியதென்ப” என்பது தொல்காப்பியம்.
ஓரி என்பது நரி, முசு என்பவற்றுக்கு ஆண்பாற் பெயராம்.

பெண்பாற் பெயர்கள்

பிடி என்பது யானை, கவரிமான், ஒட்டகம் என்பவற்றுக்குப் பெண்பாற் பெயராம்.

பிணை என்பது மான், நாய், பன்றி என்பவற்றுக்குப் பெண்பாற் பெயராம்.

பெட்டை என்பது ஒட்டகம், கழுதை, குதிரை, சிங்கம், மரை என்பவற்றுக்குப் பெண்பாற் பெயராம்.

மந்தி என்பது முசு, குரங்கு என்பவற்றுக்குப் பெண்பாற் பெயராம்.

பிணா என்பது புல்வாய், நாய், பன்றி என்பவற்றுக்குப் பெண்பாற் பெயராம்.

ஆன் என்பது எருமை, பசு, மரை என்பவற்றுக்குப் பெண்பாற் பெயராம்.

நாகு என்பது எருமை, பசு என்பவற்றுக்குப் பெண்பாற் பெயராம்.

பாட்டி என்பது நரி, பன்றி, நாய் என்பவற்றுக்குப் பெண்பாற் பெயராம்.

(இ) விலங்கின் பிள்ளை மரபுப் பெயர்கள்

பறள், குருளை, குட்டி என்னும் பெயர்கள் புலி, முயல், வராகம், நரி, நாய் என்பவற்றுக்குரியன,

மறி என்னும் பெயர் ஆடு, அழுங்கு, மான், குதிரை என்பவற்றுக்குரியது.

கன்று என்னும் பெயர் கடமை, மான், எருது, பெற்றம், ஒட்டகம், யானை, பரி, மரை, முதலை, கவரி என்பவற்றுக்குரியது.

குழவி என்னும் பெயர் கடமை, மான், எருமை, யானை என்பவற்றுக்குரியது.

போதகம் என்னும் பெயர் புலி, சிங்கம், யானை என்பவற்றுக்குரியது.

பறள், குட்டி, பிள்ளை என்னும் பெயர்கள் கீரி, பூனை, முயல், அணில் என்பவற்றுக்குரியன.

(ஈ) தாவரங்களின் சினைகள் பற்றிய மரபும் பெயர்கள்

இலைப் பெயர்

தென்னை, பனை: ஓலை
சோளம், கரும்பு: தோகை
நெல், புல்: தாள்
வாழை, மா: இலை

வித்துப் பெயர்

மிளகாய், கத்தரி: விதை
நெல், சோளம்: மணி
ஆமணக்கு, வேம்பு: முத்து
பலா, மா: கொட்டை

பிஞ்சுப் பெயர்

தென்னை, பனை: குரும்பை
மா: வடு
வாழை: கச்சல்

உள்ளீட்டுப் பெயர்

நெல், கரும்பு: அரிசி
அவரை, துவரை: பருப்பு
வாழை, மா: சதை
முருங்கை, கற்றாளை: சோறு

குலைப் பெயர்

மா, புளி: கொத்து
முந்திரி, ஈந்து: குலை
நெல், சோளம்: கதிர்

வினாக்கள்

1. ஒருத்தல், கலை, ஏறு என்பன எவ்வெவற்றின் ஆண்பாற் பெயர்கள்?
2. ஒட்டகம், குரங்கு, நாய் இவற்றின் பெண்பாற் பெயர்கள் யாவை?
3. கீரி, ஆடு இவற்றின் பிள்ளைப் பெயர்கள் யாவை?
4. தாள், முத்து என்பன எவ்வெவற்றுக்குரியன?

(உ) எதிர்ப்பொருள் கொண்ட சொற்கள்

அகம்	—	புறம்	ஆக்கம்	—	கேடு
அடி	—	முடி	ஆக்கல்	—	அழித்தல்
அடித்தல்	—	அணைத்தல்	ஆதி	—	அந்தம்
அணு	—	மலை	ஆத்திகள்	—	நாத்திகள்
அண்மை	—	சேய்மை	ஆண்டான்	—	அடியான்
அறம்	—	மறம்	ஆலம்	—	அமிர்தம்
அறிவு	—	அறியாமை	இகம்	—	பரம்
அன்பு	—	வன்பு	இகழ்ச்சி	—	புகழ்ச்சி

இசை	—	வசை	சன்மார்க்கம்	—	துன்மார்க்கம்
இடுதல்	—	ஏற்றல்	சீதளம்	—	உஷ்ணம்
இணக்கம்	—	பிணக்கம்	சீதேவி	—	மூதேவி
இம்மை	—	மறுமை	சுகம்	—	துக்கம்
இயற்கை	—	செயற்கை	சுருக்கம்	—	பெருக்கம், விரிவு
இருள்	—	ஒளி	சுவர்க்கம்	—	நரகம்
இலாபம்	—	நட்டம்	செல்வம்	—	வறுமை
இல்லறம்	—	துறவறம்	ஞாபகம்	—	மறதி
இளமை	—	முதுமை	தமர்	—	பிறர்
இன்சொல்	—	வன்சொல்	தவப்பொழுது	—	அவப்பொழுது
இன்பம்	—	துன்பம்	தறுகண்மை	—	செந்தண்மை
ஈதல்	—	ஏற்றல்	தாமதம்	—	விரைவு
ஈரம்	—	உலர்வு, வரட்சி	திண்மை	—	நொய்மை
உபகாரம்	—	அபகாரம்	திரவபதார்த்தம்	—	திடபதார்த்தம்
உபசாரம்	—	அபசாரம்	திறத்தல்	—	அடைத்தல், மூடு
உயர்ச்சி	—	தாழ்வு	துரும்பு	—	தூண் [தல்
உருவம்	—	அருவம்	தூலம்	—	சூக்குமம்
உறக்கம்	—	விழிப்பு	தூரம்	—	சமீபம்
உறவு	—	பகை	தெளிவு	—	மயக்கம், கலக்கம்
ஊடல்	—	கூடல்	தேவர்	—	நரகர்
எரிதல்	—	அவிதல்	தொகை	—	விரி
எளிது	—	அரிது	தொடக்கம்	—	முடிவு
ஏழை	—	செல்வன்	தோன்றல்	—	கெடுதல், மறைதல்
ஏற்றம்	—	இறக்கம்	நட்டார்	—	பகைவர்
ஐயம்	—	துண்பு	நலிவார்	—	மெலிவார்
ஒருமை	—	பன்மை	நன்று	—	தீது
ஒற்றுமை	—	வேற்றுமை	நாடு	—	காடு
கலக்கம்	—	தெளிவு	நுண்மை	—	பருமை
கற்றார்	—	கல்லார்	பண்டிதர்	—	பாமரர்
கனவு	—	நனவு	பருத்தல்	—	சிறுத்தல்
காய்	—	கனி	பழி	—	புகழ்
காய்தல்	—	உவத்தல்	பாலர்	—	விருத்தர்
காலை	—	மாலை	புண்ணியம்	—	பாவம்
கீழ்	—	மேல்	புதிய	—	பழைய
குணம்	—	குற்றம்	புதுமை	—	பழமை
குறை	—	நிறை	பூரித்தல்	—	சுருங்குதல்
குனி	—	நிமிர்	பூரியார்	—	சீரியார்
குன்று	—	குழி	போற்றுதல்	—	தூற்றுதல்
கூடுதல்	—	பிரிதல்	மருள்	—	தெருள்
கொடுத்தல்	—	வாங்குதல்	மலர்தல்	—	வாடுதல், குவிதல்

மணப்பறை	—	பிணப்பறை	வள்ளல்	—	உலோபி
முதல்	—	முடிவு	வள்ளன்மை	—	இவறன்மை
முன்	—	பின்	வாட்டம்	—	மலர்ச்சி
மூடன்	—	விவேகி	வாழ்வு	—	தாழ்வு
மூப்பு	—	இளமை	விதி	—	மதி
மெய்	—	பொய்	விருப்பு	—	வெறுப்பு
மேடு	—	பள்ளம்	விரைந்தநடை	—	தணிந்தநடை
வரவு	—	செலவு	வீரன்	—	பேடி, கோழை
வலியார்	—	மெலியார்	வெற்றி	—	தோல்வி
வளர் தல்	—	தேய்தல்	வெந்நீர்	—	தண்ணீர்

வினாக்கள்

1. அன்பு, இரக்கம், கனவு, தெளிவு முதலியவற்றுக்கு ஏற்ற எதிர்ச் சொற்கள் எழுதுக.

2. கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

(அ) மக்களுக்கு வாழ்வும்—மாறி மாறி வருவது இயல்பு.

(ஆ) மேலோர் பிச்சை இடுதற்கு முந்துவர்:—பிச்சை—முந்துவர்.

(ஊ) எதிர்மறையில் தமிழ் மரபும் வடமொழி மரபும்

தமிழ்ச் சொற்கள் எதிர்மறை இடைநிலையைப் பின்னாற் பெறும். வட சொற்கள் முன்னாற் பெறும்.

இல், அல், ஆ என்பன தமிழிலுள்ள எதிர்மறை இடைநிலைகள்.

அ, ந, நிர், கு, வி, அவ என்பன வடமொழியிலுள்ள எதிர்மறைப் பொருள் தரும் எழுத்துக்கள்.

சுத்தன் என்பது ஒரு வடசொல். ஆயினும் அதைத் தமிழ் மரபுப் படி எதிர் மறுக்கின் சுத்தமில்லான் எனவே கூறல் வேண்டும்.

இனி "இல்" என்பது எதிர்மறைப் பொருள் தருவதற்கு உதாரணம்:

அருளிலி (அருள் + இல் + இ), பொருளிலி, குணமிலி.

'அல்' என்பது எதிர்மறைப் பொருள் தருதல்.

உ-ம்: செல்வனல்லன், (செல்வன் + அல் + அன்) பெரியனல்லன்.

'ஆ' என்பது எதிர்மறைப் பொருளைத் தருதல்.

உ-ம்: அறியான் (அறி + ஆ + ஆன்).

வடமொழியில் 'அ' என்பது எதிர்மறைப் பொருள் தருதல்.

உ+ம்:-

கண்டம்	-	அகண்டம்	சுசி	-	அசுசி
சரம்	-	அசரம்	சுரர்	-	அசுரர்
சத்தியம்	-	அசத்தியம்	ஞானம்	-	அஞ்ஞானம்
சாதாரணம்	-	அசாதாரணம்	நியாயம்	-	அநியாயம்
சீரணம்	-	அசீரணம்	நீதி	-	அநீதி
சுத்தன்	-	அசுத்தன்	பக்குவம்	-	அபக்குவம்

'ந' என்பது 'ந் + அ' எனப் பிரிந்து நிற்கும். அவ்விரு எழுத்துக்களும் உயிர் முதலாகக் கொண்ட சொல்முன் மேற்காட்டியவாறு பிரிந்து நிற்காது முன்பின்னாக மாறி நிற்கும். அஃதாவது ந் + அங்கள் என்பது அந் + அங்கள் = அநங்கள் என்றாற்போல.

இனி 'ந' என்பது எதிர்மறைப் பொருளில் வரச் சில உதாரணங்கள்:-

அந்தம்	-	அநந்தம்	இச்சை	-	அநிச்சை
ஆதரவு	-	அநாதரவு	உத்தமன்	-	அநுத்தமன்
ஆதி	-	அநாதி	உசிதம்	-	அநுசிதம்
ஆயாசம்	-	அநாயாசம்	ஏகம்	-	அநேகம்
ஆவசியகம்	-	அநாவசியகம்			

'நிர்' என்பது எதிர்மறைப் பொருளைத் தருதல்.

உ+ம்:-

அஞ்சனம்	-	நிரஞ்சனம்	சிந்தை	-	நிர்ச்சிந்தை
ஆமயம்	-	நிராமயம்	குணன்	-	நிர்க்குணன்
ஆயுதன்	-	நிராயுதன்	மலம்	-	நிர்மலம்
கதி	-	நிர்க்கதி	மானுஷ்யம்	-	நிர்மானுஷ்யம்
தாட்சணியம்	-	நிர்த்தாட்சணியம்	மூலம்	-	நிர்மூலம்

'கு' என்பது எதிர்மறைப் பொருளைத் தருதல்.

உ+ம்:-

தர்க்கம்	-	குதர்க்கம்	ரூபி	-	குரூபி
யுக்தி	-	குயுக்தி	சீலன்	-	குசீலன்

'வி' என்பது எதிர்மறைப் பொருளைத் தருதல்.

உ+ம்:-

தவை	-	விதவை	மலம்	-	விமலம்
நாயகன்	-	விநாயகன்	தேகம்	-	விதேகம்
			தேசம்	-	விதேசம்

(தனக்குமேல் ஒரு நாயகனை யோகம் - வியோகம்

இல்லாதவன்)

டங்கம் — விடங்கம் ருபம் — விருபம்
 (உளியாற்போளப்படாதது) பக்கம் — விபக்கம்
 லட்சணம் — விலட்சணம்

'அவ' என்பது எதிர்மறைப் பொருளைத் தருதல்.

உ+ம்:

தந்திரம் — அவதந்திரம் ஆரோகணம் — அவரோகணம்
 லட்சணம் — அவலட்சணம் நம்பிக்கை — அவநம்பிக்கை
 மரியாதை — அவமரியாதை

வினாக்கள்

1. தமிழில் எதிர்மறைப் பொருளைத் தரும் இடைநிலைகள் யாவை?
2. 'நிர்' என்பது எதிர்மறைப் பொருளைத் தருதற்கு உதாரணங்காட்டுக.
3. அநாதி, அருபி, விபக்கம் என்பவற்றில் எதிர்மறைப் பொருளைத் தரும் எழுத்துக்கள் யாவை?

(எ) வடவெழுத்துக்கள் தமிழில் வழங்கும் முறை

தமிழில் இல்லாத ஐ, ஸ, ஷ, ஹ, ஶ முதலிய எழுத்துக்கள் தமிழ் மரபுப்படி எழுதும் பொழுது சிற்சில விதிகள் கவனித்தற் குரியன.

'ஐ' ச ஆகவும், ய ஆகவும் திரியும்.

உ+ம்: பங்கஜம் - பங்கயம்

ஜாதி - சாதி பிரயோஜனம் - பிரயோசனம்

'ஷ' ச ஆகவும், ட ஆகவும் திரியும்.

உ+ம்:

ஷண்முகம் - சண்முகம் கஷ்டம் - கட்டம்
 புஷ்பம் - புட்பம் வருஷம் - வருடம்
 நஷ்டம் - நட்டம்

'ஸ' ச ஆகவும், த ஆகவும் திரியும்.

உ+ம்:

ஸபா - சபை அஸ்தம் - அத்தம்
 சரஸ்வதி - சரகவதி புஸ்தகம் - புத்தகம்
 ஸ்நேகம் - சிநேகம் வஸ்திரம் - வத்திரம்

'ஹ' என்பது எந்த உயிர் எழுத்தோடு சேர்ந்து நிற்கின்றதோ அந்த உயிர் எழுத்து நிற்க, தான் கெடும்.

உ+ம்:

ஹிமம் - இமம் ஹோமம் - ஒமம்

ஹரி - அரி

'க்ஷ' என்பது 'க்க' ஆகவும் 'ட்ச' ஆகவும் திரியும்.

உ+ம்:

பக்ஷம் - பக்கம் தீக்ஷை - தீக்கை, தீட்சை

இலக்ஷ்மி - இலக்குமி, மாக்ஷிமை - மாட்சிமை

[இலட்சுமி]

மொழிக்கு முதலில், இடையில், கடையில் வராவென விலக்கிய சில எழுத்துக்கள் வடமொழி முதலிய பிறமொழிகளில் வருகின்றன அவற்றுள் 'ட, ற' என்பன இகரத்தை முன்னிட்டு மொழிக்கண்வரும்.

உ+ம்: '

டாம்பிகம் - இடாம்பிகம் றங்கூன் - இறங்கூன்

ர, ல என்பன அ, இ, உ என்னும் இவற்றுள் பொருத்தமான தொன்றை முன்னாக ஏற்று வரும்.

உ+ம்:

ரத்தம் - இரத்தினம், அரதனம் லோகம் - உலோகம்

ராமன் - இராமன் லவணம் - இலவணம்

ரோமம் - உரோமம் விகிதன் - இலிகிதன்

லண்டன் - இலண்டன்

'க்' என்னும் மெய்யெழுத்து 'வ்' என்னும் மெய்யெழுத்தைச் சேர்ந்து தமிழில் ஒலிக்காது. ஏற்ற உயிரைச் சேர்ந்தே ஒலிக்கும்.

உ+ம்: பக்வம் - பக்குவம்

இதுபோல, தன்னோடு சேராத மெய்யெழுத்தோடெல்லாம் ஓர் உயிரெழுத்தைச் சார்ந்து நின்றே ஒலிக்கப்பெறும்.

உ+ம்:

அக்நி - அக்கினி விக்னம் - விக்னம்

சுக்லம் - சுக்கிலம்

'த' என்னும் மெய்யெழுத்தும் தன்னோடு பொருந்தாத மெய்யெழுத்தோடு சேரும் பொழுது பொருத்தமான உயிரெழுத்தை இடையிற் சேர்த்து ஒலிக்கும்.

உ+ம்:

ரத்னம் - இரத்தினம் புத்ரி - புத்திரி
பத்மம் - பதுமம் புத்லி - புத்திலி

ஏனைய சில உதாரணங்கள் வருமாறு:

மர்மம் - மருமம் புண்யம் - புண்ணியம்
தர்மம் - தருமம்

தமிழில், சொல்லுக்குக் கடைசியில் வராத எழுத்துக்கள் ஒலிக்க வேண்டிய முறைமை.

திக் - திக்கு

இங்கிலண்ட் - இங்கிலாந்து

சத் - சத்து

நியூயோர்க் - நியூயோர்க்கு

(ஏ) வடசொற்களுக்கு ஏற்ற தமிழ்ச் சொற்கள்

அக்கிராசனர் : தலைவர்

அக்கினி : தீ

அதியாயம் : முறைகேடு

அநுவதித்தல் : வழிமொழிதல்

அந்நியதேசம் : பிறநாடு

அபராதம் : குற்றம்

அபிஷேகம் : முழுக்கு, நீராட்டு

அர்ச்சனை : வழிபாடு

அற்பம் : சிறுமை

ஆகாயம் : வான், விண்

ஆசாரம் : நடத்தை, ஒழுக்கம்

ஆகாய விமானம் : வானூர்தி,
[விண்ணூர்தி]

ஆடம்பரம் : பெருமிதம்

ஆத்மா : உயிர்

ஆபத்து : இருக்கை

ஆசனம் : இருக்கை

ஆபரணம் : அணிகலம்

ஆரம்பம் : தொடக்கம்,

ஆயுதம் : படை [கால்கோள்

ஆசை : விருப்பம்

இகம் : இம்மை

இச்சை : விருப்பம்

இந்திரன் : வேந்தன்

இயந்திரம் : பொறி

இயமன் : காலன், கூற்றுவன்

இரகசியம் : மறை, அற்றம்

இரகசிகள் : சுவைஞன்

இராசா : வேந்தன், மன்னன்

இலகு : எளிமை

இலாபம் : ஊதியம்

உத்தியோகம் : வினை, தொழில்

உபதேசம் : செவியறிவுறாஉ, அறி

உபமானம் : ஒப்புப்பொருள் [வுரை

உபாத்தியாயன் : ஆசிரியன்

ஐசுவரியம் : செல்வம்

கதி : நிலை

கல்யாணம் : திருமணம்

கவி : பா, செய்யுள்

கவிஞன் : பாவலன், புலவன்

களங்கம் : மறு

காகம் : காக்கை

கிரகம் : கோள்

கிரமம் : ஒழுங்கு

கிராமச்சங்கம் ; ஊர்மன்றம்

கீர்த்தி : மிகுபுகழ்

கும்பாபிஷேகம் : குடமுழுக்கு

கோபம் : வெகுளி

சக்தி : ஆற்றல்	நாசம் : அழிவு
சத்தம் : ஒலி	நியாயவாதி : வழக்குரைப்போன்
சத்தியம் : உண்மை	நிர்வாகசபை : ஆட்சிக் குழு
சந்திரன் : திங்கள்	நித்திரை : உறக்கம்
சந்தோஷம் : மகிழ்ச்சி	நீதிபதி : முறைவேந்தன்
சந்நியாசி : துறவி	பக்தி : அன்பு
சமயம் : நெறி / சைவசமயம் : சிவ	பரீட்சை : தேர்வு
சமீபம் : அண்மை [நெறி]	பத்திரம் : ஆவணம்
சம்பவம் : நிகழ்ச்சி	பத்திரிகை : இதழ்
சர்வகலாசாலை : பல்கலைக்கழகம்	பத்திராதிபர் : இதழாசிரியர்
சங்கம் : அவை	பாசம் : கூறு
சாட்சி : கரி	பாத்திரம் : கலம், தகுதி
சாதம் : சோறு	பிரகாசம் : ஒளி
சாமர்த்தியம் : திறமை	பிரசங்கம் : சொற்பொழிவு
சினேகம் : நட்பு	பிரமசாரி : மாணி
சிந்தை : எண்ணம்	புராணம் : பழங்கதை, பழமை
சிரத்தை : நாட்டம், ஊற்றம்	புதினப்பத்திரிகை : செய்தித்தாள்
சுகம் : நலம்	பூசை : வழிபாடு
சுத்தம் : தூய்மை	மந்திரி : அமைச்சன்
சுயதேசம் : தன்னாடு	மந்திரம் : மறைமொழி
சூரியன் : ஞாயிறு	மாதம் : திங்கள்
சொப்பனம் : கனவு	மாமீசம் : ஊன்
சோதி : ஒளி	முகூர்த்தம் : ஓரை
ஞானம் : அறிவு	முத்தி : வீடு
தண்டித்தல் : ஒறுத்தல்	மேகம் : முகில்
தத்துவம் : உண்மை	மோட்சம் : வீடு
தரித்திரம் : வறுமை	வசனம் : உரை
தர்க்கம் : சொற்போர் (Debate)	வருஷம் : ஆண்டு
தவம் : நோன்பு	வாகனம் : ஊர்தி
தனாதிக்காரி : பொருளாளர்	வாதி : வழக்காளி
தாகம் : வேட்கை	வாரம் : ஏழல் [ஏழுநாள் கொண்
தாசன் : அடியான்	விசனம் : கவலை [டது
தாரம் : மனைவி	விதி : ஊழ்
தானியம் : கூலம்	விஞ்ஞானம் : அறிவியல்
தினம் : நாள்	விசேஷம் : சிறப்பு
தெய்வம் : கடவுள்	வித்தியாசம் : வேறுபாடு
தேசம் : நாடு	விமர்சனம் : திறனாய்வு
நகரம் : பட்டினம்	வியாசம் : கட்டுரை
நட்சத்திரம் : நாள், நாள் மீன்,	வைத்தியர் : மருத்துவர்
[விண் மீன்	பூர்வான் : திருவாளர்

வினாக்கள்

1. பின்வரும் சொற்களை வடமொழி மரபுப்படி எதிர் மறுத்துக் கூறுக.
சசி, ஏகம், மூலம், யோகம், பக்கம்.
2. பின்வரும் சொற்கள் தமிழ் மரபுப்படி எவ்வாறு எழுதப்படல் வேண்டும்?
அஸ்தம், றங்கூன், பாக்யம், திக்.
3. பின்வருவனவற்றுக்கேற்ற தமிழ்ச் சொற்கள் எழுதுக.
அருவதித்தல், பொய்ச்சாட்சி, தானியம், விமரிசனம்.

(ஐ) ஆகுபெயர் (Metonymy)

ஒரு பொருளுக்கு இயல்பாக அமைந்த பெயர் இயற்பெயர் எனப்படும். அவ்வியற்பெயர் தனக்குரிய பொருளைக் குறியாது அப்பொருளோடு சம்பந்தப்பட்ட பிறிதொரு பொருளுக்குப் பெயராக வரின் ஆகுபெயர். அது, பொருளாகு பெயர் முதலிய பதினாறு வகையினை உடையது.

பொருளாகு பெயர்: ஒரு முழுப் பொருளின் முதலின் பெயர் அதன் சினையைக் குறிப்பது.

உ+ம்: 'தாமரை சூடனாள்' 'முல்லை அணிந்தாள்'

இவற்றில் தாமரையும் முல்லையும் முதல்களாகிய கொடிகளைக் குறியாது அம்முதல்களின் சினைகளாகிய பூக்களைக் குறித்தன. இது முதலாகுபெயரெனவும் பெயர்பெறும்.

இடவாகுபெயர்: இடத்தின் பெயர் இடத்துள்ள பொருளைக் குறிப்பது.

உ+ம்: நல்லூர் வந்தது. அமெரிக்காவின் கோபம்.

இவற்றில் இடப்பெயர்கள் அவ்விடங்களிலுள்ள மக்களைக் குறித்தன.

காலவாகுபெயர்: காலத்தின் பெயர் அக்காலத்து நிகழ் பொருளைக் குறிப்பது.

உ+ம்: கார் அறுத்தான். ரோகினி வந்தாள்.

இவற்றில் கார் என்பது கார் காலத்தில் விளையும் நெல்லையும், ரோகினி என்பது அந்நாளில் பிறந்தாளையும் குறித்து நின்றமை காண்க.

சினையாகு பெயர்:- அவயவத்தின் பெயர் அதனுடைய முதற் பொருளைக் குறிப்பது.

உ+ம்: வெற்றிலை நட்டான். அறுவிரல் வந்தான்.

இவற்றில் வெற்றிலை என்பது வெற்றிலைக் கொடியையும், ஆறு விரல் என்பது அவற்றை உடையானையும் குறித்து நின்றன.

குணவாகுபெயர்:- நிறம் தன்மை என்னும் பண்புகளின் பெயர் அப்பண்புகளைக் கொண்ட பொருள்களைக் குறிப்பது.

உ+ம்; மஞ்சள் அரைத்தான், நீலம் வாங்கினான்.

இவற்றில் நிறப்பெயர்கள் முறையே கிழங்கையும் பொடியையும் குறித்தன.

தொழிலாகுபெயர்:- தொழிலின் பெயர் அதனுடைய பொருளைக் குறிப்பது.

உ+ம்: பொங்கல் உண்டான். வற்றல் வாங்கினான்.

இவை முறையே பொங்கின சோற்றையும், வற்றிய காயையும் குறித்து நின்றன.

நீட்டலளவை ஆகுபெயர்:- அவ்வளவினையுடைய இடத்தை அல்லது பொருளைக் குறிப்பது.

உ+ம்: ஒருமைல் நடந்தான். இரண்டுயார் வாங்கினேன்.

நிறுத்தலளவை ஆகுபெயர்:- அவ்வளவினையுடைய பொருளைக் குறிப்பது.

உ+ம்; இரண்டு இறாத்தல் வாங்கினேன்.

முகத்தலளவை ஆகுபெயர்:- அவ்வளவினையுடைய பொருளைக் குறிப்பது.

உ+ம்: அவன் அளந்த நெல்லில் இரண்டுபடி கூடுதலாக இருக்கிறது.

எண்ணலளவை ஆகுபெயர்:- ஒன்று, இரண்டு என்னும் எண்ணுப் பெயர்கள் அவ்வளவினையுடைய பொருளுக்குப் பெயராவது.

உ+ம்: காலால் நடந்தான்,

கருவியாகுபெயர்:- கருவியின் பெயர் அதனாலாகிய காரியத்தைக் குறிப்பது.

உ+ம்: திருவாசகம் படித்தான்.

காரிய ஆகுபெயர் : — காரியத்தின் பெயர் அக்காரியத்தை அடைவதற்குத் தவியான காரணத்தைக் குறிப்பது.

உ+ம்: இந்நூல் இரசாயனம்.

கருத்தா ஆகுபெயர் : — செய்தவனின் பெயர் அவன் செய்த பொருளைக் குறிப்பது.

உ+ம்: திருவள்ளுவரைப் படித்தான்.

இதில் திருவள்ளுவர் என்பது அவர் செய்த குறளைக் குறித்தது.

தானி ஆகுபெயர் : — தானி (இடத்திலுள்ள பொருள்) தானத்தைக் (இடத்தைக்) குறிப்பது.

உ+ம்: விளக்கு முறிந்தது. வீறக்குக்கட்டை அழைத்துவா.

இவற்றில் விளக்கு என்பது அஃதிருக்கும் தண்டினையும், வீறக்குக் கட்டு என்பது அது சுமந்து நின்றானையும் குறித்து நின்றன.

சொல்லாகு பெயர் : — சொல்லின் பெயர், அதனாற் பெறப்படும் பொருளுக்காவது.

உ+ம்: பாட்டுக்கு உரை சொன்னான்.

உரை — சொல். அஃது இங்கே கருத்து அல்லது பொருள் என நின்றது.

உவமையாகு பெயர் : — உவமானம் உவமேயத்தைக் குறிப்பது

உ+ம்: சிங்கம் வந்தான்.

[பது

வினாக்கள்

1. ஆகுபெயர் என்றால் என்ன?
2. அது எத்தனை வகைப்படும்?
3. இடவாகுபெயர்க்கும் தானியாகு பெயர்க்கும் உள்ள வேறுபாடு யாது?
4. கருவியாகுபெயர், கருத்தாவாகுபெயர் என்னும் இவற்றுக்கு உதாரணம் தருக.

(ஒ) அறுவகைப் பெயர்கள்.

1. பொருட்பெயர்

உ+ம்: வேலன், திலகவதி, அந்தணர், புத்தகம், பறவைகள்

2. இடப் பெயர்

உ+ம்: பொன்னாலை, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை, ஆசியா, அகம், புறம், நிலம், விண்.

3. காலப் பெயர்

உ+ம்: நிமிஷம், நாள், திங்கள், ஆண்டு, புதன்கிழமை, தை, நந்தன, தூர்முகி.

4. சினைப் பெயர்

உ+ம்: இலை, கொம்பு, வேர், கண், விரல், தலை.

5. குணப் பெயர்

உ+ம்: செம்மை, வட்டம், அன்பு, கொடுமை ஒருமை, இருமை, புளிப்பு, இனிப்பு, அண்மை, சேய்மை

6. தொழிற் பெயர்

உ+ம்: படித்தல், கொலை, வருகை, வராமை.

மேற்கண்டவற்றுள் பண்புப் பெயரும், தொழிற் பெயரும் தத் தமக்கென விசுவிகளையுடையன. அவை வருமாறு:—

பண்புப்பெயர் விசுவிகள்: மை, ஐ, சி, பு, உ, கு, றி, று, அம், நர்.

உ+ம்; நன்மை, தொல்லை, மாட்சி, நண்பு, வடிவு, நன்கு, நன்றி, நன்று, இன்பம், நன்னர்.

தொழிற்பெயர் விசுவிகள்:— தல், அல், அம், ஐ, கை, வை, கு, பு, உ, தி, சி, வி, உள், காடு, பாடு, அரவு, ஆணை, மை, து

உ+ம்: நடத்தல், பாடல், வாட்டம், கொலை, வருகை, டார்வை, போக்கு, நட்பு, செலவு, மறதி, தேர்ச்சி, மறவி, கடவுள், (கடத்தல்), சாக்காடு, கூப்பாடு, தோற்றரவு, வாராணை, வாராமை, வருவது.

ஓ. வினையாலணையும் பெயர்

பெயரது இலக்கணம் வேற்றுமையேற்றல். வினையது இலக்கணம் காலம் காட்டல். இவ்விரு இலக்கணமும் ஒருங்கு உடைய சொல் வினையாலணையும் பெயர் அல்லது வினைப்பெயர் எனப்படும்.

உ+ம்: எழுவாய்: கொன்றான் வந்தான், (கொன்றவன் வந்தான்)

2+ம் வேற்: வந்தானைக் கண்டேன்.

3+ம் வேற் அவன் படித்ததனால் உயர்த்தப்பட்டான்.

- 4+ம் வேற். பாடினானுக்குப் பரிசு கொடு.
 5+ம் .. உறங்கினானிலும் விழித்திருந்தவன் மேலானவன்.
 6+ம் .. இறந்தானது பொருள்கள் இவை.
 7+ம் .. தோற்றானிடத்தில் குறை காண்போர் பலர்.
 8+ம் .. கற்றானே! முன் வருக.

2. வினைச் சொல்.

பொருளினது புடைப்பெயர்ச்சியைக் குறிக்கும் சொல் வினைச் சொல். அது மூவகைப்படும். அவை வினைமுற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம் என்பனவாகும்.

(அ) வினை முற்று.

இஃது ஒரு வாக்கியத்தின் பயனிலையாய், திணை, பால் முதலியன காட்டி நிற்பது. காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவது தெரிநிலைவினைமுற்று. குறிப்பாகக் காட்டுவது குறிப்புவினைமுற்று. இவ்வினைமுற்றுக்கள் உடன்பாட்டின் கண்ணும், எதிர்மறையின் கண்ணும் வரும்.

தெரிநிலைவினைமுற்றின்கண் காலத்தைக் காட்டுவன பெரும்பான்மை இடைநிலைகளும் சிறுபான்மை விசுவிகளும். த், ட், ற், இன் என்பன இறந்தகால இடைநிலைகள். ஆநின்று, கின்று, கிறு என்பன நிகழ்கால இடைநிலைகள். ப், வ் என்பன எதிர்கால இடைநிலைகள்.

- உ+ம்:— நடந்தான் (நட + த் + த் + ஆன்) இறந்தகாலம்
 நடவாநின்றான் (நட + ஆநின்று + ஆன்) நிகழ்காலம்
 நடப்பான் (நட + ப் + ஆன்) எதிர்காலம்

குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் பொருள் இடம், காலம், சினை, குணம் தொழில் என்னும் இவற்றினடியாகப் பிறக்கும்.

- உ+ம்:— அவன் பொண்ணன் (பொன் + ஆன்) பொருள்
 .. மலையன் (மலை + ஆன்) இடம்
 .. தையான் (தை + ஆன்) காலம்
 .. தலையன் (தலை + ஆன்) சினை
 .. கரியன் (கருமை + ஆன்) குணம்
 .. நடையன் (நடை + ஆன்) தொழில்

எதிர்மறை வினைமுற்றில் அல், ஆ, இல் என்னும் இடைநிலைகள் எதிர்மறைப் பொருளைக் காட்டும்.

உ+ம்: உண்டானல்வன் (அல்), நடவான் (ஆ), நடந்திலன் (இல்)

ஆ) பெயரெச்சம்

திணை, பால் முதலியவற்றைக் காட்டாது பொருள் முற்றுப் பெறுதற்குப் பெயர்ச்சொல்லை வேண்டிநிற்பது. பெயரெச்சம் முடிக்கும் பெயர்ச்சொற்கள் செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செயப்படு பொருள் என்னும் இவைகளாம்.

தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்தில் இறந்தகாலத்திற்கும் நிகழ்காலத்திற்கும் முற்கூறிய இடைநிலைகளும் எதிர்காலத்திற்கு இடைநிலையின்றி 'உம்' என்னும் விசுவயும் வரும்.

உ+ம்: உண்ட பையன் — இறந்தகாலம்
 உண்கின்ற பையன் — நிகழ்காலம்
 உண்ணும் பையன் — எதிர்காலம்
 உண்ட பையன் (முடிக்கும் சொல்: செய்பவன்)

உண்ட { கலம்
 (.. .. கருவி)
 கை, வாய்

உண்ட வீடு (.. .. இடம்)

உண்ட செய்கை (.. .. செயல்)

உண்ட வேளை (.. .. காலம்)

உண்ட உணவு (.. .. செயப்படு பொருள்)

செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்பன பெயரெச்ச வாய்பாடுகளாம்.

செய்த என்னும் வாய்பாட்டில் சில உதாரணங்கள் :-

தந்த, வந்த நடந்த, செத்த

செய்கின்ற என்னும் வாய்பாட்டில் சில உதாரணங்கள் :-

தருகின்ற, வருகின்ற, நடக்கின்ற, சாகின்ற.

செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டில் சில உதாரணங்கள் :-

தரும், வரும், நடக்கும், சாகும்.

(இ) வினையெச்சம்

இது திணையும், பாலும் காட்டாது வினைச்சொல்லோடு முடிவது. இறந்தகால வினையெச்ச வாய்பாடுகள்:- செய்து, செய்து, செய்யா, செய்யு, செய்துண, என்பன.

- உ+ம்: உண்டு வந்தான் (செய்து என்னும் வாய்பாட்டில் வினைமுற்
றோடு முடிந்தது)
உண்டு வந்த (செய்து என்னும் வாய்பாட்டில் பெயரெச்சத்
தோடு முடிந்தது)
உண்டு வந்து (செய்து என்னும் வாய்பாட்டில் வினையெச்சத்
தோடு முடிந்தது)
உண்ணா (உண்டு) வந்தான் - (செய்யா என்னும் வாய்பாடு)

இவைபோல் ய், இ முதலிய விசுதி பெற்றும் இறந்தகால வினை
யெச்சங்கள் வருவன உள.

- உ+ம்: ஓடி
பாடி { வந்தான் (இகர விசுதி பெற்று இறந்தகாலம் காட்டி
நின்றது)
தேடி }
போய் நின்றான் - (ய் என்னும் எழுத்து இறந்தகாலம் காட்டியது)
செய் என்பது 'நிகழா நிற்க' என்னும் பொருளில் நிகழ்கால
வினையெச்ச வாய்பாடாம். சிறுபான்மை இறந்த காலத்தையும் எதிர்
காலத்தையும் காட்டவும் வரும்.

உ+ம்: நான் உண்ண அவன் வந்தான் (நிகழ்காலம்)

இவ்வினையெச்சம் இறந்தகாலத்தைக் காட்டும்போது காரணப்
பொருளாகவும், எதிர்காலத்தைக் காட்டும்போது காரியப்
பொருளாகவும் வரும்.

- உ+ம்: மழை பெய்ய நெல்விளைந்தது. (காரணப் பொருள்)
நெல் விளைய மழை பெய்தது. (காரியப் பொருள்)

எதிர்கால வினையெச்ச வாய்பாடுகள்: செயின், செய்தால்,
செயற்கு, செய்வானேல் முதலியன

- உ--ம்:- உண்ணில் பசி தீரும் (செயின் என்னும் வாய்பாடு)
உண்டால் பசி தீரும் (செய்தால் என்னும் வாய்பாடு)
உணற்கு வந்தான் (செயற்கு என்னும் வாய்பாடு)
உண்பானேல் பசி தீர்வான் (செய்வானேல் என்னும் வாய்பாடு)

முக்காலங்களிலும் வினையடி விகாரப்படுதலைப் பின்வரும் சில
உதாரணங்களிற் காண்க.

- காண்— கண்ட, காண்கின்ற, காணும் (பெ. எ.)
கண்டு, காண, காணின் (வி. எ.)
சா— செத்த, சாகின்ற, சாகும் (பெ. எ.)
செத்து, சாக, சாகின், செத்தால் (வி. எ.)

தா— தந்த, தருகின்ற, தரும்	(பெ. எ.)
தந்து, தர தரின்	(வி. எ.)
வா— வந்த வருகின்ற, வரும்	(பெ. எ.)
வந்து, வர, வரின்	(வி. எ.)

(ஈ) தன்வினை பிறவினைகள்

தான் செய்வது தன்வினை. பிறனை ஏவிச் செய்விப்பது பிறவினை. தன் வினை பிறவினையாங்கால் வி, பி, கு, டு, சு, து, பு, று முதலிய விததிகளுள் ஒன்றையோ பலவற்றையோ ஏற்று வரும். சிறு பான்மையாக மேற்காட்டிய விததிகளை ஏலாது மெல்லெழுத்து வல் லெழுத்தாகியும் நெடிற்றொடர் உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரங்கள் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரங்களாகியும் வரும்.

உ+ம்:	செய்தான் — செய்வித்தான்
	உண்டான் — உண்பித்தான்
	போதல் — போக்குதல்
	பாய்தல் — பாய்ச்சுதல்
	உருளுதல் — உருட்டுதல்
	நடத்தல் — நடத்துதல்
	எழுதல் — எழுப்புதல்
	துயிலல் — துயிற்றுதல்

மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாகிப் பிறவினைப் பொருள் தருதல்.

உ+ம்:-	திருந்துதல் — திருத்துதல்
	அருந்துதல் — அருத்துதல்
	கூம்புதல் — கூப்புதல்

நெடிற்றொடரும் உயிர்த் தொடரும் வன்றொடராகிப் பிறவினைப் பொருள் தருதல்.

உ+ம்:-	ஒடுதல் — ஒட்டுதல்
	ஆறுதல் — ஆற்றுதல்
	பெருகுதல் — பெருக்குதல்
	உருகுதல் — உருக்குதல்

(உ) செய்வினையும் செயப்பாட்டு வினையும் (ACTIVE AND PASSIVE)

கருத்தா அல்லது செய்பவன் எழுவாயாக அமைந்த வாக்கியம் செய்வினை வாக்கியம். செயப்படுபொருள் எழுவாயாக அமைந்த வாக்கியம் செயப்பாட்டுவினை வாக்கியம் செயப்படுபொருள் குள்

றியவினைகள் செய்ப்பாட்டு வினைகளாகா. செய்ப்படுபொருள் குன்றாத வினைகள் 'படு' என்னும் விசுதி பெற்றுச் செய்ப்பாட்டு வினைகளாகும்.

உ+ம்:	செய்தல்	—	செய்யப்படுதல்
	உண்ணல்	—	உண்ணப்படுதல்
	படித்தல்	—	படிக்கப்படுதல்

வினாக்கள்

1. தெரிநிலைவினை என்றால் என்ன?
2. குறிப்புவினை எவ்வெவற்றினடியாகப் பிறக்கும்?
3. பெயரெச்சங்கள் எவ்வெப் பெயர்களைக் கொண்டு முடியும்?
4. எதிர்கால வினையெச்ச வாய்பாடுகள் சில கூறுக.
5. செயவென்னெச்சம் எவ்வெப் பொருளில் இறந்தகால எதிர்காலங்களைக் காட்டும்?
6. பிறவினை விசுதிகள் யாவை?
7. செய்வினைக்கும் செய்ப்பாட்டு வினைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் கூறுக.

(ஊ) பொதுவினைகள்

வேறு, இல்லை, உண்டு என்பன எல்லாப்பெயர்களுக்கும் பொதுவான முற்றுக்களாம். உண்ட, நடந்த என்பன பெயரெச்சமாகவும் அஃறிணைப் பன்மை இறந்தகால வினைமுற்றாகவும் வரும்.

செய்யும், உண்ணும் என்பன போன்ற சொற்கள் எதிர்காலப் பெயரெச்சமாகவும் எதிர்கால முற்றாகவும் வரும். முற்றாக வரும் போது அவன், அவள், அது, அவை என்னும் எழுவாய்களை ஏற்கும் பொது வினைமுற்றாம்.

உண்பான், செய்வான் என்பன உயர்திணை ஆண்பாற் படர்க்கை எதிர்கால வினைமுற்றாகவும் எதிர்கால வினையெச்சமாகவும் வரும்.

(ஏ) ஏவலும் வியங்கோளும்

ஏவல்: முன்னிலை ஒன்றற்கே உரியதாய் ஒருமையில் விசுதி பெறாதும் பன்மையில் மின், உம், இர், ஈர் முதலிய விசுதி பெற்றும் வரும்.

நட (ஒருமை)

வா

வம்மின் (பன்மை) மின் விசுதி

வாரும் ,, உம் விசுதி

வருதிர் ,, இர் விசுதி

வாரீர் ,, ஈர் விசுதி

வியங்கோள் :- இருதிணை ஐப்பால் மூலிடங்கட்கும் பொதுவாய் வரும். வாழ்த்துதல், வைதல், விதித்தல், வேண்டிக் கோடல் என்னும் பொருள்களை இஃது உடையது.

உ+ம்: வாழ்க, வாழிய, வாழியர் (வாழ்த்துதல்)

அழிக, ஒழிக, தாழ்க (வைதல்)

கூறுக, எழுதுக, செய்க (விதித்தல் - கட்டளையிடுதல்)

அருளுக, காக்க, இரங்குக, (வேண்டிக் கோடல்)

வினாக்கள்

1. வினைச் சொற்களிற் பொதுவானவை சில கூறுக.
2. பன்மை ஏவல் விசுதிகள் யாவை?
3. வியங்கோள் வினைமுற்று எவ்வெப் பெயர்களை எழுவாயாக ஏற்கும்?
4. வியங்கோள் வினைமுற்று எவ்வெப் பொருளில் வரும்?
5. ஏவலுக்கும் வியங்கோளுக்குமுள்ள வேறுபாடுகள் சில கூறுக.

(எ) மரபுபற்றிய சில வினைச் சொற்கள்

சில வினைகள்.

1. அடிவினைகள்

அடிக்கீழ்ப்படுதல்	- ஆணைக்குள்ளாதல்
அடிநகர்தல்	- இடம்விட்டுப் பெயர்தல்
அடிப்படுதல்	- கீழ்ப்படிதல், பழமையாக வருதல்
அடிபிடித்தல்	- அடிச்சுவடுபற்றிப் பேசுதல், துப்பறிதல்
அடிபிழைத்தல்	- நெறி தவறி நடத்தல்
அடிபிறக்கிடுதல்	- பின்வாங்குதல், தோற்றோடுதல்
அடியிடுதல்	- தொடங்குதல்
அடியொற்றுதல்	- பின்பற்றுதல்
அடிவிளக்குதல்	- பா தங்கமுனியுபசரித்தல்

2. கண்வீனைகள்

கண்கலத்தல் - ஒருவரையொருவர் பார்த்தல், எதிர்ப்படுதல்
 கண்கனலுதல் - கோபத்தால் கண் சிவத்தல்
 கண்காட்டி விடுத்தல் - கண்சாடையால் ஏவிவிடுதல்
 கண்கெடச் செய்தல் அறிந்திருந்து தீமை செய்தல்
 கண் சாத்தல் - கண்கொண்டு பார்த்தல்
 கண் சுருட்டுதல் - அழகினால் வசீகரித்தல், தூக்கமயக்கமாதல்
 கண்டுகழித்தல் - வெறுப்புண்டாகும் வரை நுகர்ந்து விலக்குதல்
 கண்ணளித்தல் - பதவுரை கூறுதல்
 கண்ணறுதல் - அன்பு குறைதல்
 கண்ணாற் சுடுதல் - கண்ணேறுபடப் பார்த்தல்
 கண்ணிற்றல் - எதிர்நிற்றல்

[கண்ணின்று கண்ணரச் சொல்லிலும் சொல்லற்க
 முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்]

கண்ணுக்குக் கண்ணாதல் - மிக அருமையான உறவாதல்
 கண்ணாறு கழித்தல்
 கண்ணெச்சில் கழித்தல் } திருட்டி பரிகாரம் செய்தல்

கண்ணெறிதல் - கடைக்கண்ணாற் பார்த்தல்
 கண்ணோடுதல் - இரங்குதல்
 கண்திறத்தல் அறிவுண்டாகுதல், கல்விகற்பித்தல்
 கண்படுதல் - தூங்குதல், திருஷ்டிபடுதல்
 கண்புதைத்தல் அறிவு கெடுதல்
 கண் மலர்தல் - விழித்தல்
 கண் முகிழ்த்தல் - கண்முடுதல், தூங்குதல்
 கண் வளர்தல் - தூங்குதல்
 கண்வாங்குதல் - கண்ணைக் கவர்தல்
 கண்விடுதல் - துளையுண்டாதல்
 கண்விரும்புதல் - (காதலர் ஒருவரை ஒருவர் விரைந்து காண
 விரும்புதல்)

10540

3. கழுத்து வினைகள் :

கழுத்திற் கட்டுதல் - வலிந்து பொறுப்பாளியாக்குதல்
 கழுத்துக் கொடுத்தல் - தம்வருத்தம் பாராமற் பிறர் காரியத்தை
 ஏற்றுநிற்றல், வாழ்க்கைப்படுதல்
 கழுத்தை முறித்தல் - வருத்துதல்

4. காது வினைகள் :

காதிலடிபடுதல் - ஒரு செய்தி அடிக்கடி கேட்டல்
 காதுகுத்துதல் - வஞ்சித்தல்
 காதைக் கடித்தல் - காதோரமாக முகத்தைவைத்து மறை
 [பொருள் சொல்லுதல், கோள் சொல்லுதல்]

5. கால் வினைகள்:

கால் கிளர்தல் - ஓடுதல், படையெடுத்துச் செல்லுதல்
 கால் கெஞ்சுதல் - கால் ஓய்ந்து நடக்கமுடியாதிருத்தல்
 கால் கொள்ளுதல் - விழாவிற்குத் தொடக்கம் செய்தல்
 கால் சாய்தல் - கெடுதல், அழிதல்
 கால் பின்னுதல் - நோயினால் கால்கள் ஒன்றுக்கொன்று குறுக்கா
 காலாடுதல் - முயற்சியாற் செல்வஞ் சிறந்திருத்தல் [தல்
 காலாறுதல் - நடை ஓய்ந்து இளைப்பாறுதல்
 காலுன்றுதல் - பந்தற்கால் நடுதல், மழைக்கால் இறங்குதல்
 காலைச் சுற்றுதல் - தொடர்ந்து பற்றுதல் [நிலைத்தல்
 காலோடுதல் - ஒரு காரியத்தில் முயற்சியுண்டாதல்

6. கை வினைகள்:

கை கலத்தல் - தழுவுதல், கூடுதல், சண்டையிடுதல்
 கை கவித்தல் - கைச்சாடையாக அடக்குதல், அபயமளித்தல்
 கை காட்டுதல் - திறமை காட்டுதல்
 கை கொடுத்தல் - துன்பத்தில் உதவி செய்தல்
 கை கோத்தல் - நட்புச் செய்தல்
 கை சோர்தல் - கைவிட்டுப் போதல், வறுமையடைதல்
 கை தலைவைத்தல் - பெருந்துயரடைதல்
 கை தளர்தல் - வறுமையடைதல்
 கை தாங்குதல் - கேடையாமற் காத்தல்
 கை திருந்துதல் - கையெழுத்து, வினைத்திறமை முதலியன திருந்
 கை தீண்டுதல் - தீய நோக்கத்தோடு தொடுதல் [துதல்
 கை துடைத்தல் - விட்டு நீங்குதல்
 கை தூக்கி விடுதல் - வறுமையில் அல்லது துன்பத்திற் காத்தல்
 கை நிமிர்தல் - வளர்ந்து பருவமடைதல்
 கை நீட்டுதல் - அடித்தல், இரத்தல், கொடுத்தல், திருடுதல்
 கை நாட்டுதல் - கையெழுத்திடுதல்
 கை நெகிழ்தல் - கை தவறவிடுதல்
 கை நொடித்தல் - செல்வநிலை கெடுதல்
 கைப்பிடித்தல் - மணஞ் செய்தல்
 கைப்பிடியாய்ப் பிடித்தல் - கையும் களவுமாய்ப் பிடித்தல்,
 [நேரிற் கையாற் பிடித்தல்
 கை பூசுதல் - உண்ட கையைக் கழுவுதல்
 கைம் மறித்தல் - கையாற்றடுத்தல்
 கைம் மிகுதல் - அளவு கடத்தல்
 கைம் முகிழ்தல் - கைகூப்புதல் [போதல்
 கைம் மாறுதல் - ஒருவர் கையினின்று மற்றொருவர் கைக்குப்

- கையடைத்தல் : பிறர் கையில் ஒப்புவித்தல்
 கையமர்த்தல் : கையிற் சைகை காட்டி அமைதியாய் இருக்கச்
 கையறுதல் : ஒன்றும் செய்யாமல் வருந்துதல் : செய்தல்
 கையைச்சுக்கட்டுதல் : ஒன்றும் செய்யாமல் தடுத்தல்
 கையைக்கடித்தல் : நட்டமாதல்
 கை வருதல் : ஒன்றைச் செய்யக் கையெழுகை, தேர்ச்சி பெ
 கை விதிர்த்தல் : மறுப்பு, அச்சம் முதலியவற்றைக் (றுதல்
 (குறித்துக் கையசைத்தல்
 கை விரித்தல் : இன்மை குறித்தல், கொடை மறுத்தல்

7. செவி வினைகள் :

- செவி சாய்த்தல் : இணங்கிக்கேட்டல்
 செவி தின்னுதல் : மறை பொருளாக ஒதுதல்
 செவிப்படுத்தல் : கேட்கப்படுதல்
 செவி மடுத்தல் : கேட்டல்
 செவியறிவுறுத்தல் : நல்லறிவு புகட்டுதல்

8. தலை வினைகள் :

- தலை காட்டுதல் : தன்னைக் காட்டுதல், பலருமறிய வெளிவ
 [ருதல், நன்னிலைமைக்கு வரத்தொடங்குதல்
 தலைக்கூடுதல் : ஒன்றுசேர்தல், நிறைவேறுதல்
 தலை தடுமாறுதல் : கலக்கமடைதல், சீர் குலைதல்
 தலைப்படுதல் : கூடுதல்
 தலைமயங்குதல் : கலந்திருத்தல்
 தலையளி செய்தல் : முகமலர்ந்து இன்சொற் சொல்லுதல்
 தலையால் நடத்தல் : செருக்கி முறைமாறி நடத்தல்
 தலைவிரித்தாடுதல் : ஆடங்காமை
 தலையைத் தடவுதல் : வஞ்சித்தல், ஏமாற்றிப் பொருள் பெறுதல்

9. முக வினைகள் :

- முகங்காட்டுதல் : காட்சி கொடுத்தல்
 முகஞ்செய்தல் : நோக்குதல், தோன்றுதல்
 முகந்தருதல் : பட்சம் காட்டுதல்
 முகந்திருத்துதல் : வாட்டம் திருத்துதல்
 முகம்புகுதல் : அருளுக்காக எதிர் சென்று நிற்ப
 முகமறுத்தல் : கண்ணோட்டமின்றிப் பேசுதல்
 முகமாதல் : உடன்படுதல்
 முகமறிதல் : கண்ணோட்டம் கெடுதல், வெறுப்படைதல்

பரீட்சை வினாக்கள்

1. அடியொற்றுதல், கண்ணோடுதல், கால் கொள்ளுதல், கையறுதல் என்பவற்றின் மரபுப் பொருள் விளங்க வாக்கியங்கள் அமைக்குக.
2. கைவருதல், செவிமடுத்தல், தலையளி செய்தல் என்பவற்றின் பொருளை எழுதுக.
3. வஞ்சித்தல், உறங்குதல் என்பவற்றுக்குரிய சினை வினைகள் யாவை?

(ஐ) பெயராகவும் வினையாகவும் வழங்கும் சொற்கள்

<u>சொல்</u>	<u>பெயர்</u>	<u>வினை</u>
அகல்	விளக்குத் தகழி	அகல், நீங்கு
அடி	பாதம்	அடி
அடை	வெற்றிலை	சேர்
அணி	ஆபரணம்	அலங்கரி
அணை	மெத்தை	தழுவு
அமர்	போர்	பொருந்து
அமை	மூங்கில்	அடங்கு
அரி	சிங்கம், வீஷ்ணு	அரி
அரை	இடைப்பாகம்	அரை
அலை	கடலை	அலை
அவி	தேவருணவு	அவி
அளி	அருள், அன்பு	கொடு
அளை	புற்று, தயிர்	தீண்டு
ஆடு	ஒரு பிராணி	அசை
ஆள்	அடிமை, வளர்த்த ஆள்	அரசுசெய்
ஆறு	நதி, வழி	இளைப்பாறு
இசை	புகழ், சங்கீதம்	உடன்படு, பொருந்து
இடி	இடி, மா	இடித்தலைச் செய்
இரை	உணவு	ஒலிசெய்
உடு	நட்சத்திரம்	தரி
உடை	ஆடை	சிதை
உரை	சொற்பொருள்	கூறு, மருந்துரை
உலை	கம்மானுலை	வருந்து
ஊர்	நாடு	ஊர்ந்து செயல்
ஊழ்	பழவினை	முதிர், மலர்
ஊறு	துன்பம்	சுர

சொல்	பெயர்	வினை
எட்டு	ஒரீலக்கம்	அகப்படு, தாவு
எண்	இலக்கம்	நினை
எரி	நெருப்பு	எரிதலைச் செய்
எழு	தூண்	எழும்பு
ஏறு	இடபம், ஆண்சிங்கம்	ஏறு
ஒன்று	ஒருபொருள்	சேர்
ஒளி	பிரகாசம்	மறைந்திரு
ஒடு	மண்டைஓடு, கூரைஓடு	ஓடு
கடி	காவல், கூர்மை	நீக்கு, கடித்திடு
கரை	ஓரம்	கரைத்தலைச் செய்
கலை	ஆண்மான்	பிரி
காது	செவி	கொல், கூறுசெய்
காய்	காய்	கோபி, உவர்
கால்	ஓர் உறுப்பு	கக்கு, தோற்றுவி
குடி	குடும்பம்	பருகு
குலை	(பழக்) குலை	கட்டவிழ்
குன்று	மலை	கெடு, தேய்
கூடு	(பறவைக்) கூடு	சேர்
கூறு	பகுதி	சொல்
கேள்	சுற்றம்	கேட்பாயாக
சரி	வளையல்	சாய்
சிலம்பு	சிலம்பு, மலை	ஒலி
குடு	வெப்பம்	அணி
செய்	வயல்	செய்
செல்	கறையான்	போ
சொல்	சொல், நெல்	கூறு
சோதி	பிரகாசம்	தேர்வுசெய்
தறி	(யானை கட்டும்) தறி	துண்டுசெய்
தடி	தண்டு	குறைத்திடு
தட்டு	தட்டம்	அடி
தாளி	பனை	தாளிதம் செய்
திரி	(விளக்குத்) திரி	சுற்றித்திரி
தீட்டு	அழுக்கு	எழுது, வரை
துடி	முரசு	துடி
தூக்கு	பாட்டு	தூக்கு
தேர்	இரதம்	தெரி, தெளி
தை	(தை) மாசம்	தை
தோல்	(உடலின்) தோல்	தோற்றுப்போ
நடு	நடுப்பகுதி	நாட்டு

சொல்	பெயர்	வீணை
நாடு	தேசம்	அணுகு
நிரை	பசுக்கூட்டம்	ஒழுங்காக்கு
நுங்கு	பனையினிளங்காய்	விழுங்கு
நூல்	புத்தகம்	நூற்றலைச் செய்
நேர்	ஒப்பு	உடன்படு
நொடி	விடுகதை	சொல்லு
பதி	தலைவன், ஊர்	இருத்து
பாவி	பாவம் செய்தவன்	பாவனை செய்
பிணை	பெண்மான்	கட்டு
புடை	பக்கம்	அடி
பொறி	(ஐம்) பொறி, கருவி	பொறித்தலைச் செய்
மதி	சந்திரன், புத்தி	மதித்தலைச் செய்
மாறு	கோல், விளக்குமாறு	வேறுபடு, நீங்கு
முடி	கிரீடம்	முடிவு செய்
மெழுகு	மெழுகு	மெழுகிடு
வடி	கூர்மை	வடித்தலைச் செய்
வாசி	குதிரை	படி
விரை	வாசனை	விரைந்து செய்
வீடு	இல்லம்	விட்டு நீங்கு
வேள்	முருகன், மன்மதன்	விரும்பு, மணம் செய், யாகஞ்
வை	கூர்மை	ஏசு, வைத்திடு (செய்)

லகர முகர ளகரங்கள்

இவ்வெழுத்துக்கள் ஒலியிலும் பொருளிலும் வேறுபாடுடையன. இவற்றைத் திருத்தமாக உச்சரிக்கத் தெரியாதவர்கள் எழுதும் பொழுதும் பிழைபட எழுதுவர், அரசன்நாட்டை அளித்தான் என்பதற்குப் பதிலாக அரசன் நாட்டை அழித்தான் என்று எழுதின பொருள் முற்றும் மாறுபடுகின்றது. பின் வரும் சொற்களையும் அவற்றின் பிரயோகங்களையும் அவதானிக்குக.

அலை: காட்டில் வழிதெரியாது அலைந்தேன்.

அழை: துன்பம் நேர்ந்தபோதெல்லாம் என் நண்பன் என்னை அழைத்து யோசனை கேட்பான்.

அளை: சிறுவர்கள் சோற்றை அளைந்து சிந்துவார்கள்.

கலை: மாட்டின் துலையில் கொம்பு உண்டு.

தழை: ஆடு தழை தின்னும்.

தளை: பால் கறக்கும்பொழுது சிலர் மாட்டின் பின் காலில் தளை யிடுவர்.

லகர முகர ளகர பேதச் சொற்கள்

அலகு	— அளவு, கதிர், கூர்மை
அழகு	— கவின், சிறப்பு
அளகு	— அன்னப்பேடை, பெண்மயில், பெண்கோழி
அலம்	— கலப்பை, சஞ்சலம், அலமரல்
அழம்	— பிணம்
அளம்	— உப்பளம், கூர்மை, களர் நிலம்
அலறு	— அலறென்னேவல், கதறு
அளறு	— காவிக்கல், நரகம், சேறு
அவி	— ஆண்பெண்ணல்லாதது, நெருப்பு
அழி	— கெடு, குலை
அளி	— கொடு, அருள், வண்டு
அலை	— திரி, வருந்து, கடலலை
அழை	— கூப்பிடு, வரவழை
அளை	— கல, தயிர், புற்று
ஆலல்	— ஆடல், ஒலித்தல்
ஆழல்	— அமிழ்ந்துதல்
ஆளல்	— ஆட்சிசெய்தல்
ஆலி	— களி, ஒலி, ஆலங்கட்டி, மழைத்துளி
ஆழி	— கடல், மோதிரம், சக்கரம்
ஆளி	— ஆளுபவன், சிங்கம், யாளி
இலை	— தழை
இழை	— செய், ஆபரணம், நூல்
இளை	— மெலி, தளர், காவற்காடு
இலி	— இல்லாதவன்
இழி	— இழிவுபடுத்து, நிந்தி, இறங்கு
இளி	— இகழ்ந்து சிரி, இசைவகையில் ஒன்று
உலவு	— உலாவல்
உழவு	— வேளாண்மை
உளவு	— ஒற்று, இரகசியத்தால் அறிந்த செய்தி
உழி	— இடம், பக்கம்
உளி	— இடம், ஒரு கருவி
உலை	— அலை, நீரலை, கொல்லன் உலை
உழை	— பிரயாசப்படு, இடம், மான், இசைவகையிலொன்று
உளை	— வருத்து, குதிரையின் பிடரிமயிர், அழுகை

- ஒளி — சத்தம் செய், சத்தம்
 ஒழி — முடித்துவிடு, தவிர்
 ஒளி — மறை, பிரகாசி, வெளிச்சம், விளக்கு
 கலகம் — குழப்பம், சண்டை
 கழகம் — சபை, கல்விப்பயிலிடம்
 களகம் — பெருச்சாளி, நெற்கதிர்
 கலி — பெருக்கு, பொலி, அம்பு, ஒருபா, கலியுகம்
 களி — இன்புறு, வெற்றிசொள், உவகை, களிமண், உண்ணும்களி
 கலை — நிலைகுலை, ஒட்டு நீக்கு, ஆண்மான், கலைஞானம், சந்திர
 கழை — கரும்பு, மூங்கில் (கலை)
 களை — இழைப்புறு, அகற்று, அயர்வு, புல்
 காலம் — சமயம், பொழுது
 காழம் — உறுதி
 காளம் — கருமை, மேகம், நஞ்சு
 காவி — பசு, காலையுடையது
 காழி — சீகாழி, உறுதி
 காளி — பத்திரகாளி
 கிலி — பயம்
 கிழி — துண்டுசெய், சீலை, எழுதுபடம். (பொன்) முடிப்பு
 கிளி — கிள்ளை
 குளம்பு — விலங்கின் காற்குளம்பு
 குழம்பு — கலங்கு, நிலைகுலை, உண்ணும் குழம்பு
 குழி — குழியாக்கு, பள்ளம், ஒருநில அளவு, வயிறு
 குளி — நீராடு, முத்துக்குளி
 கேழ் — ஒளி, நிறம், உவமை
 கேள் — செலிக்கொடு, வினாவு, உறவு, நண்பன், அன்பு
 கொலு — உல்லாச வீற்றிருப்பு, கொலுமண்டபம்
 கொழு — தழை, பலங்கொள், கொழுப்பு, கலப்பைக்கொழு
 கொளு — கருத்து விளக்கும் சொற்றொடர், கருத்து
 கோல் — கம்பு, அம்பு, எழுதுகோல்
 கோழ் — செழிப்பான
 கோள் — கிரகம், கோட்சொல்
 குல் — தோண்டு, கருக்கொள், கருப்பம்
 குழ் — சுற்று, ஆராய், குழ்ச்சி
 குள் — ஆணை, சபதம், தீவர்த்தி
 குலை — ஒருவகை நோய்
 குளை — சுண்ணாம்புச் குளை
 சோழன் — சோழ தேயத்தவன்
 சோளன் — சோளத் தானியம்
 தலை — சிரக, தலைமை, இடம்

தழை	— செழி, இலை, தளிர்
தளை	— கட்டு, அடக்கு, கால்விலங்கு, சிறை
தாளி	— மங்கலநான்
தாளி	— தாளிதம் செய், ஒரு கொடி
தால்	— தாலாட்டு, நா
தாழு	— தாழு, பணி, பொழுதுதாழ், தாழக்கோல், மதகடைக்
தாழ்	— பாதம், நெற்றாள் (கும் பலகை
தூழி	— வெட்டுப் பள்ளம்
துளி	— ஒழுகு, நெறி, திவலை, பெண்ணாமை
துலை	— ஒப்பு, தராசு, இறைதுலை
துழை	— துழாவு
துளை	— துவாரமிடு, துவாரம், குழல்
தெளி	— துரவு, வடி, ஆராய், ஒளி, தெளிவு
தெழி	— அதட்டு, துவை, முழக்கம்
தோழன்	— நண்பன்
தோளன்	— தோளையுடையவன்
நாழி	— நாழிகை, ஒருபடி
நாளி	— கள், நாய்
நுழை	— புகு, நுண்மை, குகை, துவாரம்
நுளை	— குருடு, வலைச்சாதி
பழகு	— பயில்
பளகு	— குற்றம்
பழு	— முற்று
பளு	— பாரம்
பீழை	— துன்பம், பீடை
பீளை	— கண்ணழுக்கு
புழகு	— மலையெருக்கு
புளகு	— புளகம் (மயிர்சிலிர்ந்தல்)
பூழை	— துவாரம்
பூளை	— இலவம்பஞ்சு, ஒரு செடி
பொலிதல்	— மிகுதல்
பொளிதல்	— துளைசெய்தல்
பொழிதல்	— சொரிதல்
முழவு	— முரசு
முளவு	— முட்பன்றி
முழா	— மேளம்
முளா	— முள்ளங்கி
முழை	— குகை
முளை	— முளை தோன்று, பயிர் முளை, திமி, மூங்கில்
முழி	— அகப்பை
முனி	— கா தறை, விளம்பற்றது

மூழை	— அகப்பை
மூளை	— தலையின் உள்ளூறுப்பு
மூள்	— கூடு, நெருப்புப் பற்று
மூழ்	— முகிழ்
வலி	— கடினமாய் வாங்கு, வலிமை
வழி	— மிகுந்தவடி, துடைத்தெடு, நெறி, மரபு, மகன்
வளி	— காற்று
வாழி	— வாழ்க
வாளி	— அம்பு, மாதர் காதணி
வாழை	— வாழை மரம்
வாளை	— ஒருவகை மீன்
விலா	— விலாப்பக்கம்
விழா	— திருவிழா
விளா	— விளாமரம்
விழி	— பார், கண்
விவீ	— அழை, அழைப்பு, ஓசை
விழை	— விரும்பு
விளை	— உண்டாகு, தானியம், மூற்று

பயிற்சி

1. பின்வருவனவற்றை வாக்கியங்களில் அமைக்குக.
உளி, உழி, இளை, இழை, குளி, குழி, வாளி, வாழி, குளவி, குழவி
2. பின்வருவனவற்றைப் பெயராகவும் வினையாகவும் உபயோகிக்குக
அளி, கழி, இழை, ஆள், ஒளி, தொழு.
3. பின்வருவனவற்றிலுள்ள முகர, ளகரப் பிழைகளைத் திருத்துக.
(அ) அவனது கட்டுரையில் பல பிழைகள் உள்ளன.
(ஆ) நேரு அவர்கள் சிறுவர்களுக்குப் பல பரிசுகளை அழித்தார்
(இ) இப்பொழுது நாமே நம்மை ஆழுகிறோம்.
(ஈ) வெள்ளிக்கிளமை எங்களுக்கு விடுமுறை.

ரகர நகரங்கள்

நகரம் வல்லினத்தைச் சேர்ந்தது; ரகரம் இடையினத்தைச் சேர்ந்தது. இரண்டினதும் ஒலி வேறுபாட்டையும் பொருள் வேறுபாட்டையும் அறியாதவர் பேச்சிலும், எழுத்திலும் பிழைவிடுவர். உதாரணமாக, மரம் என்பதற்குப் பதிலாக மறம் என்று எழுதின எவ்வளவு விபரீதமாய் முடியும்.

அரி: தச்சன் மரத்தை அரிந்தான்.

அறி: மாணவன் பாட்டின் பொருள் அறிந்தான்.

பரி: இராமன் ஏழையின் துயர்கண்டு பரிந்து பொருள் கொடுத்தான்.

பறி: திருடன் வழிமறித்து எனது பொருளைப் பறித்தான்.

மரை: காட்டில் மரைகள் வாழுகின்றன.

மறை: திருக்குறள் தமிழ் மறை எனப்படும்.

ரகர றகர பேதச் சொற்கள்

அரம்	— அராவும் கருவி
அறம்	— புண்ணியம்
அரவு	— பாம்பு, ஒளி
அறவு	— ஒடிவு, அறுபட்டவிடம்
அரன்	— சிவன்
அறன்	— அறக்கடவுள், அறம்
அரி	— அறு, திருமால், சிங்கம், வண்டு
அறி	— உணர்
அரு	— அணு, உருவமற்றது, அட்டை
அறு	— வெட்டு
அருகு	— பக்கம், அணை, சுருங்கு
அறுகு	— அறுகம்புல், சிங்கம்
அரும்பு	— மொட்டு, முளை
அறும்பு	— கொடுமை, பஞ்சகாலம்
அரை	— பாதி, தேய்
அறை	— மோது, வகுத்த இடம்
ஆர	— நிறைய, நுகர
ஆற	— ஆறுதலடைய
இர	— யாசி, இரா
இற	— சா
இரங்கல்	— உருகல்
இறங்கல்	— கீழ்வரல்
இரளி	— குரியன், எருக்கு
இறளி	— சாதல்
இரவை	— அணு, அற்பம்
இறவை	— ஒளி, இறைகூடை
இரா	— இறவு, இருத்தலைச் செய்யா
இறா	— இறால் மீன்
இரு	— பெரிய, இரண்டு, கரிய
இறு	— ஒடி, இழி, தங்கு

இரும்பு	— கரும்பொன்
இறும்பு	— இளமரக்காடு, அதிசயம்
இரை	— இருப்பு, உணவு, ஒலி
இறை	— ஊற்று, அணு, அரசன், கடவுள், திறை
உரப்பு	— அதட்டு, திண்மை
உறப்பு	— செறி
உரல்	— குத்தும் உரல், திட்டை
உறல்	— உறுதல், கிட்டல்
உரவு	— அறிவு, வலிமை
உறவு	— சுற்றம், சேர்க்கை
உரி	— கழற்று, அரைப்படி
உறி	— பொருள் வைக்கும் உறி
உரிஞ்சு	— தேய், உராய்
உறிஞ்சு	— உள்ளிழு
உரு	— கோபி, வடிவம்
உறு	— மிகுதி, மிக்க, பொருந்து
உறுக்கல்	— அதட்டல்
உருமு	— இடி
உறுமு	— மேக முழக்கு
உரை	— தேய், சொல்
உறை	— இரு, கவசம், பிரை
ஊரு	— அச்சம், தொடை
ஊறு	— சுர, இடையூறு, தழுப்பு
எரி	— எரியென்னேவல், தீ
எறி	— வீசு, அழி
ஏரல்	— கிளிஞ்சில்
ஏறல்	— ஏறுதல்
ஒரு	— ஒன்று என்பதன் திரிபு, ஆறு
ஒறு	— தண்டி, அடக்கு
கர	— ஒளித்துவை, திருடு
கற	— பால்கற, கவர்
கரடு	— கற்பரடு, சருக்கரை, சிறு குன்று
கறடு	— தாழ்தரமான முத்துவகை
கரி	— கருகு, அடுப்புக்கரி, யாணை, சாட்சி
கறி	— கடி, மிளகு
கரு	— சினை, கரிய
கறு	— கோபி, கருமையாகு
கரை	— தேய், அரை, எல்லை
கறை	— விஷம், உரல், கறுப்பு

கிரி	— மலை, பன்றி
கிறி	— பொய், வஞ்சம்
குரவன்	— ஆசான்
குறவன்	— குறச்சாதியான்
குரு	— குரவன், வியாழன்
குறு	— குறுகு, குற்று
குரை	— ஒலி, குளம்பு
குறை	— குறைவு, குற்றம்
கூர	— மிக
கூற	— சொல்ல
கூரை	— வீட்டின் மேற்புறம்
கூறை	— சீலை
கூரை	— ஒரு செடி, கள்
கூறை	— கொள்ளை, சுழல் காற்று
செரு	— சண்டை
செறு	— கொல்லு, வெறு, வயல்
சொரி	— உதிர், தினவு
சொறி	— சொறியென்னேவல், சொறி சிரங்கு
தரி	— அணி, தங்கு
தறி	— வெட்டு, கட்டுத்தறி
தாரு	— மரம்
தாறு	— அங்குசம், வாழைக்குலை
திரை	— திரையென்னேவல், அவை
திறை	— கப்பம்
துரை	— அதிகாரி, மேன்மகன்
துறை	— வழி, இறங்குதுறை
தெரி	— தோன்று, ஆராய்
தெறி	— தெறியென்னேவல்
தெரு	— வழி
தெறு	— அழி
தேருதல்	— ஆய்தல், யோசித்தல்
தேறுதல்	— தெளிதல், நிச்சயித்தல்
நரை	— வெண்மை
நறை	— கள், குற்றம், வாசனை
நிரை	— ஒழுங்காக்கு, ஒழுங்கு, பசுக்கூட்டம்
நிறை	— நிரம்பு, நிரப்பு; உறுதீப்பாடு, எடை
நெரி	— நெருக்கு, புரி
நெறி	— சுழி, வழி
பரம்பு	— மட்டப்படுத்தும் பலகை
பறம்பு	— பாரியின் மலை
பரவை	— கடல், பரப்பு, சுந்தரர் மனைவி

பறவை	— புள்
பரி	— பரிவுசெய், குதிரை, அன்பு
பறி	— பறியென்னேவல், பெய்யும் கூடை
பாரை	— இருப்புலக்கை, கடப்பாரை
பாறை	— கற்பாறை
பிரை	— உறைமோர்
பிறை	— இளமதி
புரம்	— நகரம், உடல், வீடு
புறம்	— இடம், முதுகு, பின்பக்கம்
பொரி	— பொரியென்னேவல், நெற்பொரி
பொறி	— தீப்பொறி, இலக்குமி, பொறியென்னேவல்
மரம்	— விருகூம்
மறம்	— வீரம்
மரி	— சா
மறி	— பெண்ணூடு, பெண்மான், மறியென்னேவல்
மரு	— வாசனை
மறு	— மறுவென்னேவல், குற்றம், மற்ற
மரை	— மானினம்
மறை	— ஒளி, வேதம்
முரி	— ஒடி
முறி	— திரை, தளிர்
வரப்பு	— வரம்பு
வறப்பு	— வறுமை, வறுத்தல்
விரகு	— உபாயம், புத்தி
விறகு	— எரிகட்டை
விரல்	— கைவிரல், கால்விரல்
விறல்	— பெருமை, வீரம்

பயிற்சி

1. பின்வருவனவற்றை வாக்கியங்களில் உபயோகிக்க. கரி, கறி, பரவை, பறவை, இர, இற, கரை, கறை, விரகு விறகு, இரை, இறை.
2. பின்வருவனவற்றைப் பெயராகவும் வினையாகவும் வாக்கியங்களில் அமைக்குக. அரி, தறி, முறி, பரி, மாறு.
3. பின்வரும் வாக்கியங்களைத் திருத்தி அமைக்குக. (அ) கடற்கரையில் நின்ர க ப ப வி லி ரு ந் து சில மாலுமிகள் இரங்கினார்கள். (ஆ) கற்ரவரை எல்லோரும் மதிப்பர்.

ணகர னகரச்ச் சொற்கள்

ணகர னகரங்கள் முறையே டகர றகரங்கட்கு இனவெழுத்துக் கள்: ஆகவே ணகரத்திற்குப் பதிலாகவோ அன்றி னகரத்தோடு சேர்த்தோ னகரத்தை எழுதல் பிழை. மண் என்பதற்குப் பதில் மன் என்று எழுதுதலும். மண்ணுதல் என்பதற்குப் பதில் மன்னுதல் என்று எழுதுதலும் தவறானவையாகும்.

உ+ம்:

கணி: வானூல் வல்லார் கிரகணத்தை முன்னரே கணித்துக் கூறுவர்.

கணி: கனிந்த பேச்சுடையவர்களை யாவரும் விரும்புவர்.

ஆணை: குடிகள் அரசன் ஆணைக்கு அடங்கி நடத்தல் வேண்டும்.

ஆணை: ஆணையைக் கட்டிப் (நெற்) போரடித்தார்கள் நம் முன்னோர்

திணை: ஆற்றிவுடைய மக்களை உயர்திணையில் அடக்குவர்.

திணை: வினை விதைத்தவன் வினையறுப்பான். தினை விதைத்தவன் தினையறுப்பான்.

ணகர னகர பேதச் சொற்கள்

அணல்	—	மேல்வாய்ப்புறம், அலைதாடி
அனல்	—	நெருப்பு
அணையார்	—	பகைவர்
அணையார்	—	ஒத்தவர்
அண்மை	—	சமீபம்
அன்மை	—	அல்லாமை
அண்ணம்	—	மேல்வாய், உண்ணாக்கு
அன்னம்	—	சோறு, அன்னப்பறவை
ஆணம்	—	குழம்பு, அன்பு
ஆனம்	—	மரக்கலம், தெப்பம்
ஆணி	—	இரும்பாணி, உரையாணி
ஆனி	—	ஆனிமாதம், உத்திராடம்
ஆணை	—	கட்டளை, சபதம்
ஆனை	—	யானை
ஆண்	—	ஆண்மகன், ஆண்மை
ஆன்	—	பசு
இணி	—	தளை, அணி, எல்லை
இனி	—	இப்பால், பின்னால்
இணை	—	ஒத்திரு, கூட்டு, இரண்டு, ஆணை
இனை	—	வருந்து, வருந்து, இத்தனை
உண்ணல்	—	சாப்பிடுதல்
உன்னல்	—	தினைத்தல்

உணர்	— உணவு
உளன்	— மாமிசம்
எண்மர்	— எட்டுப்பேர்
என்மர்	— என்று சொல்வர்
ஏணல்	— வளைவு
ஏனல்	— தினை
கணப்பு	— குடு
கனப்பு	— பருமை
கணம்	— கூட்டம்
கனம்	— பருமை, பெருமை
கணி	— மதி, எண்ணு, கணிப்போள்
கனி	— பழு, இளகு, பழம்
கணை	— அம்பு, திரட்சி
கனை	— ஒலி, நெருங்கு
காணம்	— பொருள், கொள்ளுத்தானியம்
கானம்	— காடு, இசைப்பாட்டு
காணல்	— பார்த்தல்
கானல்	— கடற்கரைச்சோலை
கிண்ணம்	— சிறுவட்டில்
கின்னம்	— துன்பம், கீழ்மை
குணி	— கணி, குணமுடையது
குனி	— வளை
தணி	— ஆற்று, அவி
தனி	— தனித்த
தினை	— நிலம், குலம், ஒழுக்கம்
தினை	— சிறுதானியவகை, சிறுமை
துணி	— கூறுபடுத்து, தெளி, ஆடை
துனி	— துன்பம், அச்சம், புலவி, நீட்டம்
துணை	— ஆதரவு, இரண்டு
துனை	— விரைவு
நணி	— அணிமையான இடம்
நனி	— மிகுதி
நன்பு	— சினேகம்
நன்பு	— நன்மை
நண்ணுதல்	— அணுகுதல்
நன்னுதல்	— நறுக்குதல், நல்ல நெற்றியையுடையவள்
நானம்	— வெட்கம்
நானம்	— கல்தாரி, முழுகுதல்
பணி	— வணங்கு, கட்டளையிடு, பாம்பு, ஆபரணம்
பனி	— வருந்து, நடுங்கு, பெய்யும் பனி, துக்கம்

பாணம்	— அம்பு
பானம்	— பருகுவன
புணை	— தெப்பம்
புனை	— அலங்கரி
மணம்	— கலியாணம், வாசனை
மனம்	— உள்ளம்
மனை	— பலகை, மழுங்கல்
மனை	— வீடு
மாணவர்	— கற்போர்
மாணவர்	— படைவீரர், மாணமுடையோர், மனிதர்

பயிற்சி

1. கண்ணி, கன்னி, மனை, மனை, பனை, பனை, உண்ணுதல் உண்ணுதல் இவற்றை வாக்கியங்களில் அமைக்குக.
2. பின்வருவனவற்றிலுள்ள பிழைகளை நீக்கி எழுதுக.
 - (அ) அவன் என்னை வரச்சொண்ணான்.
 - (ஆ) கன்னால் கான்பதெல்லாம் பொய்யா?
 - (இ) பாரத பூமியைப் புன்னிய பூமி என்பர்.
3. பின்வருவனவற்றைப் பெயராகவும் வினையாகவும் பிரயோகிக்க.
 - இணை, கணி, பணி, நனை, முனி.

**வல்லொற்று மெல்லொற்றுக்களால்
பொருள் வேறுபடு சொற்கள்**

வினைச் சொல்லின் பகுதி ஒன்றையாயினும் அது அடுத்து வரும் வல்லொற்று மெல்லொற்றுக்களால் பொருள் வேறுபடும். அப்பொருள் வேறுபாடு இருவகை. முற்றாக வேறுபடுதல், தன்னினை, பிற வினைகளாக வேறுபடுதல் என்பன அவை.

உதாரணமாக விளிந்தான் என்பது கெட்டான், செத்தான் எனப் பொருள் தரும். விளித்தான் என்பது அழைத்தான் எனப் பொருள் படும். அணைத்தான் என்பது தான் (ஒன்றைச்) சேர்த்தான் எனவும் அணைந்தான் என்பது தான் பிறிதொன்றைச் சேர்ந்தான் எனவும் பொருள் தரும்.

முற்றும் வேறுபடுவன

அரிந்தான்	— அரித்தான்	துணிந்தான்	— துணித்தான்
திரிந்தான்	— திரித்தான்	வரிந்தான்	— வரித்தான்
பரிந்தான்	— பரித்தான்	களைந்தான்	— களைத்தான்
கடிந்தான்	— கடித்தான்	அடைந்தான்	— அடைத்தான்
படிந்தான்	— படித்தான்		

நகரமும் எனகரமும்

மாணவர் சிலர் இவ்விரு எழுத்துக்களின் வேறுபாடறியாது பிழை பட எழுதுவர். கூறினான் என்பதைக் கூறிநான் என்றும் இந்நாடு என்பதை இன்னாடு என்றும் எழுதுகிறார்கள். இங்கே ஒரு விதியை மாணவர்கள் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். நகரம் (ந்) உயிர்மெய்யாகச் சொல்லின் இடையே வருதல் தமிழில் மிக அரிது. புணர் மொழியிடத்தும், ஆரியம் தமிழாக மாறிய வடமொழியிடத்தும் வரும்.

உ+ம்: - இந்நாடு (இ + நாடு எனப் புணர்ந்த மொழி)
அநங்கள் (வடமொழி)

பகுபத இலக்கணம் படிக்காதவர் இம்மரபை நினைவு கூர்ந்தாவது சொன்னார். இயற்றினார் என்பன போன்ற பிழைகளை நீக்கக் கடவர்.

நந்நாடு என்பதற்கும் நன்னாடு என்பதற்கும் பொருள் வேறுபாடு உண்டு. முன்னது நமது நாடு என்றும், பின்னது நல்லநாடு என்றும் பொருள்படும். இவைபோன்ற சில உதாரணங்களைக் கீழே தருகின்றோம்.

முந்நாறு	— மூன்று நாறு
முன்னூறு	— முன்னைய நாறு, முன்னைய ஊறு
இந்நிலை	— இந்த நிலை
இன்னிலை	— இல்லறநிலை, இல்லாதநிலை, இனியநிலை
அந்நாரை	— அந்த நாரை
அன்னாரை	— அப்படிப்பட்டவரை
இந்நுரை	— இந்த நுரை
இன்னுரை	— இனிய உரை

பயிற்சி

பின்வருவனவற்றைப் பிழைநீக்கி எழுதுக.

1. வறியவர்களை நம்முந்நோர்கள் அன்போடு காப்பாற்றினார்கள். இன்னாளில் அப்பண்பு மிகக் குறைந்துவிட்டது.
2. பின்வரும் சொற்களைப் பிரித்து அவற்றின் பொருளை எழுதுக. முன்னுரை, முந்நுரை, உன்னாடு, உந்நாடு
3. இன்னாய், இந்நாய் முன்னிலை, முந்நிலை இவற்றை அமைத்து வாக்கியங்கள் எழுதுக.

போலிகள்

சொல்லில் ஒரெழுத்து நிற்கவேண்டிய இடத்தில் வேறொர் எழுத்து நின்று அதன் பொருளைத் தருதலும் உண்டு.

மூன்றெழுத்தாலாகி பகாப்பதமாயுள்ள சில மகரவீற்றுச் சொற்கள் எனகரவீற்றுச் சொல்லாக நிற்கலும் ஆகும்.

மரம், குளம், அகம், நிலம் என்பன முறையே மரன், குளன், அகன், நிலன் என நிற்கும்.

வேறு சில சொற்கள்

சாம்பல்	— சாம்பர்
பந்தல்	— பந்தர்
வண்டு	— வண்டர்
சுரும்பு	— சுரும்பர்
குடல்	— குடர்
கோவில்	— கோயில்
சதை	— தசை
பவழம்	— பவளம்
நேயம்	— நேசம்
இல்முன்	— முன்றில்
நகர்ப்புறம்	— புறநகர்
பொதுவில்	— பொதியில்
மயல்	— மையல்
மஞ்சு	— மைஞ்சு

1. தொகைச் சொல் வர்க்கம்.

1

ஒருவன் — கடவுள்

2

இருமுது குரவர் — தாய், தந்தை

இருவகைப் பொருள் — கல்விப் பொருள், செல்வப்பொருள்

இருமை — இம்மை, மறுமை

இருகூடர் — சந்திரன், சூரியன்

இருவகை அறம் — இல்லறம், துறவறம்

இருவினை — நல்வினை, தீவினை

இருதினை — உயர்தினை, அஃறினை, அகத்தினை, புறத்தினை

3

முப்பழம் — மா, பலா, வாழைப் பழங்கள்

முக்கரணம் — மனம், வாக்கு, காயம்

முத்தொழில் — ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல்

முத்தி — காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினி

முந்நீர் — ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வேற்றுநீர்

முக்குற்றம் — காமம், வெகுளி, மயக்கம்

முக்குணம் — சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம்

முக்கடுகு — சுக்கு, மிளகு, திற்பலி

மூவேந்தர் — சேர, சோழ, பாண்டியர்

4

நானிலம் — குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல்

நால்வர் — அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர்

நால்முனிவர் — சனகர், சனந்தனர், சனாதரர், சனற்குமாரர்

நான்கு உபர்யம் — சாம, பேத, தான, தண்டம்

நான்மறை — இருக்கு, யகர், சாமம், அதர்வணம்

நாற்குணம் { அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு — பெண்
அர்வு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி — ஆண்

நாற்பாதம் — சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்

நாற்பயன் — அறம், பொருள், இன்பம், வீடு

நாற்படை — தேர், யானை, குதிரை, காலாள்

நாற்கவி — ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம்

நால்வகை உண்டி — உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன

நால்வகைப் பொன் — ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்பூநதம்

5

ஐங்குணை — மாம்பூ, அசோகம்பூ, குவளைப்பூ, முல்லைப்பூ
தாமரைப்பூ

ஐங்குரவர் — அரசன், உபாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தமையன்

ஐந்திலக்கணம் — எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி

ஐம்பொறி — மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி

ஐம்பூதம் — நிலம், நீர், தீ, வளி, வான்

ஐம்பெருங் குழு — அமைச்சர், புரோகிதர், சேனைத்தலைவர்,
தூதுவர், ஏவலர்

ஐம்பெரும் பாதகம் — கொலை, களவு, கள், பொய், குருநிந்தை

ஐம்பொன் — பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம்

ஐம்பெருங்காப்பியம் — சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணி
மேகலை, வளையாபதி, குண்டலகேசி

ஐவகையமிதம் — முப்பழம், தேன், சர்க்கரை, என்பன கலந்த
அபிடேக திரவியம்

ஐந்தங்கம் — திதி, வாரம், நாள், யோகம், கரணம்

ஐவகையிசைக் கருவி — தோற்கருவி, துளைக்கருவி, கஞ்சக்கருவி
மிடற்றுக் கருவி, நரம்புக்கருவி

பஞ்சகல்வியம் — கோசலம், கோமயம், பால், தயிர், நெய்

ஐவகைவேள்வி — தெய்வம், பிரமம், பூதம், தென்புலத்தார்,
விருந்தினர்

ஐம்பால் — முடி, கொண்டை, குழல், பனிச்சை, சுருள், (கூந்தல்)

ஐவகைசுத்தி — பூதசுத்தி, ஆன்மசுத்தி, திரவியசுத்தி, மந்திர
சுத்தி, இலிங்கசுத்தி

6

ஆறங்கம் — சிசை, சுற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தோ
விசிதம், சோதிடம்.

ஆறுசுவை — கைப்பு, இனிப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு,
கார்ப்பு.

ஆறுவகைச்சமயம் — சைவம், வைணவம், சாக்தம், சௌரம்,
காணபத்தியம், கௌமாரம்

7

எழுபருவம் — பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை,
தெரிவை, பேரிளம்பெண்.

எழுபிறப்பு — தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன தாவரம்.

எழுமுனிவர் — அத்திரி, ஆங்கிரசன், கௌதமன், சமதக்கினி, பரத்துவாசர், வசிட்டன், விசுவாமித்திரன்.

எழுகன்னியர் — அபிராமி, இந்திராணி, கௌமாரி, காளி, நாராயணி, மகேஸ்வரி, வராகி.

8

எட்டுத்திக்குப் பாலகர் — இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன்.

எட்டுச்சித்தி — அணிமா, மகிமா, லகிமா, கரிமா, பிராப்தி, பிரகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம்.

எட்டுமங்கலம் — இணைக்கயல், கண்ணாடி, சாமரம், கொடி, தோட்டி, நிறைகுடம், முரசு, விளக்கு.

எண்வகையோகாங்கம் — இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி.

சிவனின் எண்குணங்கள் — தன்வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயல்பாகவே உணர்தல், முற்றும் உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினிங்குதல், பேரருள் உடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை.

எண்வகைச் செல்வம் — அடிமை, அரசாங்கம், சுற்றம், பொன், புதல்வர், இரத்தினம், வாகனம்.

9

நவதானியம் — உழுந்து, எள், கடலை, கொள்ளு, சாமை, தினை, துவரை, நெல், பயறு.

நவரசம் — நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உகை, சாந்தம்.

நவரத்தினம் — மரகதம், பவளம், நீலம், வச்சிரம், பதுமராகம், முத்து, கோமேதகம், புருடராகம், வைரீரியம்.

10

பத்தடிசு (நூலுக்குரியன) — சுருங்கச் சொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவீன்றோர்க்கினிமை, நன்மொழி புணர்த்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைமை, முறையின் வைப்பு, உலகமலையாமை, விழுமியது பயத்தல், விளங்கு உதாரணத்தது ஆகுதல்.

பத்துக்குற்றம் — குன்றக்கூறல், மிகைபடக் கூறல், கூறியது கூறல், மாறுகொளக் கூறல், வழுஉச் சொற் புணர்த்தல், மயங்கவைத்தல், வெற்றெனத் தொடுத்தல், மற்றொன்று விரித்தல், சென்று தேய்ந்திறுதல், நின்றுபயனின்மை.

(திருமாலின்) பத்து அவதாரம் — மீன், ஆமை, பன்றி, நரசிங்கம், வாமனன், பரசுராமன், இராமன், கிருஷ்ணன், பலதேவன், கற்கி பத்துப்பாட்டு — திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறு பாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக் காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப் பாட்டு, பட்டினப்பாலை மலைபடுகடாம்.

பதினெண் கீழ்க் கணக்கு — நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, கார்நாற்பது, களவழிநாற்பது, ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழியைம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக் கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி, கைந்நிலை.

பயிற்சி

1. முக்குற்றம், நாற்கவி, ஐம்பொன் இவற்றை விவரித்தெழுதுக.
2. பின் வருவன எவ்வெவ் வருக்கத்தைச் சார்ந்தவை?
சாத்துவிகம், லகிமா, தாரணை, குன்றக்கூறல்.

2. பல சொற்களுக்கு ஒரு சொற் பிரயோகம்

அரசர் அல்லது பெருஞ் செல்வர் மனைகளில் பெண்கள் இருப்பதற்கென்றே அமைந்த தனி இடம் அந்தப்புரம்.

வெளிப்படையிற் புகழ்ச்சியும் மறைபொருளிற் பழிப்பும் பொருந்தப் பேசும் பேச்சு அங்கதம் (Satire)

ஒரே சமயத்தில் எட்டு விடயங்களை அவதானிக்கும் ஆற்றலுடையவன் அட்டாவதானி.

ஒரே சமயத்தில் நூறு விடயங்களை அவதானிக்கும் ஆற்றலுடையவன் சதாவதானி.

ஆணுமற்றது பெண்ணுமற்றது அலி.

கடவுள் உண்டு என்ற கொள்கையுடையவன் ஆத்திகள்

வேறொருவரது சகாயமில்லாமற் பகைவரை வெல்லும் பலமுள்ளவன் அசகாய சூரன்.

✓ அரசனானவன் ஒருவனது சேவகம் செளகரியம் முதலியவைகளை வியந்து கொண்டாடி, அவனுக்குக் கிராமம் முதலியவற்றைக் கொடுத்தற்குச் சாதனமாக எழுதிக்கொடுக்கும் பத்திரம் அருள்புரிபத்திரம்.

✓ உப்பின்றிச் சமைத்த பச்சரிசிச் சோறு அவிசு.

தான் கூறுகின்றவற்றையுணரும் அறிவில்லாதார் மாட்டுத் தான் அறியாமைப்பட்டிருப்பது அறிவுமடம்.

✓ தருமமாய்ப் பசு முதலியன சொறிந்துகொள்ள நீர்க்கரையில் நாட்டியிருக்கும் கல் ஆகீண்டுகுற்றி (ஆவுரோஞ்சிக் கல்)

அசத்தார்க்கும் வறியவர்க்கும் உண்டியும் உறைவிடமும் அமைக்கும் சாலை ஆதுலர்சாலை.

பலர் நடுவே சொல்லத் தகாத வார்த்தையை மறைத்துச் சொல்லுதல் இடக்கரடக்கல்.

✓ களவுப் புணர்ச்சியில் இராக்காலம் சந்திக்க நியமிக்கும் இடம் இரவுக்குறி.

✓ பெண்ணும் சுற்றமும் உடன் படாமல் வலிந்துகொள்ளும் மணம் இராக்கதா.

✓ பெற்றோரறியாமல் தலைவி தலைவனுடன் செல்லல் உடன்பேர்க்கு.

நூலில் சொல்லியது கொண்டு சொல்லாததையும் ஒப்புமைபற்றியறியும் உய்த்துணர்வு உரையனுமானம்.

சார்வாகன் கொள்கையின்படி உலக இன்பமே பேரின்பமென்றும் கடவுள் இம்மை மறுமைகள் இல்லையென்றும் கூறுபவன் உலகாயதன்.

✓ நோயாளிக்குப் பக்கத்திலிருந்து மருந்து முதலியன கொடுப்பவன் உழைச்செல்லான்.

✓ வாணிகத்தாற் சிறந்தோர்க்கு அரசன் கொடுத்த பூமி எட்டிப் பரவு.

✓ வாங்கிய அளவே திருப்பிக் கொடுப்பது குறிஎதிர்ப்பு.

இளைத்த காலத்தில் உதவுவதற்காக வைக்கப்படும் சேம்பு பொருள் எய்ப்பில் லைப்பு.

தனக்கே சொந்தமாக முழுப் பொருளையும் அநுபவித்தல் ஏகபோகம். (Monopoly)

கன்மங்களாகிய காரணங்கள் தத்தம் பயனைக் கொடுத்தற்குத் தோற்றுமை ஏதுநிகழ்ச்சி.

அனுபவத்தோடு கூடாத கல்வி அறிவு ஏட்டுச்சுரைக்காய்

சொத்தை அனுபவிக்கும் பாத்தியதையுடன் கூடிய அடைமானம் ஒற்றி

✓ (நாடகம். போன்ற) ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பலருமறிய நிகழ்த்துமுன் பரிசோதித்துப் பார்த்தல் ஒத்திகை.

பாதுகாக்குமாறு ஒருவரை மற்றொருவரிடம் சேர்த்தல் ஒப்படை இளம்பயிருக்கு நீர்ப்பாய்ச்சுதல் கண்சூழுவதல்.

✓ அறிந்தும் அறியார் போன்று இருத்தல் கண்ணாடை.
எளிதிற் கிடைப்பதுபோல் தோற்றுவித்து ஏமாறச் செய்தல்
காட்டி மறைத்தல்.

✓ சபையோரைத் தேர்ந்தெடுக்கக் குடத்திலிடும் சீட்டு குடவோலை
ஒரு கூட்டத்தார் ஒரு பொருளை அதற்குரிய சொல்லாற் குறி
யாது வேறு சொல்லாற் குறிப்பது குழுஉக்குறி.

✓ வைத்தியனின்றித் தாமே செய்து கொடுப்பது கைம்மருந்து
அரசனாற் செய்யப்படும் முறைபினது கோடுதற்றன்மை கொடுங்
கோன்மை.

✓ வழிப்போக்கர் முதலாயினார்க்கு அளிக்கப்படும் உணவுப்பொருள்
சதாவிருத்தி.

✓ அன்பு, நான். ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம் வாய்மை என்னும்
ஐந்து குணங்களும் நிரம்பியிருத்தல் சால்பு.

✓ சுட்டுக்கடங்காத இளைஞன் சிறுபட்டி.

✓ இம்மையிலே முத்தராயினோர் சீவன்முத்தர்.

✓ நிலத்துள் கற்களில் மறைவாக அமைத்த வழி காடங்கை.

✓ ஒன்றைச் சுட்டிச் சபதஞ் சொன்ன வார்த்தை சூளுரை.

✓ அரசனது நீதிவழுவாத ஆளுகை செங்கேள்ன்மை.

✓ உற்ற காலத்துதவும்படி துணையாகக் கொள்ளும் வில் சேமனில்

ஒருவர் இருந்து வாழும் காலம் தலைமுறை.

இறைவனை ஆண்டானாகவும், தன்னை அடியானாகவும் கருதி
வழிபடும் மார்க்கம் தூசமார்க்கம்.

✓ சிற்றரசர், பேரரசருக்குக் கொடுக்கும் காணிக்கை திறை.

✓ மேல்வரக் கடவதனை உணரும் அறிவுடையவன் தீர்க்கதரிசி

✓ நோயினாலன்றித் தற்கொலை முதலியவற்றினால் ஏற்படும் மர
ணம் துர்மரணம். *சுகலமணம்*

✓ போர்க்களத்தில் படை அணிவகுப்பில் முதல் வரிசையில் நிற்பது
தூசிப்படை.

✓ இருபத்தாறு முதல் முப்பத்தொரு வயதுப்பெண் தெரிவை

தெய்வம் ஆவேசித்து நின்று ஆடுபவன் தேவராளன்.

அவ்விதம் ஆடுபவன் தேவராட்டி.

✓ இருவர் தமக்கிடையே ஒரு தொடர்பும் இல்லையென்பதை எழுத்
தில் உறுதிப்படுத்தும் பத்திரம் தொடராமுறி.

✓ பிறறறியாமல் துணை செய்யவர் கோன்றாத்துணை.

✓ இறந்த வீரரின் பெயரையும் புகழையும் பொறித்து நடும் கல்
நடுகல்.

- ✓ காலை நேரத்தில் கூடும் சந்தை நாளங்காடி
மாலை நேரத்தில் கூடும் சந்தை அல்லங்காடி
அரசன் காலைநேரத்தில் (முற்பகலில்) தன் மந்திரி பிரதானிக
ளோடு கூடியிருக்கும் வீற்றிருப்பு நாளோலக்கம்.
- ✓ நிலாவின்பம் துய்ப்பதற்கு அமைந்த திறந்த மேன்மாடம் நிலா
முற்றம்.
- ✓ வாழ்த்தினும் வையினும் அவ்வப் பயணைத் தரும் சொல் நிறை
மொழி.
- ✓ திருநாளில் மங்களமாக ஆடும் எண்ணெய் முழுக்கு நெய்யாடல்
கோபத்தாற் புருவத்தை வளைத்தல் நெறித்தல்
ஆயுள் முழுதும் பிரமச்சரியம் காப்போன் நைட்டிகள்
களவுப் புணர்ச்சியிற் பகற்காலம் சந்திக்க நியமிக்கும் இடம்
பகற் குறி.
- ✓ பொருள் முதலியன குறித்துக் கணவன் பிரிந்தகாலத்தில் பிரி
வாற்றாமை காரணமாக மனைவியிடத்து உண்டாகும் நிறவேறு
பாடு பசப்பு.
- ஆன்மாக்களைக் குறித்துச் செய்யும் புண்ணியம் பசுபுண்ணியம்
ஒன்றைப்போல் மற்றொன்று செய்தல் (Copying) படி எடுத்தல்
- ✓ தாமரையருவாய்க் கிடக்கும் பொன் பதுமநிதி
- ✓ பகைமேற் சென்ற அரசன் படையோடு தங்கும் இடம் பாடிவிடு
சிரார்த்த முதலிய தென்புலத்தோர் கடன் பிதிர்க்கடகை.
நகர்க்குப் புறம்பே மக்கள் வாழும் பிரதேசம் புறஞ்சேரி.
முன் அனுபவத்தை அறியும் அறிவு பூருவஞானம்.
மலமாயா கன்மங்களால் கட்டுண்ட ஆன்மாக்கள் பெத்தர்.
நாற்பது வயதுப் பெண் பேரிளம்பெண்.
ஒன்றுபோலொன்றிருத்தல் போலி.
புராணப் பிரசங்கம் பண்ணுவோன் பௌராணிகன்.
பதின்மூன்று வயதுப் பெண் மங்கை.
விவாகத்திற்கு வரவழைக்கும் பத்திரிகை மணவோலை.
✓ மணஞ்செய்து நெடுங்காலமாகியும் மகப்பேறில்லாதிருப்பவன்
மலடி.
- மரணத்தின் பின்வரும் நிலைமை மறுமை
குட்டி எவ்வளவுக்குத் தாய்க்குரங்கைப் பற்றுகிறதோ அவ்வள
விற்குத் தாய்க்குரங்கும் குட்டியைப் பாதுகாக்கும் அன்புத் தொடர்பு
மர்க்கடசம்பந்தம்
இறந்தோர்க்கு மாசந்தோறும் செய்யும் ஒரு கடன் மாசியம்.

தாய்ப் பூனையின் பிடியினின்றும் குட்டி வழுவிலும் அத்தாய் விடாது அதனைப்பற்றி அணைப்பதாய அன்புத் தொடர்பு மார்ச்சார சம்பந்தம்.

(உ+ம்) சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை இறைவன் தடுத்தாட்கொண்டமை அரசர்கள் சன்மானத்தால் விட்ட நிலம் மானியம்.

நகை அழகை முதலியனவாக மனத்து நிகழும் சுவைகள் புறத்தார்க்குப் புலனாகும் வண்ணம் முகத்திலும் பிற அவயவத்திலும் தோன்றுதல் மெய்ப்பாடு.

உயிர் துறக்கும் துணிவுடன் வடதிசையை நோக்கி ஊணின்றி இருத்தல் லடக்கிரந்தல்.

அரச மகளிர்க்கு அல்லது அவரையை செல்வ மகளிர்க்கு அலங்காரஞ் செய்யும் பெண் வண்ணமகள்.

சிந்தைக்கும் செவிக்கும் இனிமை பயக்கும் சொற்களால் உண்மைக் கருத்துக்கள் பலவற்றை அமைத்து வாழ்த்துதல் வாயுறை வாழ்த்து.

வேறொன்றிற்கில்லா அழகுடன் இருத்தல் ஸ்ற்றிருத்தல் புதிதாகச் செய்த தேர், வண்டி, கப்பல் இவற்றை முதன்முதலாக ஓட்டிப்பார்ப்பது வெள்ளோட்டம்.

இருபத்தைந்தாவது ஆண்டில் செய்யப்படும் கொண்டாட்டம் வெள்ளிவிழா.

ஐம்பதாவது ஆண்டில் செய்யப்படும் கொண்டாட்டம் பொன்விழா.

அறுபதாவது ஆண்டில் செய்யப்படும் கொண்டாட்டம் வைர விழா.

பயிற்சி

1. பின்வரும் சொற்களை விளக்கி எழுதுக.
குழுஉக்குறி, சூளுரை, படிஎடுத்தல்
2. பின்வருவனவற்றை ஒரு சொல்லாற் குறிப்பிடுக.
(1) பாதுகாக்குமாறு ஒருவரை மற்றொருவரிடம் சேர்த்தல்.
(2) வழிப்போக்கர் முதலாயினோர்க்கு அளிக்கப்படும் உணவுப் பொருள்.
(3) சிந்தைக்கும், செவிக்கும் இனிய சொற்களால் உண்மைப் பொருளை எடுத்துக் கூறி வாழ்த்துதல்.

3. இணைமொழிகள் (Words in Pairs)

- 'அக்கம் பக்கம்' பார்த்துப் பேசு
 'அகட விகடமாய்ப்' பேசுகிறான்
 'அங்கிங்கெனாதபடி'
 'அஞ்சிலே பிஞ்சிலே' அறியவேண்டும்
 'அடிப்பும் அணைப்பும்'
 'அடுப்பும் துடுப்புமாய் இருக்கிறான்' (சமைத்துக்கொண்டிருக்கிறான்)
 'அண்டத்திலும் பிண்டத்திலும்'
 'அண்டையயலார்'
 'அந்தியிலும் சந்தியிலும்'
 'அயர்த்தது மறந்தது'
 'அருவுரு' வாகிய இறைவன்
 'அருமை பெருமை' தெரியாதவன்
 'அரை குறையாக'
 'அல்லல் தொல்லை' அறியாதவன்
 'அல்லும் பகலும்' பாடுபட்டான்
 'அலைத்துக் குலைத்துக்' கெடுக்காதே
 'அழிந்தொழிந்து'
 'அழுங்கிப் புழுங்கி' (பொறாமை மிகுந்து)
 'அழுத்தந் திருத்தமாய்ப்' பேசினான்
 'அழுகையும் தொழுகை' யுமாக
 'அற்றார்க்கும் அலந்தார்க்கும்'
 'அன்னமும் சொன்னமும்' கொடுத்து ஆதரித்தான்
 'ஆசையும் பாசமும்'
 'ஆடிப் பாடிக்' கழித்தார்கள்
 'ஆடையணி' களுடன்
 'ஆதியும் அந்தமு' மில்லாத
 'ஆய்ந்தோய்ந்து' பார்க்கவேண்டும்
 'ஆர அமர' யோசித்து ஒரு கருமத்தைச் செய்க
 'ஆறித் தேறி'
 'இகபர' சுகங்கள்
 'இடக்கு முடக்கு'
 'இளைத்துக் களைத்து' வந்து சேர்ந்தான்
 'இல்லாததும் பொல்லாததும்' சொல்லிக் கோள் மூட்டினான்
 'இன்னார் இனியார்' என்று அவன் பார்ப்பதில்லை
 'ஈகை இரக்கம்' உள்ளவராக இருக்க வேண்டும்
 'ஈடும் எடுப்பும்' (ஓப்பும் உயர்வும்) இல்லாதவன்
 'ஈயெறும்பு மொய்க்காமல்' பார்த்துக்கொள்

'உண்டியும் உறையுளும்' உதவினான்
 'உருட்டும் புரட்டும்'
 'உருண்டு திரண்ட' முகமுள்ளான்
 'உருவும் திருவும்' ஒத்த காவலர்
 'உற்றார் உறவினர்'
 'ஊடியும் கூடியும்'
 'ஊரும் பேரும்' விசாரித்து வந்தான்
 'ஊண் உறக்கம்' இன்றி உழைத்தான்
 'எலும்பும் தோலுமாக' மெலிந்துபோனான்
 'எய்வதும் எறிவது' மாகப் போர் செய்தார்கள்
 'எங்கித் தேங்கித்' தவிக்கிறான்
 'எட்டிக்குப் போட்டியாய்' நடக்கிறான்
 'ஏமஞ் சாமம்' பாராமல் திரிகிறான்
 'ஏழை எளியவர்களுக்கு' இரங்கல் வேண்டும்
 'ஏற்றத் தாழ்வு'
 'ஏற இறங்கப்' பார்த்தான்
 'ஓட்டி உலர்ந்த' வயிற்றோடு காணப்பட்டான்
 'ஓட்டமும் நடையுமாய்'
 'ஓட்டை உடைசல்'
 'ஓடியாடி'
 'ஓய்வு ஒழிவு'
 'கங்குகரையின்றி' வெள்ளம் ஓடுகின்றது
 'கடாவிடை' (வினாவும் விடையும்)
 'கணக்கு வழக்கில்லாமல்' செலவு செய்தல் கூடாது
 'கண்ணீரும் கம்பலையும்'
 'கண்ணும் கருத்து' மாய் வளர்த்தாள்
 'கரடு முரடான' பாதை
 'கருமமும் தருமமும்' அறிந்து கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்
 'கரை துறை' தெரியாதபடி ஆறு பெருகியது
 'சல்வி கேள்வி' களில் மிக்கான்
 'கல்லும் கரடும்'
 'கள்ளம் கபடம்' இல்லாதவன்
 'கற்பும் பொற்பும்' மிக்கவன்
 'கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும்'
 'கன்று காலி'
 'கனவோ நனவோ' அறியேன்
 'காடும் மேடும்' கடந்து சென்றேன்
 'காய்ந்து கருகி'
 'கார சார' மில்லாத
 'கிட்டத் தட்ட'
 'கிண்டிக் கிளறி'

ஸ்ரீராமாயண
 பாடல் கவிஞர் 'சீ' 'ர'
 ஸ்ரீராமாயண கிராமம்
 ஸ்ரீராமாயண

,கீரியும் பாம்பும்' போல்
 'கீழும் மேலுமாக'
 'குண்டும் குழியுமாய்' இருக்கிறது
 'குணங் குற்றம்'
 'குணங் குறிகள்'
 'குப்பை கூழம்'
 'கும்பிட்டுக் கூத்தாடி'
 'குலம் கோத்திரம்' விசாரித்துப் பெண் கொடுத்தாள்
 'குறுக்கும் நெடுக்கும்'
 'கூட்டம் நாட்டம்'
 'கூட்டிக் குறைத்து' ப் பேசாதே
 'கூடிக் குலாவித்' திரிகின்றனர்
 'கேள்வி முறை' இல்லையா?
 'கேளுங் கிளையும்' கெட்டார்க்கு இல்லை
 'கையும் சுளவுமாகப்' பிடிபட்டான்
 'கையும் மெய்யுமாய்'
 'கொக்குக் குருவி' கூட இல்லை
 'கொஞ்சிக் குலாவி' மகிழ்கின்றனர்
 'கொடி வழியில்' மணஞ் செய்தல் வேண்டும்
 'கொடுக்கல் வாங்கல்' நிரம்ப இருக்கிறது
 'கொப்பும் குழையுமாய்'
 'கோயில் குளம்'
 'சட்ட திட்டம்'
 'சண்டை சச்சரவு'
 'சந்து பொந்து'
 'சாகப் பிழைக்கக்' கிடக்கிறான்
 'சீராட்டிப் பாராட்டி'
 'சீரும் சிறப்பும்'
 'சீவிச் சிங்காரித்து'
 'சீறிச் சினந்து'
 'சுற்றிச் சுருட்டி'
 'சுற்று முற்றும்'
 'சொற்போருக்கோ' மற்றோருக்கோ' அழைக்கிறீர்
 'தட்டுத் தடங்கல்'
 'தடுத்து மடுத்துச்' சொல்வாரில்லை
 'தடை விடை'
 'தப்பித் தவறி'
 'தாயும் சேயும்'
 'துண்டுந் துணியும்'
 'துணி மணி'
 'துள்ளித் துடித்து'
 'தொகுத்தும் வகுத்தும்'

- 'தோட்டந் துரவு'
 'நயத்தாலும் பயத்தாலும்'
 'நரை திரை'
 'நல்லது பொல்லாதது'
 'நலிந்தும் வலிந்தும்'
 'நாளும் கிழமையும்' பார்த்து ஒரு கருமத்தைச் செய்
 'நிலம் புலம்' எல்லாம் அவனுக்குண்டு
 'நீட்டி நிமிர்ந்து' கிடந்தான்
 'நீக்குப் போக்கு' இல்லை
 'நேரும் கூருமாய்'
 'பங்கு பாகம்'
 'பட்டது கெட்டது' எல்லாம் சொன்னான்
 'பட்டம் பதவிக்கு' நான் ஆசைப்படவில்லை
 'பயிர் பச்சை'
 'பல்கிப் பெருகி'
 'பழக்க வழக்கங்கள்' நன்றாக இல்லை
 'பழி பாவங்கட்கு' அஞ்சாதவன்
 'பற்றிப் படர்ந்து'
 'பாட்டும் படிப்பும்'
 'பாயும் படுக்கையுமாக' கிடக்கிறான்
 'பாலும் தேனும்' பாயும் நாடு
 'பாலும் பழமும்'
 'பின்னிப் பிணைந்து' கிடக்கின்றன
 'புல் பூண்டு'
 'பூவும் பிஞ்சுமாய்'
 'பெண்டு பிள்ளைகள்'
 'பேரும் புகழும்'
 'பொய்யும் புளுகும்'
 'போக்குப் புகல்'
 'போற்றிப் புகழ்ந்து'
 'மட்டு மரியாதை'
 'மந்திர தந்திரங்கள்' வல்லவன்
 'மருந்து மாய' மெல்லாம் அவனுக்குத் தெரியாது
 'மலைக்கும் மடுவுக்கும்' உள்ள வித்தியாசம்
 'மழை தண்ணீர்' கிடையாத இடம்
 'மறைக்கவோ மறுக்கவோ' முடியாது
 'மாசு மறு' அற்றவன்
 'மாடு கன்று' வைத்திருக்க வேண்டும்
 'மானம் ஈனம்' பார்க்காதவன்
 'மினுக்கித் தளுக்கித்' திரிகிறாள்

'முட்டி மோதித்' திறந்துபார்
 'முற்ற முடிய'
 'முச்சுப் பேச்சு' இல்லை
 'முலை முடக்கு'
 'முட்டை முடிச்சு'
 'வந்தனை வழிபாடு'
 'வழி துறை' தெரியவில்லை
 'வழி வகை' அறிந்து செய்தல் வேண்டும்
 'வற்றி வரண்டு'
 'வாட்டி வதைத்து'
 'வாடி வதங்கி'
 'வாய்க்கால் வரம்பு' தெரியாமல் வெள்ளம் பரவியது
 'வாரி வகிர்ந்து' முடிக்க வேண்டும்
 'வாழ்விலும் தாழ்விலும்'
 'வானகமும் வையகமும்'
 'விட்டகுறை தொட்ட குறை'
 'விண்ணும் மண்ணும்'
 'விதி விலக்கு' அறிந்து நடத்தல் வேண்டும்
 'விருந்தாள் வேற்றாள்'
 'விருப்பு வெறுப்பு'
 'வெட்கி விறைத்துப்' போனான்
 'வெட்டும் குத்தும்'
 'வேரும் தூரும்'

4. தொடர்ச் சொற்கள்

அகமலர்ச்சியும் முகமலர்ச்சியுமாக
 அஞ்சா நெஞ்சும் எஞ்சாத் தீரமும்
 அடியற்ற மரம் போல் படிமிசை வீழ்ந்து
 அடுப்பங்கரையில் ஆம்பி பூப்ப
 அணிவன அணிந்து புனைவன புனைந்து
 அமிழ்தினுமினிய தமிழ் மொழி பயின்று
 அவலை நினைத்து உரலை டிடித்து
 அருமையும் பெருமையும் அறியாதுழன்று
 அருள் நெறி போற்றாது மருள் வழியேற்று
 அழகிற்கு அழகு செய்தவாறு
 அளந்து கொடுக்காது அள்ளிக் கொடுத்து
 அன்னமிட்ட வீட்டில் கன்னமிட்டு
 அன்ன நடையில் ஒரு சின்ன நடை பயிலும்

ஆக்கி அழித்து அளித்துப் புரக்கும்
 ஆசை காட்டி மோசம் செய்து
 ஆகாயத் தாமரையும் ஆமைமயிர்க் கம்பளமும்
 ஆடையின்றி வாடையின் மெலிந்து கையது கொண்டு
 மெய்யது பொத்திக் காலதுகொண்டு மேலது தழீ இ
 ஆண்டிலும் அறிவிலும் அனுபவத்திலும் முதிர்ந்த
 ஆண்டிமுதல் அரசன்வரை
 ஆண்டில் சிறியராய் அறிவில் பெரியராய்
 ஆபத்து வேளையில் அருமருந்தென்ன
 ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்திற் கண்ணாக
 ஆலமுண்ட நீலகண்டன்
 ஆளுக்கேற்ற வேடமும் காலத்திற்கேற்ற கோலமும்
 ஆற்றில் ஒரு கால் சேற்றில் ஒருகாலாய்
 இகமும் பரமும் இன்பம் நிறைந்து
 இங்கிதமறிந்து ஏவிய முடித்து
 இச்சகம் பேசி இரந்து பொருள் பெற்று
 இட்ட அடி நோக எடுத்த அடி கொப்பளிக்க
 இடம் பொருள் ஏவல் எல்லாம் அமைந்து
 இட்டது சட்டமாய் வைத்தது வரிசையாய்
 இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும்
 அந்தமில் இன்பத்து அழிவில் வீடும்
 இயன்றவரை முயன்று
 இருதோணியிற் கால் வைத்து
 இருவினையொப்பு மலபரிபாகம்
 இலவுகாத்த கிளிபோல் ஆகி
 இலைமறை காய்போல் மறைந்து கிடந்த
 இறுதி வரினும் உறுதி கூறி
 இன்னோரன்ன
 உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால்வரை
 உச்சிமேற் புலவர் கொள் நச்சும் புலவனாய்
 உடல் பொருள் ஆவி மூன்றும் ஒப்புவித்து
 உண்ட வீட்டிற்கு இரண்டகஞ் செய்யாமல்
 உண்டியும் உடையும் உறையுளும் உதவி
 உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினைந்து
 உப்புக்கும் உழையாமல் ஊர் சுற்றித் திரிந்து
 உருவும் திருவும் கருவில் அமைந்து
 உலகமெலாம் ஒரு குடைக்கீழ் ஆண்டு
 உவர்க்கடலன்ன செல்வர்
 உள்ளங்கால் வெள்ளெலும்பு தேய
 உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல்

உள்ளதைக் கொண்டு நல்லதைப்பண்ணி
 உள்ளும் புறமும் ஒத்து
 உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசாமல்
 உற்றுநோக்கி ஊகித்தறிந்து
 உற்றார் உவப்ப மற்றோர் மகிழ்
 ஊக்கி ஊக்கி உள்ளம் தழைத்து
 ஊணுறக்கம் ஒழிந்து
 ஊதியமின்றி வீதியிலலைந்து
 நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் வீழ்
 நோயும் நொடியும் பாயும் படுக்கையுமாய்
 ஊரார் உடைமைக்குப் பேராசை கொண்டு
 ஊரார் பகைக்கும் தீராப்பழிக்கும் ஆளாகி
 ஊருக்குழைத்து ஊதாரியாய்ப் பிழைத்து
 ஊழையும் உப்பக்கம் கண்டு
 எங்களிலென் ஞாயிறு எமக்கென்றிருந்து
 எச்சிற்கையால் காக்கை கலைக்காத
 எட்டாத பழத்திற்கு கொட்டாவி விட்டு
 எட்டாததை நினைந்து கொட்டாவி விட்டு
 எடுத்த காரியத்தில் இடையீடு படாமல்
 எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாய்
 எட்டும் இரண்டும் அறியாத
 எண்ணத் தொலையாது ஏட்டில் அடங்காது
 எந்நாட்டவர்க்கும் தந்நாட்டவனாய்
 எழுமையும் வழுவாத உழுவலன்பு
 ஏசற்றிருந்தே வேசற்று
 ஏதென்றிரங்காமல் தீதென்று பாராமல்
 ஏராளமாயும் தாராளமாயும்
 ஏவியபணிகள் யாவையும் முடித்து
 ஏழாம் நரகிற்கும் கீழாம் நரகம்
 ஏழை எளியவர் வாயிலடித்து
 ஏனோதானோ என்றிருக்காமல்
 ஒக்கலும் உறவும் தொக்கிருந்துதவ
 ஒட்டிய வயிறும் உலர்ந்த உதடுமாய்
 ஒரு பக்கம் பாலும் மறுபக்கம் நீருமாய்
 ஒல்காப் பெரும் புகழ்த் தொல்காப்பியனார்
 ஒல்லும் வகையால் ஓவாது முயன்று
 ஒன்றுக்கும் பற்றாத நாயேன்
 ஒங்கலிடை வந்து உயர்ந்தோர் தொழ விளங்கி
 ஒநம் செம்பொன்னும் ஒக்கவே நோக்கும்
 ஒலுடன் ஆடிப் பாலுடன் பருகி

கடல்மடை திறந்தெனக் கவிகள் பொழிந்து
கடைந்தெடுத்த கழிபெரு மடையன்
கடன் வாங்கி உடன் வாங்கி உடலைத் தேற்றி
கண்கண்ட தெய்வம்
கண்கவர் வனப்பும் கவின்பெறு தோற்றமும்
கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலமாய்
கண்ணாற் கண்டதைக் கையாற் செய்து
கண்ணீர் வார மெய்ம்மயிர் சிவிர்ப்ப
கண்ணுக்குக் கண்ணாகப் போற்றி
கண்ணைப் பறிக்கும் கட்டழகுடைய
கண்முடித்தனமாய்க் காலங்கழித்து
சண்முடிப் பழக்கமெல்லாம் மண்முடிப் போக
கயல்விழியும் குயில்மொழியும்
கரும்பிருக்க இரும்புதின்று களைத்து
கருவிலே திருவுடைய
கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்து
கழுத்தில் பொன்னகையும் முகத்தில் புன்னகையுமாக
கற்றோர்க்குத் தாம்வரம்பாகிய தலைமையராய்
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருகி
காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
காடிடையிட்டும் நாடிடையிட்டும்
காடு வாவென வீடு போவென
காலால் இட்டதைக் கையாற் செய்து
காற்றிலும் கடுகிச் சென்று
காலனும் அஞ்சங் கடுங்கண் மறவர்
குடிக்கக் கூழுக்கும் கட்டக் கந்தைக்கும் வழியின்றி
குமரிமுதல் இமயம்வரை
குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கை
குற்றத்தைத் தள்ளிக் குணத்தைக் கொண்டு
குறுகுறு நடந்து குதலை மொழிந்து
கூடிக் குலாவி ஆடிக் களித்து
கூடை நிறைந்த நெல்லும் வீடு நிறைந்த பொன்னும்
கூரிய அறிவும் சீரிய ஓழுக்கமும்
கூற்றுடன் முல்வரினும் கூடி எதிர் நிற்கும் ஆற்றல்
கைகட்டி வாய்புதைத்து
கைக்கெட்டினது வாய்க்கெட்டாமல்
கைமாறு கருதாமல்
கொடாக் கண்டனுக்கு விடாக்கண்டனாய்
கொடியாரைத் தாழ்த்தி அடியாரை வாழ்த்தி
கோடானுகோடி சூரியப்பிரகாசம்

10540

கோடியும் தேடிக் குடியும் இருத்தி
 சட்டங்கள் கற்றும் பட்டங்கள் பெற்றும்
 சல்லாபஞ் செய்தே உல்லாசமெய்தி
 சாதுரியமாயும் மாதுரியமாயும் பேசி
 சாதனையாலும் போதனையாலும்
 சாதகமாகவும் பாதகமாகவும்
 சாடிக்கேற்ற மூடிபோல் அமைந்து
 சாபமும் பாவமும் எய்தி
 சிந்தையும் மொழியும் செல்லாத நிலையில்
 சிறுகக் கட்டிப் பெருக வாழ்ந்து
 சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவுடைய
 சுவைபல செறிந்து நவை இலதாகி
 சுற்றத்தாற் சுற்றப்பட ஒழுகி
 செய்வன செய்து தவிர்வன தவிர்ந்து
 செற்றமும் சினமும் அற்ற நன் மனமும்
 சொற் சுருக்கமும் பொருட் பெருக்கமும்
 சொன்னயமும் பொருணயமும்
 சோற்றுக்குச் செலவும் பாருக்குப் பாரமுமாய்
 தஞ்சம் புகுந்தவர்க்கு அஞ்சேல் என்று
 தட்டுக்கெட்டுத் தடுமாறி
 தட்டுத்தடையின்றித் தாராளமாய்ப் பேசவல்ல
 தலைகால் தெரியாது தடுமாறித் தத்தளித்து
 தளர்நடை நடந்து மழலை மொழிந்து
 தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன்
 தன்னுயிர்போல் மன்னுயிர் மதித்து
 தான்றோன்றித் தலைவர்கள்
 துரும்பைத் தூணாக்கி
 துள்ளித் திரிகின்ற காலத்திலே துடுக்கடக்கி
 தூங்காதுழைத்துச் சுகம் பெற்று
 தூய்மை பேணி வாய்மை பூண்டு
 தெற்கு வடக்குத் தெரியாத சிறுவன்
 தென்றல் வீசித் தேன் சொரிந்து வண்டுபாடும் வளமரக்கா
 தேனினுமினிய தீஞ்சொல் பயின்று
 தொடக்க நடுவிறுதிகள் தோன்றத் தெரிந்து
 தொல்காப்பியத்தும் பல்காற் பயின்று
 தோன்றாத் துணையாய்
 நடையுடை பாவனை
 நரைதிரை மூப்பு
 நல்லதைக் கொள்ளலும் அல்லதைத் தள்ளலும்
 நாத்திகம் பேசி நாத்தமும் பேறி

நாடவைத்துக் கேடுசெய்து
 நாடியைப் பிடித்து நல்வதைச் சொல்லி
 நாத்தளர்ந்து வாய்குளறி
 நா நயமும் நாணயமும்
 நாயொன்று சொல்லப் பேயொன்று பேச
 நாளைக்கொரு திறமும் வேளைக்கொரு வேடமும்
 நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும்
 நீறுமேற் பூத்த நெருப்பு
 நுணங்கு மொழிப் புலவர்க்கு வணங்குமொழி விடுத்து
 நுனிப்புல் மேய்ச்சலாய்
 நூலறிவும் நுண்மதியும்
 நெஞ்சாரப் புகழ்ந்து வாயார வாழ்த்தி
 பட்டபாடும் கெட்டகேடும்
 பட்டிமாடுபோற் கட்டுக் காவலின்றி
 படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோடுண்டு
 பருந்தும் கிளியும் பாங்காய் வாழ
 பல்லைப் பிடுங்கிப் பருந்தாட்டமாடி
 பார்த்த கண்ணும் பூத்துப்போய்
 பாலும் தேனும் பாயும் நாடாய்
 பாலை வனம் சோலைவனமாகி
 பிறப்புப் பிணி மூப்புச் சாக்காடு
 புலனைந்தும் பொறி கலங்கி
 புலியும் மானும் ஒரு துறையுண்ண
 புலையனும் விரும்பாப் புன்புலால் யாக்கை
 பூதலமும் மீதலமும் போற்ற
 பூமியும் பொருளும் பூவையரும் என்னும் மூவகையாசையும்
 பொல்லாரை நீக்கி நல்லாரைக் காத்து
 பொன்னொரு தட்டிலும் பூவொரு தட்டிலும்
 மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்துமாகி
 மயிலாடக் குயில் பாட
 மனமொழி மெய்கள் ஒருவழி நிற்ப
 மன்னுயிர்க்கிரங்கித் தன்னுயிர் கொடுத்து
 மனம் போன போக்கெல்லாம் போய்
 மாடமாளிகை கூடகோபுரம்
 மானங்கெட்டு மரியாதை விட்டு
 முன்னுக்குப் பின் முரணாக
 மேலேழுந்த வாரியாகப் படித்து
 மொட்டந் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சுப் போட்டு
 யாரென்ற போதெல்லாம் தானென்று அருள் தந்து
 வடமொழி தென்மொழி நிலைகண்டுணர்ந்த

வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால் எனும்படி
 வழிமேல் விழிவைத்து நின்று
 வாய்க்கெட்டினதும் கைக்கெட்டாமல்
 வாழ்நாளை வீழ்நாளாக்கி
 வாழையடி வாழையாக
 வானுறவோங்கி வளம் பெற வளர்த்து
 விண்ணோர் புகழ் மண்ணோர் மகிழ்
 விதித்தன செய்து விலக்கியன ஒழித்து
 விலாவறச் சிரித்து
 விலாப்புடைக்க உண்டு
 வெள்ளிடை மலைபோல் தெள்ளிதின் உணர
 வெறுவாய் மென்று
 வேளைக்கொரு பேச்சும் வேலைக்கொரு சாட்டும்

5. புணர்ச்சி

சொற்கள் ஒன்றோடொன்று சேரும்போது இயல்பாவனவும்
 விகாரம் அடைவனவும் என இருவகையாம்.

இயல்புக்கு உதாரணம் :-

பனை + வேர் : பனைவேர்

பனை + கண்டேன் ; பனை கண்டேன்

விகாரம் மூன்று வகைப்படும். அவை தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்பன.

வாழை + பழம் : வாழைப்பழம். 'ப்' தோன்றல்.

மரம் + குறைத்தான் : மரங்குறைத்தான். 'ம், ங் ஆகத் திரிந்தது

மரம் + வேர் : மரவேர். 'ம்' கெட்டது.

இவற்றுள் இயல்பாகவேண்டிய சொற்றொடர் விகாரம் பெறியும் விகாரம் பெறவேண்டியது இயல்பாகினும் அவை தமிழ் கற்றவர்க்கு மிக நகை விளைவிப்பனவாகும்.

'வாழை பழம்' என்றும் 'வந்துப் போனான்' என்றும் கூறினால் எப்படியிருக்கும்? ஆகவே, தமிழ் கற்கப் புகுவோர் புணர்ச்சி விதிகளை மிகக் கூர்ந்து கவனிப்பாராக.

மேற்கண்ட இயல்பும் விகாரமும் சேரும் சொற்களின் ஈற்றெழுத்து முதலெழுத்துக்கள் காரணமாகவும் அல்வழி வேற்றுமைப் பொருள் காரணமாகவும் ஏற்படும். ஒன்றோடொன்று சேராத எழுத்துக்கள் பின்வருவன ; -

உயிர் எழுத்தோடு உயிர் எழுத்துச் சேராது. இடையில் உடம்படு மெய் பெற்றுச் சேரும். அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஔ என்னும்

எழுத்துக்களின் பின் 'வ்' என்னும் உடம்படு மெய் வந்து பின்வரும் உயிரைச் சேர்க்கும். உ — ம் :-

பல + இலை : பல + வ் + இலை. பலவிலை
 பலா + இலை : பலாவிலை
 வடு + அழகு : வடுவழகு
 நொ + அழகா : நொவ்வழகா
 கோ + இல் : கோவில்
 கௌ + அழகு : கௌவழகு

இ, ஈ, ஐ என்னும் எழுத்துக்களின் பின் 'ய்' என்னும் உடம்படு மெய் வரும் உ — ம் :-

மணி + அழகு : மணி + ய் + அழகு. மணியழகு
 தீ + எரிந்தது : தீயெரிந்தது
 மலை + அழகு : மலையழகு

பெயர்ச் சொல் ஏகாரத்தின் முன் வகரமும் இடைச் சொல் ஏகாரத்தின் முன் யகரமும் வரும்.

சே + உழுதது : சேவுழுதது
 அவனே + அழகன் : அவனேயழகன்

மெய்யெழுத்துக்களில் ஒற்றோடொன்று சேருவனவும் சேரா தனவும் பின்வருமாறு.

ட், ற், முன், க, ச, ப அல்லாதன சேரா
 உ — ம் :-

கட்கம், கட்சி, திட்பம், கற்சிறார், கற்ப

ண, ண, முன் அவற்றின் இன எழுத்துக்களும் க, ச, ஞ, ப, ம, ய வும் வரும். ஏனைய வரா. உ — ம் :-

வெண்கலம், வெண்சோறு, வெண்குமலி, வெண்பல், வெண் மலர், மண்யாது, மண்வலிது, வெண்டலை, புன்கண், புன்செய், புன்குமலி, புன்பயிர், பொன்யாது, பொன்வலிது, புன்றலை.

ம முன் ப, ய, வ மயங்கும். உ — ம் :-

மரம் பெரிது, மரம் யாது, மரம் வலிது,

ல, ள, முன் க, ச, ப, வ, ய சேரும். உ — ம் :-

வேல் கடிது, வாள் கடிது. சிறிது, தீது, பெரிது, வலிது, யாது இவற்றையும் கூட்டுக.

வ முன் யகரம் சேரும். உ + ம் :-

தெவ் யாது

மேற்கூறிய எழுத்துக்கள் தம்மோடு சேராத எழுத்துக்களோடு கூடின விகாரமடையும். உ — ம் :-

மண் + தீது — மண்டது
 பொன் + தீது — பொன்றீது
 மரம் + குறிது — மரங்குறிது
 மரம் + தீது — மரந்தீது
 மரம் + சிறிது — மரஞ்சிறிது
 வேல் + தீது — வேறீது

இவற்றை இக்காலத்தார் புணர்த்தியெழுதாது மண்தீது பொன் தீது எனவும் அவன் தான், போனால் தான் எனவும் எழுதுவர்.

வேற்றுமை அல்வழிப் பொருள்களிற் சேர்வன அவ்வப் பொருள் களுக்கேற்ப இயல்பாயும் அல்லது விகாரம் பெற்றும் சேர்ந்து நிற்கும்.

வேற்றுமைகள் பின்வருமாறு :

இரண்டாம் வேற்றுமை	உ — ம்	பொன்னைக் கொடுத்தான் பொன் கொடுத்தான்
மூன்றாம் வேற்றுமை	உ — ம்	கல்லால் எறிந்தான் கல் எறிந்தான்
நான்காம் வேற்றுமை	உ — ம்	சாத்தனுக்கு மகன் சாத்தன் மகன்
ஐந்தாம் வேற்றுமை	உ — ம்	மலையின் வீழ் அருவி மலை வீழ் அருவி
ஆறாம் வேற்றுமை	உ — ம்	யானையினது காது யானைக் காது
ஏழாம் வேற்றுமை	உ — ம்	மலையின் கண் நெல் மலை நெல்

அல்வழி பின்வருமாறு:

வினைத்தொகை	உ — ம்	ஊறுகாய்
பண்புத் தொகை	உ — ம்	கருங்குதிரை
உவமைத் தொகை	உ — ம்	மதிமுகம்
உம்மைத்தொகை	உ — ம்	இராப்பகல்
அன்மொழித் தொகை	உ — ம்	'பூங்குழல்' வந்தாள்
எழுவாய்த் தொடர்	உ — ம்	கந்தன் வந்தான்
விளித்தொடர்	உ — ம்	கந்தா! வா
தெரிநிலைவினைமுற்று	உ — ம்	வந்தான் கந்தன்
குறிப்புவினைமுற்று	உ — ம்	பெரியன் கந்தன்
பெயரெச்சத் தொடர்	உ — ம்	வந்த கந்தன்

வினைஎச்சத்தொடர்	உ — ம்	வந்து போனான்
இடைச்சொற்றொடர்	உ — ம்	மற்றொன்று
உரிச்சொற்றொடர்	உ — ம்	நனி பேதை
அடுக்குத்தொடர்	உ — ம்	பாம்பு பாம்பு

இவ்வல்வழி வேற்றுமைப் பொருள்களிற் சில சொற்களுக்கே புணர்ச்சிவிதி இங்கே கூறப்படும். ஏனையவற்றை நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல்களிற் காண்க.

உயர்திணைப் பெயர்களின் முன்னாக வல்லெழுத்து முதன்மொழிகள் வந்தால், பெரும்பாலும் இயல்பாகும்; சிறுபான்மைச் சொற்கள் விகாரப்படும். உ-ம்.

- நம்பி + பெரியன் — நம்பி பெரியன் (இயல்பு)
- மங்கை + சிறியள் — மங்கை சிறியள் (இயல்பு)
- அவன் + பெரியன் — அவன் பெரியன் (இயல்பு)
- கபிலன் + பரணன் — கபில பரணர் (விகாரம்)
- அரசன் + வள்ளல் — அரசவள்ளல் (விகாரம்)
- வேளாளன் + பிள்ளை — வேளாண் பிள்ளை (விகாரம்)
- செட்டி + தெரு — செட்டித்தெரு (விகாரம்)

சுட்டு வீனாமுன் நாற்கணமும் புணர்தல்

அ, இ, உ, என்ற சுட்டெழுத்துக்களின் முன்னும் 'எ' என்ற வினா எழுத்தின் முன்னும் உயிரும் இடையினமும் வந்தால் வகரம் மிகும் வல்லினமும் மெல்லினமும் வந்தால் அவ்வெழுத்துக்களே மிகும். உ-ம்:-

- அ + அரசன் — அவ்வரசன்
- இ + அரசன் — இவ்வரசன்
- உ + அரசன் — உவ்வரசன்
- எ + அரசன் — எவ்வரசன்

உயிர் வர 'வ்' மிக்கது

- அ + யானை — அவ்யானை
- இ + யானை — இவ்யானை
- உ + யானை — உவ்யானை
- எ + யானை — எவ்யானை

இடையெழுத்து வர 'வ்' மிக்கது

- அ + கோவில் — அக்கோவில் } வல்லினம் மெல்லினமும் வர அவ்
- அ + நன்றி — அந்நன்றி } வவ் வெழுத்தே மிக்கது

ஆகவே, இவ்நாடு, இவ்யானை என்று எழுதல் பிழை.

அகரவீறு

பெயரெச்சம், வினைமுற்று, ஆறாம் வேற்றுமை உருபு, அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர் ஆகியவற்றின் முன் வல்லெழுத்து இயல்பாகும். உ-ம்:-

உண்ட + குதிரை — உண்ட குதிரை
உண்டன + குதிரை — உண்டன குதிரை
பல + கைகள் — பலகைகள்

பல, சில என்னும் சொற்கள் தமக்கு முன்னும் பிறவற்றின் முன்னும் பின்வருமாறு புணரும். உ-ம்:-

பல, + பல — பலபல, பலப்பல, பற்பல
சில + சில — சிலசில, சிலச்சில, சிற்சில
பல + கலை — பலகலை, பல்கலை
சில + நாள் — சிலநாள், சின்னாள்

ஆகாரவீறு

ஆ, மா என்னும் சொற்களின் முன்னும் வினைமுற்று முன்னும் வல்லெழுத்து இயல்பாகும்.

ஆ + குறிது — ஆகுறிது
மா + குறிது — மாகுறிது
உண்ணா + குதிரைகள் — உண்ணா குதிரைகள்

இகர ஐகார ஈறுகள்

எழுவாய்த் தொடர் உம்மைத் தொகைகளில் இயல்பாயும்; பண்புத் தொகை, உவமைத் தொகை, வினையெச்சம் இவற்றில் மிகுந்தும் சில எழுவாய்த் தொடரில் விகற்பமாயும் வருமெழுத்துச் சேரும். உ-ம்:-

எழுவாய்த் } பருத்தி + குறிது — பருத்தி குறிது
தொடர் } யானை + கரிது — யானை கரிது
உம்மைத் } பரணி + கார்த்திகை — பரணி கார்த்திகை
தொகை } யானை + குதிரை — யானை குதிரை
பண்புத் } மாசி + திங்கள் — மாசித்திங்கள்
தொகை } சாரை + பாம்பு — சாரைப் பாம்பு
வினையெச்சம்: ஓடி + போனான் — ஓடிப்போனான்
உவமைத் } காவி + கண் — காவிக்கண்
தொகை } பனை + கை — பனைக்கை
எழுவாய்த் } கிளி + குறிது — கிளிக் குறிது, கிளிகுறிது
தொடர் } தினை + குறிது — தினைக்குறிது, தினைகுறிது

உகரவீறு

மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு, ஆறாம் வேற்றுமை உருபு, எண்ணுப் பெயர், வினைத் தொகை, சுட்டுப்பெயர் ஆகிய இவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் இயல்பாம். உ-ம்:-

சாத்தனொடு கொண்டான்
சாத்தனது கை
ஒரு கை
அடு களிற்று
அது குறிது

குற்றியலுகரவீறு

வன்றொடர் அல்லாதவைகள் அவ்வழியில் இயல்பாய் முடியும். உ-ம்:-

எழுவாய்

{ நாகு + கடிது : நாகு கடிது
எஃகு + கடிது : எஃகு கடிது
வரகு + சிறிது : வரகு சிறிது
குரங்கு + பெரிது : குரங்கு பெரிது
தெள்கு + கொடிது : தெள்கு கொடிது

வினை எச்சம்

{ பொருது + சென்றான்:பொருதுசென்றான்
வந்து + போனான் : வந்து போனான்
எய்து + கொன்றான் : எய்து கொன்றான்

வினைத் தொகை

ஏகு + கால் : ஏகுகால்
அஃகு + பிணி : அஃகுபிணி
பெருகு + தனம் : பெருகுதனம்
ஓங்கு + குலம் : ஓங்கு குலம்
எய்து + பொருள் : எய்து பொருள்

இடைச் சொற்கள் : அன்று + கண்டான் : அன்று கண்டான். சில இடைச்சொற்களின் முன் வல்லினம் மிகும். உ-ம்:-

அங்கு + கண்டான் : அங்குக் கண்டான்
யாண்டு + சென்றான் : யாண்டுச் சென்றான்

இடைத்தொடர், ஆய்தத்தொடர், நெடிற்றொடர், உயிர்த் தொடர் ஆகியவற்றின் முன்வேற்றுமையிலும் வல்லினம் மிகாது.

தெள்கு + கால் : தெள்கு கால்

எஃகு + கடுமை: எஃகு கடுமை
 நாகு + கால்: நாகு கால்
 வரகு + கதிர்: வரகு கதிர்

சில நெடிற்றொடர், உயிர்த் தொடர்கள் வேற்றுமையில் வன்றொடர்களாகி வல்லினம் மிக்கு முடியும். உ-ம்:-

ஆடு + கால்: ஆட்டுக்கால்
 முருடு + கால்: முருட்டுக்கால்
 முயிறு + கால்: முயிறுக்கால்

சிறுபான்மை வேற்றுமையில் மேற்கூறிய விதிபெறாமலும் அல்வழியில் மேற்கூறிய விதி பெற்றும் முடியும். உ-ம்:-

வேற்றுமை	}	நாடு + கிழவோன்: நாடு கிழவோன்
		காடு + அகம்: காடகம்
அல்வழி	}	காடு + அரண்: காட்டரண்
		வரடு + ஆடு: வரட்டாடு
		குருடு + கோழி: குருட்டுக்கோழி

மென்றொடர்க் குற்றியலுகரங்களிற் சில வன்றொடர்க் குற்றியலுகரங்களாகும்; பல ஆகா. உ-ம்:-

வன்றொடர்	}	மருந்து + பை: மருத்துப்பை
		ஆவன

ஆகாதன	}	வண்டு + கால்: வண்டுக்கால்
		பந்து + திரட்சி: பந்துத்திரட்சி

சில மென்றொடர்கள் 'ஐ' என்ற எழுத்தைப் பெற்று, வல் லெழுத்து மிக்கு முடியும். உ-ம்:

பண்டு + காலம்: பண்டைக்காலம்
 இன்று + வரை: இற்றைவரை
 ஆண்டு + திவசம்: ஆட்டைத்திவசம்
 அன்று + கூலி: அற்றைக்கூலி

சில ஐகார வீறுகள்

சில ஐகாரவீற்றுச் சொற்கள் ஈற்று ஐகாரம் கெட்டு, அம் என்ற சாரியை பெற்று முடியும். உ-ம்:-

வழுதுணை + காய்: வழுதுண் + அம் + காய்- வழுதுணங்காய்
 தாழை + பூ: தாழ் + அம் + பூ - தாழம்பூ

வல்லினமும் வந்தால் ஈற்று மகரம் கெட்டுப் புணரும். இருவழியிலும் மெல்லினம் வந்தாலும் கெடும். உ-ம்:-

வேற்றுமை மரம் + அடி: மர + அடி: மரவடி
மரம் + வேர்: மரவேர்
மரம் + கோடு: மரக்கோடு

பண்புத் தொகை வட்டம் + கல்: வட்டக்கல்
வட்டம் + ஆழி: வட்டவாழி
வட்டம் + வடிவம்: வட்டவடிவம்

உவமைத் தொகை பவளம் + இதழ்: பவளவிதழ்
பவளம் + வாய்: பவளவாய்
கமலம் + கண்: கமலக்கண்

வேற்றுமை: மரம் + நார்: மரநார் (மகரம் கெட்டது)

அல்வழி: மரம் + நீண்டது: மரநீண்டது (மகரம் கெட்டது).

பண்புத்தொகை, உவமைத் தொகையல்லா ஏனைய தொடர் களில், மகரமெய் வல்லினம் வரக்கெடாது, இனமெல்லெழுத்தாகத் திரியும். வினையாலணையும் பெயரிறுதி மகரமும் தனிக்குறிலைச் சார்ந்த மகரமும் வேற்றுமையிலும் வல்லினம் வரக்கெடாது, இன வெழுத்தாகத் திரியும். உ-ம்:-

நாம் + கடியம்: நாங்கடியம்

நிலம் + தீ: நிலந்தீ

உண்ணும் + சோறு: உண்ணுஞ்சோறு

உண்டனம் + சிறியேம்: உண்டனஞ் சிறியேம்

சிறியேம் + கை: சிறியேங்கை

நம் + கை: நங்கை

வேற்றுமையில் மகர மெய்கெட்டு வல்லெழுத்து மிகுதலும் மெல் லெழுத்து மிகுதலும் ஆகும். உ-ம்:-

குளம் + கரை: குளக்கரை, குளங்கரை

ய, ர, ழ, ஈறு

எழுவாய்த்தொடர் உம்மைத்தொகை வினைத் தொகைகளில் ய, ர, ழ, ஈற்றின் முன் வல்லெழுத்து மிகாது இயல்பாய் முடியும் பண்புத்தொகை உவமைத் தொகைகளில் வல்லெழுத்து மிகும். ரகர வீற்று வினை எச்சத்தின் முன் வல்லினம் இயல்பாம்.

உ-ம்:

எழுவாய் { வேய் + குறிது: வேய்குறிது
வேர் + சிறிது: வேர்சிறிது
யாழ் + பெரிது: யாழ்பெரிது

உம்மைத் தொகை { பேய் + பூதம்: பேய்பூதம்
நீர் + கனல்: நீர்கனல்
இகழ் + புகழ்: இகழ்புகழ்

வினைத்தொகை { செய் + கடன்: செய்கடன்
தேர் + பொருள்: தேர்பொருள்
வீழ் + புனல்: வீழ்புனல்

வினைஎச்சம்: உண்ணியர் + போவான்: உண்ணியர் போவான்

பண்புத்தொகை { மெய் + கீர்த்தி: மெய்க் கீர்த்தி
கார் + பருவம்: கார்ப்பருவம்
பூழ் + பறவை: பூழ்ப்பறவை

உவமைத் தொகை { வேய் + தோள்: வேய்த் தோள்
கார் + குழல்: கார்க் குழல்
காழ் + படிவம்: காழ்ப்படிவம்

வினைஎச்சம்: போய் + கொண்டான்: போய்க்கொண்டான்

வேற்றுமையில் வல்லின மிகுதலும் மெல்லின மிகுதலும் ஆகும்
உ - ம்:

நாய் + கால்: நாய்க்கால்
தேர் + சில்: தேர்ச்சில்
பூழ் + செவி பூழ்ச்செவி
வேய் + குழல் வேய்ங்குழல்

லகர ளகர வீறு

லகர ளகரங்கள் வேற்றுமையில் றகர டகரங்கள் ஆகும், அல்வழியில் இயல்பாகியும் திரிந்தும் வரும். மெல்லெழுத்துக்களின் முன்னகர னகரங்களாகத் திரியும். உ - ம்:

வேற்றுமை { கல் + குகை: கற்குகை
முள் + குகை: முட்குகை

அல்வழி { கல் + குறிது, கல்குறிது கற்குறிது
(றகரமாகத் திரிந்தது)
முள் + குறிது: முள்குறிது, முட்குறிது
(டகரமாகத் திரிந்தது)

வேற்றுமை { கல் + மாட்சி: கன்மாட்சி
(னகரமாகத் திரிந்தது)
முள் + மாட்சி: முண்மாட்சி

(னகரமாகத் திரிந்தது)

குற்றெழுத்தோடு சேராத லகர ளகரங்கள் வல்லினம் வந்தால் எழுவாய்த் தொடர், உம்மைத் தொகை, விளித்தொடர், வினைமுற்றுத் தொடர், வினைத்தொகை, ஆகியவற்றில் இயல்பாம். பண்புத் தொகை, உவமைத் தொகை, வினை எச்சம் ஆகியவற்றில் திரியும்.
உ+ம் :-

எழுவாய் { கால் + கடிது: கால்கடிது
மரங்கள் + கடியன: மரங்கள் கடியன

உம்மைத் தொகை { கால் + கை: கால்கை
பொருள் + புகழ்: பொருள்புகழ்

விளித்தொடர் { தோன்றல் + கூறாய்: தோன்றல் கூறாய்
மக்காள் + சொல்லீர்: மக்காள் சொல்லீர்

வினைமுற்று { உண்பல் + சிறியேன்: உண்பல் சிறியேன்
கேள் + சாத்தா: கேள் சாத்தா

வினைத்தொகை { கால் + கூடர்: கால்கூடர்
அருள் + குரு: அருள்குரு

பண்புத்தொகை { வேல் + படை: வேற்படை
வாள் + படை: வாட்படை

உவமைத்தொகை { வேல் + கண்: வேற்கண்
வாள் + கண்: வாட்கண்

வினைஎச்சம்: வந்தால் + கொள்ளும்: வந்தாற்கொள்ளும்.

வருமொழித் தகர நகரத் திரிபுகள்

னகர லகரங்களின் முன் தகர நகரங்கள் வந்தால் றகர னகரங்களாகவும், னகர ளகரங்களின் முன் தகர நகரங்கள் வந்தால் டகர ணகரங்கள் ஆகவும் திரியும்

உ+ம்:- பொன் + தீது: பொன்றீது
கல் + தீது: கற்றீது

பொன்	+	நன்று:	பொன்னன்று
கல்	+	நன்று:	கன்னன்று
மண்	+	தீது:	மண்டீது
மண்	+	நன்று:	மண்ணன்று
முள்	+	நன்று:	முண்ணன்று

பொற்றீமை, கற்றீமை, பொன்னம்மை, கன்னம்மை என்பனவும்; மட்டிமை, முட்டிமை, மண்ணைன்மை, முண்ணைன்மை என்பனவும் அவ்வாறு திரிந்து வந்தனவே.

பயிற்சி

1. பின்வருவனவற்றைத் திருத்தி எழுதுக
இவ்நிலம், சுகயீனம், பார்க்கடல், பார்க்கடல், அங்குசென்றான், வரகுக்கதிர், தைதிங்கள்.
2. உடம்படு மெய்கள் யாவை? எவ்வெவ்வெழுத்துக்களின் முன் எவ்வெவ்வுடம் படுமெய் வரும்?
3. பின்வருவனவற்றைப் புணர்த்தி எழுதுக.
ஆடு + குட்டி; தேன் + குடம்; வேல் + படை; கல் + நன்று.
4. ய, ர, ழ, ஈறுகள் பண்புத்தொகை உவமைத் தொகையில் எவ்வாறு முடியும்? உதாரணம் தருக
5. குற்றெழுத்தோடு சேராத லகர ளகரங்கள் வல்லெழுத்தின் முன் எவ்வாறு புணர்ந்து முடியும்?
6. மகர ஈற்றுச் சொற்கள் ஈறுகெட்டு இயல்பாய் நிற்பது எப்பொழுதென்றும், ஈறுகெட்டு வல்லெழுத்தேனும் மெல்லெழுத்தேனும் மிகுதல் எவ்விடத்தென்றும் கூறுக.

6. உவமைச் சொற்றொடர்

அகலாது அணுகாது தீயக்காய்வார் போல
அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல
அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோல
அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தம்போல
அச்சில்லா வண்டிபோல
அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல
அடியற்ற மரம்போல
அடிவயிற்றில் நெருப்பைக் கொட்டினாற்போல
அடைகாக்கும் கோழிபோல

அத்தி பூத்தாற்போல
 அம்பட்டன் குப்பையைக் கிளறினால் ஆவதுபோல
 அம்மி துணையாக ஆற்றில் இறங்கியதுபோல
 அரிசி கிள்ளிய காகம்போல
 அழகுக்கு அழகு செய்வதுபோல
 அற்ற குளத்தில் அறுநீர்ப்பறவைபோல
 அனலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல
 அன்னநடை நடக்கப்போய்த் தன்னடையும் கெட்ட காகம்போல
 ஆடி ஓய்ந்த பம்பரம்போல
 ஆகாயத்திற் கோட்டை கட்டுவதுபோல
 ஆண்டிகள் கூடி மடம் கட்டியமை போல
 ஆந்தை விழிப்பது போல
 ஆப்பிழுத்த குரங்கின் நிலைபோல
 ஆலையில் அகப்பட்ட கரும்புபோல
 ஆறிடு மேடும் மடுவும்போல
 ஆனைவாயிற் புக்க கரும்புபோல
 ஆற்றங்கரை மரம்போல
 ஆற்றிற் கரைத்த புளிபோல
 ஆனைகட்டச் சங்கிலி தான் கொடுத்தவாறுபோல
 ஆனை தன் தலையில் மண்வாரி இட்டதுபோல
 இடியொலி கேட்ட நாகம்போல
 இழிந்தவை ஷீரும்பும் ஈயைப்போல
 இலவு காத்த கிளிபோல
 இருதலைக் கொள்ளியுள் ஏறும்புபோல
 இலைமறை காய்போல
 உட்சவரிருக்கப் புறச்சவர் கோலஞ் செய்வதுபோல
 உருத்திராக்கப் பூனைபோல
 உலக்கை தேய்ந்து உளிப்பிடியானமை போல
 உறியில் வெண்ணெய் இருக்க ஊரெல்லாம் நெய்க்கலைதல்போல
 ஊமைகண்ட கன்வுபோல
 ஊருணி நீர் நிறைந்தமை போல
 ஊழித் தீப்போல
 எட்டி பழுத்தாற்போல
 எரிகிற நெருப்பில் எண்ணெய் ஊற்றினாற்போல
 எரிகிற புண்ணில் ஈட்டி பாய்ந்தாற்போல
 எய்தவனிருக்க அம்பை நோவதுபோல
 ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்குதவாமைபோல
 ஏவற்பேய் கூரையைப் பிடுங்கியது போல
 ஏழைசொல் அம்பலம் ஏறாமைபோல
 ஏறாமடைக்கு நீர்ப்பாய்ச்சினாற் போல

ஏறவிட்டு ஏணியை எடுத்தாற் போல
 ஒரு நாட்கூத்துக்குத் தன் மீசையைச் சிரைத்தாற்போல
 ஒணியைக் கண்ட இருள்போல
 ஒருயிரும் ஈருடலும் போல
 ஓடும் புளியம்பழமும் போல
 ஓர் ஆவானது இரண்டு கன்றுக்கிரங்குவது போல
 ஓட்டைக் குடத்துக்கு வார்த்த நீர் போல
 கடலைக் கையால் நீந்திக் கடக்க முயன்றாற் போல
 கடற்கரை மணலைக் கணக்கிட முயன்றாற் போல
 கடன்பட்டார் நெஞ்சம்போல
 கட்டுக்கடங்காக் காளைபோல
 கண்ணாடி வீட்டிலிருப்பவன் கல்வீட்டில் கல்லெறிந்தாற்போல
 கண்ணிலான் பெற்று இழந்தாற்போல
 கருடனைக் கண்ட பாம்புபோல
 கரும்பு தின்னக் கைக்கூலி கேட்டாற்போல
 கலங்கரை விளக்கம்போல
 கல்லின்மேல் எழுதிய எழுத்துப்போல
 கல்லின்மேலிட்ட கலம்போல
 கல்லில் நார் உரிப்பதுபோல
 கரடி பிறை கண்டதுபோல
 கரைகாணாக் கப்பல்போல
 கமரில் ஊற்றிய பால்போல
 கனியிருக்கக் காய் கவர்ந்தாற்போல
 கன்றைப் பிரிந்து கதறும் பசுப்போல
 காகம் உறவுகலந் துண்பதுபோல
 காகம் இருக்கப் பனம்பழம் விழுந்தது போல
 காட்டில் எறித்த நிலவுபோல
 காந்தம் இரும்பை இழுப்பதுபோல
 காய்த்த மரத்தில் கல்லெறி விழுவதுபோல
 காலத்திற் பெய்த மழைபோல
 காலுக்கிடவேண்டியதைத் தலைக்கிட்டாற்போல
 காற்றுடன் சேர்ந்த நெருப்புப்போல
 கிணறு வெட்டப் பூதம் புறப்பட்டதுபோல
 கிளியை வளர்த்துப் பூனைவாயில் கொடுத்தல்போல
 கிரியும் பாம்பும்போல
 குங்குமஞ் சுமந்த கழுதைபோல
 குடத்துள் வைத்த விளக்குப்போல
 குடியிருந்த வீட்டில் கொள்ளி சொருகினாற்போல
 குரங்கின் கைப் பூமாலைபோல
 குருடும் செவிடும் கூத்துப் பார்த்தாற்போல

குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடரிக் காம்புபோல
 குழந்தையையும் கிள்ளித் தொட்டிலையும் ஆட்டினாற்போல
 குளிக்கப்போய்ச் சேறு பூசியதுபோல
 குன்று முட்டிய குருவிபோல
 குன்றின்மேலிட்ட தீபம்போல
 கூலிக்கு மாரடிப்பதுபோல
 கொல்லர் தெருவிலே ஊசி விற்றல்போல
 கொழுகொம்பற்ற கொடிபோல
 சந்திரனில்லா வானம்போல
 சமன்செய்து சீர்தூக்கும் தராசுபோல
 சர்க்கரைப் பந்தலில் தேன்மாரி பெய்தாற்போல
 சாடிக்கு மூடி வாய்த்தாற்போல
 சிவபூசை வேளையில் கரடி புகுந்ததுபோல
 சுடச்சுட ஒளிரும் பொன்போல
 சூரியன்முன் மின்மினிபோல
 சூரியனைக் கண்ட இருள்போல
 செவிடன் காதிற் சங்கு ஊதியதுபோல
 சேற்றில் மலர்ந்த செந்தாமரைபோல
 தங்கக் கம்பிபோல
 தரித்திரனுக்குப் புதையல் அகப்பட்டதுபோல
 தாமரையிலையில் நீர்போல
 தானே வரும் சீதேவியைக் காலால் உதைத்துத்தள்ளியதுபோல
 திங்களைக் கண்டு பொங்கும் கடல்போல
 திரிசங்கு சுவர்க்கம்போல
 தீட்டிய மரத்தில் கூர்மை பார்ப்பதுபோல
 துரும்பு பெருத்துத் தூணானதுபோல
 தூண்டு சுடர்போல
 தூண்டிவில் அகப்பட்ட மீன்போல
 தேடிய பூண்டு காலிலே சிக்கியதுபோல
 தொட்டனைத்தூறும் மணற்கேணிபோல
 தோளில் இருந்து செவியைக் கடிப்பதுபோல
 நடுவூரில் நல்லமரம் பழுத்தமைபோல
 நவில்தொறும் நூனயம்போல
 நகமும் சதையும்போல
 நல்ல மரத்தில் புல்லுருவிபோல
 நண்டைச் சுட்டு நரியைக் காவல் வைத்ததுபோல
 நரிவால்கொண்டு கடல் ஆழம் பார்த்தல்போல
 நாய்வாலைச் சீர்படுத்த முயன்றவாறுபோல
 நாய்க்குத் தவிசிட்டதுபோல
 நீர்மேல் எழுத்துப்போல

நீர்க் குமிழிபோல
 நீறுமேற் பூத்த நெருப்புப்போல
 நெருப்பில் விழுந்த நண்டு தணலைக் கவ்வுவதுபோல
 பசுமரத்தாணிபோல
 பசுத்தோல் போர்த்த புலிபோல
 பருத்தி புடைவையாய்க் காய்த்தது போல
 பாலுந் தேனும் கலந்தாற் போல
 பாம்புக்குப் பால் வார்த்தாற்போல
 பாவிடை ஆடு குழல் போல
 பிள்ளையார் பிடிக்கக் குரங்காய் முடிந்தமைபோல
 புதையல் காத்த பூதம் போல
 பூவோடு சேர்ந்த நூரும் புனிதர் முடியேறுவது போல
 பெட்டிப் பாம்புபோல
 பேய்க்கு வேப்பிலை போல
 பொன்னின் குடத்துக்குப் பொட்டிட்டதுபோல
 போன சுரத்தைப் புளிவிட்டழைத்ததுபோல
 மதில்மேற் பூனைபோல
 மண் குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்கியதுபோல
 முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட்டதுபோல
 மீகாமன் இல்லாத மரக்கலம்போல
 மொட்டைத் தலைச்சியைக் கூந்தலழகி என்றாற்போல
 வளர்த்த கடா மார்பிற் பாய்ந்தாற்போல
 வாய்த் தவிடும் போய் அடுப்பு நெருப்பும் இழந்தமைபோல
 விளக்கொடு விளையாடும் விட்டில்போல
 வெங்கலக் கடையில் யானை புகுந்ததுபோல
 வெண்ணெய் திரண்டு வருகையில் தாழி உடைந்தது போல
 வேலி பயிரை மேய்ந்தாற்போல
 வைக்கோல் போரில் நாய்போல

7. உவமைகள்

அமிர் தம்போலும் அடிசில்
 அன்னம்போலும் நடை
 அன்னைபோலும் ஆதரவு
 அரம்போலும் கூர்மை
 ஆனைபோலத் தீமையை மறவாமை
 ஆற்றொழுக்குப் போலும் உரைநடை
 இடியேறுபோலும் முழக்கம்
 இரத்திவச் சுருக்கம்போன்ற பேச்சு
 இராசோபசாரம் போன்ற உபசாரம்

இருள்போலும் கருமை
 உடும்புபோலப் பிடித்தது விடாமை
 உவர்க்கடலணைய செல்வன் (ஈயாதவன்)
 எட்டூப் போலும் மூக்கு
 ஏறுபோன்ற நடை
 கங்கைபோலும் புனிதம்
 கடல்போன்ற கல்வி (பரந்த கல்வி)
 கடல்போல் முழங்குதல் (இரைதல்)
 கமலம்போலும் கை - முகம் - கண்
 கயல்போலும் கண்
 சுற்றாபோலக் சுதறலும் பதறலும்
 சுன்றபோலத் துள்ளும்
 காந்தள் போலும் கைவிரல்
 காகம் போலும் கருமை
 கிளிபோலும் மொழி
 குடத்துள் விளக்குப்போலும் அடக்கமானபுகழ்
 குதிரைபோலத் தாவுதல்
 குமிழ்போலும் நாசி
 குயில்போலும் குரல்
 குரங்குபோலும் மனம்
 குவளைபோலும் விழி
 சிங்கம்போலக் கர்ச்சித்தல்
 சூறவளிபோலும் வேகம்
 தராசுபோலும் நடுவுநிலைமை
 தாமரைபோலும் பாதம், முகம்
 திங்கள்போலும் வதனம்
 திணைபோலும் சிறுமை
 தீப்போலும் வெம்மை, கொடுமை
 துரும்புபோலும் மெலிவு
 துடிபோலும் இடை
 தாண்போலும் தோள்
 தென்றல்போலும் மொழி
 நரிபோலும் தந்திரம்
 நாய்போலும் நன்றி மறவாமை
 நீர்க்குமிழிபோலும் நிலையாமை
 நெருப்புப்போலும் கோபம்
 பஞ்சுபோலும் நரை
 பசுப்போலும் சாந்தம்
 பருந்தும் நிழலும்போலப் பிரியாமை
 பவளம்போலும் உதடு

பளிங்குபோன்ற நெஞ்சு
 பறைபடித்தாற் போலப் பலநுமறியச் செய்தல்
 பனைபோலும் நெடுமை
 பாம்புபோலச் சீறுதல்
 பால்போலும் வெண்மை
 பாலும் நீரும்போலும் ஒற்றுமை
 பிடிபோலும் நடை—
 பிள்ளைபோலும் கள்ளமில் சிந்தை
 பிறைபோலும் நுதல்
 பூனைபோலப் பதுங்குதல்
 மயில்போலும் சாயல்
 மலைபோலுந் தோள்
 மலைபோலும் அசையாமை
 மல்லிகைப் பூப்போலும் சோறு
 மழைபோலும் கொடை
 மான்போலும் மருண்டநோக்கு
 மின்னல்போலும் இடை—
 மீன்போலப் பிறமுதல்
 முத்துப்போலும் பல்
 முல்லைப் பூப்போலும் பல்
 முகப்போல முன்காந்திருத்தல் (உட்காந்திருத்தல்)
 வலம்புரி முத்துப்போலும் குலம்புரி பிறப்பு
 வடுவகிர்போலும் கண்
 வாயுபோலும் வேகம்
 வாள்போலும் கண்
 வில்போலும் வளைவு
 விஷவேகம் போலும் விலையேற்றம்
 வேல்போலும் கண்

பயிற்சி

1. கண், மூக்கு, தோள் இவற்றுக்குரிய உவமைகள் யாவை?
2. மிக்கவேகம், மெல்லிய நடை, அவலக்குரல், தூய்மை இவற்றை உவமைகளால் விளக்குக.
3. கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக.
 கற்றாபோல—
 தராசு போலும்—
 —போலும் மென்மை

8. யழமொழிகள்

அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்
 அக்கரை மாட்டுக்கு இக்கரை பச்சை
 அசைந்து தின்கின்றது யானை, அசையாமல் தின்கின்றது வீடு
 அச்சமில்லாதவன் அம்பலம் ஏறுவான்
 அச்சாணி இல்லாத் தேர் முச்சாணும் ஓடாது
 அஞ்சினவன் கண்ணுக்கு ஆகாயமெல்லாம் பேய்
 அஞ்சிலே வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?
 அடம்பங் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு
 அடாது செய்தவன் படாதுபடுவான்
 அடிசெய்கிறது அண்ணன் தம்பி செய்யார்
 அடிநாக்கில் நஞ்சும் நுனிநாக்கில் அமிர்தமும்
 அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும்
 அடியாதமாடு படியாது (னுக்கு இரைச்சல் லாபம்
 அடுத்த வீட்டுக்காரனுக்கு அதிகாரம் வந்தால் அண்டைவீட்டுக்கார
 அணைகடந்த வெள்ளம் அழுதாலும் வராது
 அப்பன் அருமை மாண்டால் தெரியும்
 அப்பியாச வித்தைக்கு அழிவில்லை
 அரசன் அன்று கொல்வான் தெய்வம் நின்று கொல்லும்
 அரசன் எவ்வழி குடிகள் அவ்வழி
 அரிசி ஆழாக்கானாலும் அடுப்புக்கட்டி மூன்று வேண்டும்
 அருமையற்ற வீட்டில் எருமையும் குடியிருக்காது
 அரைக்காசுக்குக் கழிந்த கற்பு ஆயிரம் பொன் கொடுத்தாலும் வராது
 அரைக் காசுக்குக் குதிரையும் வேண்டும் ஆறுகடக்கப் பாயவும்
 அலை எப்போது ஒழியும், தலை எப்போது முழுதவது? (வேண்டும்
 அல்லல் ஒரு காலம் செல்வம் ஒரு காலம்
 அவசரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு
 அவப்பொழுதிலும் தவப்பொழுது நல்லது
 அவளுக்கிவள் உண்பாள்
 அவள்பேர் கூந்தலழகி அவள் தலை மொட்டை
 அழகிருந்தென்ன அதிட்டம் இருக்கவேண்டும்
 அழச் சொல்லுவார் தமர்; சிரிக்கச்சொல்லுவார் பிறர்
 அழிந்த கொல்லையில் குதிரை மேய்ந்தாலென்ன கழுதை மேய்ந்தா
 அழுதும் பிள்ளையை அவளே பெறவேண்டும் (லென்ன
 அழகேசன் ஆனாலும் அளவறிந்து செலவு செய்யவேண்டும்
 அளக்கிற நாழி அகவிலையறியுமா?
 அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு (வும் மாட்டான்
 அறப் படித்தவன் அங்காடி போனால் விற்கவும் மாட்டான் கொள்ள

அறிந்தறிந்து செய்யும் பாவத்தை அழுதழுது தொலைக்க வேண்டும்
அறுபத்து நாலடிக் கம்பத்திலேறி ஆடினாலும் அடியிலிறங்கித்தான்
(சாசு வாங்கவேண்டும்)

அறுப்புக் காலத்தில் எலிக்கு ஐந்து பெண்சாதி
அறையில் ஆடியல்லவோ அம்பலத்தில் ஆடவேண்டும்
அற்ப ஆசை கோடி தவத்தைக் கெடுக்கும்
அற்பனுக்குப் பவுசு வந்தால் அர்த்தராதிரியில் குடை பிடிப்பான்
ஆகுங்காய் பிஞ்சிலே தெரியும்
ஆசை இருக்கிறது அரசனாக; அதிட்டம் இருக்கிறது கழுதை மேய்க்க
ஆசை வெட்கம் அறியாது
ஆடத் தெரியாதவள் கூடம் கோணல் என்றாளாம்
ஆடிக் கறக்கிற மாட்டை ஆடிக் கறக்கவேண்டும்; பாடிக்கறக்கிற
மாட்டைப் பாடிக் கறக்கவேண்டும்

ஆடிக் காற்றிலே அம்மி பறக்கும்போது இலவம்பஞ்சுக்கு எங்கே கதி
ஆடு கொழுக்கிறது இடையனுக்கு லாபம்
ஆரால் கேடு வாயால் கேடு
ஆரியக்கூத்தாடினாலும் காரியத்தில் கண்ணாய் இருக்கவேண்டும்
ஆலையில்லா ஊருக்கு இருப்பைப்பூச் சர்க்கரை
ஆழமறியாமல் காலை விடாதே
ஆறிலும் சாவு நூறிலும் சாவு
ஆறின கஞ்சி பழங்கஞ்சி
ஆறு கடக்கிறவரை ஆண்ணன் தம்பி; ஆறு கடந்தால் நீயார் நான் யார்
ஆறு போவதே போக்கு அரசன் சொல்வதே தீர்ப்பு
ஆனைக்கு ஒரு காலம் பூனைக்கு ஒரு காலம்
ஆனைக்கும் அடிசறுக்கும்
ஆனை வரும் பின்னே மணி ஓசை வரும் முன்னே
இஞ்சி லாபம் மஞ்சளிலே
இடுகிறவள் தன்னவளானால் அடிப்பந்தியிலிருந்தாலென்ன கடைப்
இட்டுக் கெட்டார் எங்கும் இல்லை (பந்தியிலிருந்தாலென்ன
இமைக் குற்றம் கண்ணுக்குத் தெரியாது
இரக்கப் போனாலும் சிறக்கப் போகவேண்டும்
இரவற் சீலையை நம்பி இடுப்பிற் கந்தையை எறியாதே
இராச மகள் ஆனாலும் கொண்டவனுக்குப் பெண்டுதான்
இருந்தால் மூதேவி நடந்தால் சீதேவி
இல்லாது பிறவாது அள்ளாது குறையாது
இழவுக்கு வந்தவள் தாலியறுப்பாளா?
இறுகினால் களி இளகினால் கூழ்
ஈட்டி எட்டியமட்டும் பாயும் பணம் பாதாளம் மட்டும் பாயும்
உடம்பு போனால் போகிறது, கைவந்தால் போதும்
உண்டு கொழுத்தால் நண்டு வளையில் இராது

உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை
 உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகுமோ?
 உரலில் அகப்பட்டது உலக்கைக்குத் தப்புமா?
 உருட்டும் புரட்டும் ஒடுக்கும் சிறப்பை
 உழுகிற மாடானால் உள்ளூரில் விலையாகாதா?
 ஊர் இரண்டு பட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம்
 ஊர்வாயை மூட உலை மூடியில்லை
 எண்ணெய் முந்துமோ திரி முந்துமோ?
 எதிர்த்தவன் ஏழையென்றால் கோபம் சண்டாளன்
 எரிகிறது விளக்கானாலும் தூண்டுகோல் ஒன்று வேண்டும்
 எளியாரை வலியார் கேட்டால் வலியாரைத் தெய்வம் கேட்கும்
 ஏறும்பு ஊரக் கல்லும் தேயும்
 ஒருமுகிறவன் இளப்பமானால் ஒருது மச்சான்முறை கொண்டாடும்
 ஏறச் சொன்னால் ஒருதுக்குக் கோபம் இறங்கச் சொன்னால் நொண்
 ஐயர் வரும் வரையில் அமாவாசை நிற்குமா? (டிக்குக் கோபம்
 ஒதியமரம் தூணாமோ ஒட்டாங் கிளிஞ்சில் காசாமோ?
 ஒரு குடம் பாலுக்கு ஒரு துளி பிரை
 ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்
 கங்கையில் மூழ்கினாலும் காக்கை அன்னமாகுமோ?
 கடல் மீனுக்கு நீச்சப் பழக்க வேண்டுமா?
 கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்
 கடனில்லாத கஞ்சி கால்வயிறு போதும்
 கடன் வாங்கியும் பட்டினி; கல்யாணம் பண்ணியும் சந்நியாசி
 கடப்பாரையை விழுங்கிவிட்டுச் சுக்குநீர் குடித்தால் தீருமா?
 கண்கெட்ட பின்னா சூரிய வணக்கம்?
 கரும்பு ருசி என்று வேரோடு பிடுங்கலாமா?
 கலகம் பிறந்தால் நியாயம் பிறக்கும்
 கழுதை கெட்டால் குட்டிச் சுவர்
 கனவிலே கண்டபணம் செலவிற்கு உதவுமா?
 காப்புச் சொல்லும் கைமெலிவை
 காமாலைக் கண்ணனுக்குக் கண்டதெல்லாம் மஞ்சள்
 காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்
 கீரைக்கடைக்கும் எதிர்க்கடை வேண்டும்
 குயவனுக்கு ஆறுமாதம் தடியடிகாரனுக்கு அரை நாழி
 குந்தித் தின்றால் குன்றும் மானும்
 கெட்டிக்காரன் புழுகு எட்டுநாளையில் தெரியும்
 கொல்லன் தெருவில் ஊசி விலை போகுமா?
 கோழி மிதித்துக் குஞ்சு முடமாகுமா?
 சாகத் துணிந்தவனுக்கு சமுத்திரம் முழங்கால்
 சிறிய பாம்பானாலும் பெரியதடி கொண்டடி

கட்டசட்டி அறியுமோ அப்பத்தின் சுவையை
 சுவர் இருந்தாலன்றோ சித்திரம் எழுதலாம்
 குடுகண்ட பூனை அடுப்பங்கரை சேராது
 செருப்புக்காகக் காலைத் தறிப்பதா?
 சேற்றில் புதைந்த யானையைக் காக்கையும் கொத்தும்
 தங்கையின் பிள்ளை தன்பிள்ளையானால் தவத்துக்கு போவானேன்
 தம்பியுடையான் சண்டைக்கஞ்சான்
 தன்வீட்டு விளக்கென்று முத்தமிடலாமா?
 தாலியறுத்தவளுக்கு மருத்து விச்சித் தயவு ஏன்?
 திக்கற்றவனுக்குத் தெய்வமே துணை
 துணைபோனாலும் பிணைபோகாதே
 தென்றல் முற்றிப் பெருங்காற்றாகும்
 தேள் நெருப்பில் விழுந்தால் எடுத்துவிட்டவனைக் கொட்டும்
 தொடட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடுமட்டும்
 நரிக்கு இடங்கொடுத்தால் கிடைக்கு இரண்டு ஆடு கேட்கும்
 நாய்விற்ற காச குரைக்குமா
 நித்தம் போனால் முத்தம் சலிக்கும்
 நீர் உள்ளமட்டும் மீன்குஞ்சு துள்ளும்
 நொண்டிக் குதிரைக்குச் சறுக்கினது சாக்கு
 பட்டகாலிலே படும் கெட்டகுடியே கெடும்
 பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும்
 பாணையில் உண்டானால் அகப்பையில் வரும்
 புலி பதுங்குவது பாய்ச்சலுக்கு அடையாளம்
 பெற்றமனம் பித்து பிள்ளைமனம் கல்லு
 பொன்னின் குடத்துக்குப் பொட்டிட வேண்டுமா?
 போதும் என்ற மனமே பொன்செய்யும் மருந்து [போதும்
 மகன் செத்தாலும் சாகட்டும் மருமகள் கொட்டம் அடங்கினாற்
 மாமியார் உடைத்தால் மண்கலம்; மருமகள் உடைத்தால் பொண்கலம்
 முதலியார் இடம்பம் விளக்கெண்ணெய்க்குக் கேடு
 முள்ளின் மேல் சீலைபோட்டால் மெள்ள மெள்ள வாங்கவேண்டும்
 முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்
 மூத்தோர் சொன்ன வார்த்தை அமிர்தம்
 மேழி பிடித்தவன் என்ன செய்வான் பாணை பிடித்தவன் பாக்கியம்
 யதார்த்தவாதி வெகுசன விரோதி
 வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்
 வாழும் பிள்ளையை மண் விளையாட்டிலே தெரியும்
 வெள்ளைக்கில்லைக் கள்ளச் சிந்தை
 வெறுங்கை முழம் போடுமா
 வேண்டாப்பெண்டிற் கைபட்டாற் குற்றம் கால்பட்டாற் குற்றம்
 வேலைக்கள்ளிக்குப் பிள்ளைப்பராக்கு

பயிற்சி

1. கீறிட்ட இடங்களில் ஏற்ற சொற்களை வைத்து நிரப்புக.

(அ) கடனில்லாத கஞ்சி — — — போதும்

(ஆ) — — — சமுத்திரம் முழங்கால்

(இ) — — — தின்றால் குன்றும் மாளும்.

2. பின்வரும் பொருள் தரும் பழமொழிகள் எவை?

(அ) எவருடைய உதவியுமில்லாதவனுக்கு இறைவன் துணை புரிவார். *கிவியுபகைத லுய்யும*

(ஆ) ஒன்றின் இயல்பை அறியாது அதிற் பிரவேசியாதே. *அய்யுய்யுமே பணியும*

(இ) இளமையிலே பழகிய பழக்கம் இறுதிவரை இருக்கும். *இளமையிலே பழகிய பழக்கம் இறுதிவரை இருக்கும்.*

இளமையிலே பழகிய பழக்கம் இறுதிவரை இருக்கும்.

அய்யுய்யுமே பணியும

10540

நூலாமை

நாளை உத்தரநா - 1950

நூலாமை தியானம்

நூலாமை

வளி கிதற்கு பிரதேசசபை
 பொது நூலகம் சன்னாகம் / உடுவில்

வகுப்பு எண் 400 வரவுப் பதிவேண் 10540

இந்நூலைக் கிழ்க்காணும் திகதியன்றோ, அதற்கு முன்னரோ நூலைகத்திற்குத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டும் தவறின் நாள் ஒன்றுக்கு 50 சத வீதம் தண்டப் பணம் அறவிடப்படும்.

10/07/98
 1924
3/8/98
 1626

24/12/04
 1624
 12.1 DEC 2005
 2310

23/10/98
 1789
 04/11/98
 1597

15 JAN 2012
 1840

05/12/99
 2110

400	10540
வகுப்பெண் வரவுப்பதிவேண்	
நூலாசிரியர்: ஹன்சு வானா ஸ்வாமி	

21/12/99 - 2110
 06/01/00 - 2110

16/01/01 - 2168

19/11/02
 1639

27/11/03 - 2159

